

கல்கத்தா -
கல்கத்தா உலகம் -
தனிச் சிறப்புப் பெற்றவர்

50வது ஆண்டை நோக்கி.....

விலை - 25/=

மல்கை

அனைத்து மொழிகளில் சீலா

Happy Digital Centre

Digital Colour Lab & Studio

MAIN FEATURES

Automatic dust & scratch correction

- * **Maximum Size:** 12" x 18" (Digital Print)
- * **Output Resolution:** 400dpi
- * **Film Input Formats:** 135, 1x240, 120, APS
- * **Film Types:** Colour negative & positive, B&W negative, Sepia negative
- * **Compatible Input & Output Media:**
(Floppy Disk, CD-Rom, CD-R/RW, MO, ZIP, DVD-RAM, DVD-R, DVD-ROM, PC Card, CompactFlash, SmartMedia)
- * **Print to Print**
- * **Conduct sheet & Index print**
- * **Templates:** Greeting Cards, Frame Prints, Calendar Prints, Album Prints.

HEAD OFFICE

HAPPY DIGITAL CENTRE
DIGITAL COLOUR LAB
& STUDIO

No. 64, Sri Sumanatissa Maw,
Colombo - 12. Tel : 074-610652.

BRANCH

HAPPY PHOTO
STUDIO & PROFESSIONAL
PHOTOGRAPHERS & VIDEOGRAPHERS

No. 300, Modera Street,
Colombo - 15. Tel : 011-2526345.

மல்லிகைச்

சுவைஞர்களுக்கு ஒரு
வார்த்தை...

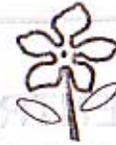
தேசம் பூராவும் தரமான இலக்கியச் சுவைஞர்கள் நிறைந்திருக்கின்றனர். கடந்த காலங்களில் இவர்களில் பலரை நாம் இனங்கண்டு - நமது இலக்கியப் பங்களிப்பை அவர்கள் இனங்கண்டு - பரஸ்பரம் ஒருவருக்கொருவர் மல்லிகை மூலம் இலக்கியக் கருத்துப் பரிவர்த்தனை செய்து கொண்டு வந்துள்ளோம்.

இதில் மெய்யான உண்மை என்ன வென்றால், கடந்த காலங்களில் எம்மால் இனங்கண்டு அணுகப்பட்டவர்களைத் தவிர, ஏராளமான இலக்கிய நெஞ்சங்களை இன்னமும் முற்றாக நாம் அணுக முடியவில்லை. அவர்களும் எம்மை அறிந்து கொள்ள இயலவில்லை.

எனவே, தரமான இலக்கியச் சுவைஞர்களுக்கு மல்லிகை தொடர்ந்து கிடைக்க வேண்டும் என விரும்புகின்றோம். அதற்கமைய முன் முயற்சிகளிலும் ஈடுபட்டு வருகின்றோம்.

ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சியையும் அதனது மேம்பாடுகளையும் மனசார விரும்புவவர்கள் எம்முடன் ஒத்துழைக்கலாம். மல்லிகையின் முகவரியை சகல இலக்கிய நெஞ்சங்களுக்கும் தந்துதவலாம். ஆரோக்கியமான இந்த அணுகு முறையைக் கடைப்பிடித்தால் நாம் மேலும் மேலும் சாதிக்கலாம்.

- ஆசிரியர்

மல்லிகை

'ஆடுதல் பாடுதல் சித்திரம் கவி ஆதியினைய கலைகளில் உள்ளம் ஈடுபட்டு என்றும் நடப்பவர் பிறர் ஈன நிலைகண்டு துள்ளுவர்'

உலகப் பாராளுமன்ற ஸ்ரீலாந்திலேயே, இலங்கை நாடாளுமன்றத்தில் மாத்திரம்தான் ஓர் இலக்கியச் சஞ்சிகை விதந்து பாராட்டப் பெற்ற பெறுமதி மிக்க சம்பவம் இடம்பெற்றுள்ளது. அங்கு பாராட்டப் பெற்ற சஞ்சிகை மல்லிகை. இதனை இலங்கை நாடாளுமன்றப் பதிவேடான 'ஏன்ஸார்ட்' பதிவு செய்ததுடன் எதிர்காலச் சந்ததியினருக்காக ஆவணப்படுத்தியுள்ளது.

40-வது ஆண்டு

சூகஸ்ட்

316

'Mallikai' Progressive
Monthly Magazine

புடைப்பாளிகளின்
புதிய ஆக்கங்களை மல்லிகை
எதிர்பார்க்கின்றது.

201-1/4, Sri Kathiresan
Street,
Colombo - 13.
Tel: 2320721

Prop. V. Nagadevan J.P.

COLOMBO CENTRE

Importers & Dealers of
Toys, Fancy,
Oilment Goods & Textiles

Head Office :

89/22, Prince Street,
Colombo - 11.

T.P. : 2473314, 4717972

Fax : 94-1-449599, 94-1-445559

E-mail : ccimpdda@sltnet.lk

Resident :

93/69, Kalyani Gangarama Mawatha,
Mattakkuliya, Colombo - 15.

T.P. : 2523114, 2527572, 2528177

Factory :

DANA ALUMINIUM INDUSTRIES

49/6, Maligawatta Place,
Maligawatta,
Colombo - 10.

**Manufacturers Of
Aluminium
Kitchenware**

T.P. : 2459134 & 2430158

Mobile : 0777 551726

COLOMBO CENTRE (CC1)

Branches :

89/22, Prince Street,
Colombo - 11.

**Dealers of Toys, Fancy, Imitation
Jewellerys, Eversilver &
Oilment Goods**

**We under take all kinds of
goods to send Jaffna.**

T.P. : 2345193, 2478654, 2529888

COLOMBO CENTRE (CC2)

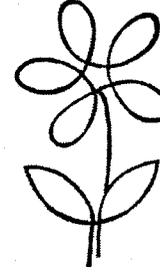
Branches :

116/1, Prince Street,
Colombo - 11.

**Dealers of Toys, Fancy,
Imitation Jewellerys
&**

Oilment Goods

T.P. : 2325901, 2543999

பத்ப்பலகச் சாதனை!

ஆங்கில நாவல் ஆசிரியையான ஜே.கே. ரவ்லிங் என்ற எழுத்தாளரின் Harryi Potter and the half - blood prince என்ற சிறுவருக்கான கற்பனை நாவல் 16-7-2005 சனிக்கிழமை நடுநிசி 12மணி ஒரு நிமிஷ நேரத்தில் அதன் ஆசிரியரே ஸ்கொட்லாந்தில் எடின்பேர்க் அரண்மனையில் வெளியிட்டு வைத்துள்ளார்.

ஏராளமான சிறுவர் சிறுமியர் அந்த நூலைப் பெற அந்த அரண்மனை வளாகத்தில் கூடியிருந்தனர். அதுபோலவே உலகின் பல தலைநகரங்களில் பிரபல புத்தகக் கடைகளுக்கு முன்னாலும் அந்த நட்ட நடுச்சாமத்தில் ஏராளமான சிறார்கள் கூடக் குதூகலத்துடன் காவலிருந்தனர்.

607 பக்கங்களைக் கொண்ட இந்த நூலை ஆசிரியரிடமிருந்தே நேரடியாகப் பெற்றுக் கொள்ள உலகின் பல பாசங்களிலுமிருந்து சிறுவர் சிறுமியர் நூல் வெளியீட்டு மண்டபத்தில் கூடியிருந்தனர்.

இந்த நூல் வெளியாகி 24 மணி நேரத்திற்குள் ஒரு கோடிப் பிரதிகள் விற்பனையாகி விட்டன. ஒரு செக்கனுக்குப் 13 புத்தகங்கள் விலம் இந்த நூல் சந்தைப்படுத்தப்பட்டு உலக சாதனையை நிலை நாட்டியுள்ளது.

பல சிறுவர்கள் அந்த ஆசிரியையினது நாவல்களில் வரும் சிறுவர் பாத்திரம் போல உடையணிந்தும், ஒரு சிலர் கையில் பாம்பை வைத்துக் கொண்டும் நூலைப் பெறுவதற்குக் காத்திருந்தனராம்!

'தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகளின் பெருக்கமும், நவீன பொழுதுபோக்குச் சாதனங்களின் வலைப்பின்னல் உள் நுழைவுகளும் வாசிப்புப் பழக்கத்தையே இந்த தலைமுறையினரிடமிருந்து ஒழித்துக் கட்டி விட்டது!' என்ற உலக அறிவுக் கணிப்பீட்டாளரின் கணிப்பீடுகள் அத்தனையையுமே பொய்ப்பித்து விடக்கூடிய இந்தப் புத்தக விற்பனைச் சாதனையைக் கேட்டு, மெய்யாகவே மெய் சிலிர்த்துப் போய்விட்டோம், நாம்.

இந்தப் பிரமிப்பூட்டும் சாதனையை மனசில் நிறுத்திக் கொண்டே நமது தமிழ் புத்தகங்களின் விற்பனைச் சந்தையை ஒருகணம் நம்மால் நினைத்துப் பார்க்காமல் இருக்க முடியவில்லை.

அட்டைப்படம்

**கருமாற்றும் இல்லாத
முற்போக்குக் கருத்தியலாளன்
கவிஞர் மேமன்கவி**

- தெணியான்

இலக்கிய உலகில் தான் பிறந்த சமூகத்தைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் படைப்பிலக்கியவாதியாக இந்த நாட்டில் இன்று வாழ்ந்து கொண்டிருப்பவர் மேமன்கவி அவர்கள். மேமன்கவியின் சொந்தப் பெயர் அப்து கரீம் அப்துல் ரலாக் லாகானா என்பது இலக்கிய உலகம் அறிந்து கொள்ளாத ஒரு பெயர். தமிழ் இலக்கிய உலகுக்கு மேமன் சமூகத்தை அறிமுகப்படுத்தும் நோக்கத்துடனேயே அவர் தமக்கு மேமன்கவி என்னும் பெயரைச் சூடிக் கொண்டார் என்னும் உண்மை பலருக்குத் தெரியவராதது.

தமிழ்க் கவிஞனாக விளங்கும் மேமன்கவியின் தாய் மொழி தமிழ் அல்ல! பேச்சு மொழியாக மாத்திரம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் மேமன் மொழிதான் அவரது தாய் மொழி. தெலுங்கு, மலையாளம், மலாய், ஆகிய மொழிகளைத் தாய் மொழியாகக் கொண்டவர்கள் தமிழில் சிறந்த இலக்கியப் படைப்புக்களைத் தருவது போல மேமன் மொழி மூலம் தமிழுக்குக் கிடைத்த இலக்கியவாதி மேமன்கவி.

தாய் மொழியான மேமன் மொழி தமது குடும்பத்தவர்கள், மேமன் சமூகத்தவர் களுடன் தொடர்பு கொள்ளும் உரையாடல் மொழியாகவே அவருக்குப் பயன்பட்டு வருகின்றது.

இலங்கை வாழ் முஸ்லிம் மக்களின் தாய் மொழியாகத் தமிழ் மொழி விளங்குவது போல, மதத்தினால் அவர்களுடன் ஒன்றுபட்ட மேமனின் கல்விக்கான மொழியாகத் தமிழ் இருந்து வருகின்றது. அத்துடன் மேமன் சமூக வட்டத்துக்கு அப்பால் உறவாடலுக்கான பிரதான மொழியாகத் தமிழ் மொழியே பயன்பட்டு வருகின்றது.

தமிழ்மொழியைத் தமது கல்விக் குரிய ஒரு மொழியாக மாத்திரம் அவர் இன்று நோக்கவில்லை. தமிழைத் தமது உயிராக நேசிக்கும் - அதற்கும் மேல், உபாசிக்கும் ஒருவராகவே மேமன்கவி காணப்படுகின்றார். தமிழ் மீதும், கலை இலக்கியத்தின் மீதும் அவர் கொண்டுள்ள ஆராத பற்றுதல் காரணமாக, மிக இளமைப் பருவத்தில் தமது பதினேழாவது வயதில் "தமிழே என் மூச்சு" என்னும் முதற் கவிதையை 1974ஆம் ஆண்டு 'சுகந்திரன்' பத்திரிகையில் எழுதினார்.

அந்த ஆண்டு மேமன்கவியின் கலை இலக்கிய வாழ்வில் மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு ஆண்டாக அமைந்தது. அவர் தமது முதற் கவிதை மூலம் தமிழ் இலக்கிய அரங்கில் முதல் அடியைப் பதித்துக் கொண்டார். மேமன்கவி என்னும் தமது கலை, இலக்கியத்துறை சார்ந்த பெயரை வெளிப்படுத்தினார். இலக்கிய உலகில் முதற் காலடி எடுத்து வைத்த அந்த ஆண்டிலேயே அவரை மிகச் சரியாக இனங்கண்டு கொண்ட டொமினிக் ஜீவா அவர்களினால் 'இளந்தனிரர்' எனக் குறிப்பிட்டு மல்லிகையில் அறிமுகப்படுத்தி வைக்கப்பட்டார். இவை எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத் துடன் மிக நெருக்கமான உறவு பூண்டு அதனுடன் இணைந்து கொண்டார்.

கடந்த மூன்று தசாப்த காலத்துக்கு மேலாக முற்போக்குக் கொள்கையில் பற்றுறுதியுடன் தொடர்ந்து இலக்கியம் படைத்து வருகின்றவர் மேமன்கவி.

வியாபாரம் அவரது ஜீவனோபாயத் தொழிலாக இருந்து வருகின்றபோதும், கலை, இலக்கியமே மேமன்கவியின் உயிர் மூச்சு! வியாபார நெருக்கடிகள், ஓயாத கலை இலக்கியச் செயற்பாடு களுக்கு மத்தியிலும் தமது புலமை சார் அறிவினை வளர்த்துக் கொள்ளும் நோக்குடன், இலங்கைத் திறந்த பல்கலைக் கழகத்தில் பத்திரிகைத்துறை, சமூக விஞ்ஞானம் என்பவற்றைக் கற்று டிப்ளோமா (Diploma) தராதரத்தை அவர் பெற்றுக் கொண்டார்.

புதுக்கவிதையாளனாக 1974ல் இலக்கிய அரங்கில் முதலடி எடுத்து வைத்த மேமன்கவி போல இன்று வெகு ஆழமாக ஈழத்து இலக்கிய உலகில் தமது பாதங்களைப் பதித்த இன்னொரு புதுக் கவிதையாளன் இல்லை என்று கூறலாம். மேமன் இலக்கிய உலகில் இன்று வலுவாகக் காலூன்றி நிற்பதற்கு, மனித சமுதாயம் பற்றிய அவரது தெளிவான பார்வையே காரணமாக அமைந்திருக்கின்றது. தெளிவான அந்தப் பார்வையினை மேமன் தான் சார்ந்த முற்போக்கு இலக்கிய இயக்கத்துக் கூடாகவே அவர் பெற்றுக் கொண்டார். சமூகத்தில் அடி நிலையில் இருக்கும் மக்கள் உயர்வுக் காகச் சிந்தித்தல், சுரண்டலுக்கெதிராகப் போராடுதல், உலகளாவிய நிலையில் மக்கள் அவலங்களுக்கு எதிராகக் குரல் கொடுத்தல், போர் ஒழிந்த ஓர் உலகத்தைக் காண விரும்புதல் எனப் பரந்துபட்ட தளத்தில் நின்று நோக்கும் ஒரு பார்வை மேமன்கவி இடத்தில் காணப்படுகின்றது.

‘முற்போக்குச் சிந்தனை என்பது இடது சாரி அரசியல் அல்ல’ என்பதனைப் பலர் புரிந்து கொள்ள இன்று மறுக்கின்றார்கள். மானுட சமுதாயம் பற்றிய தெளிந்த நோக்கினை முற்போக்குச் சிந்தனைக்கடாகப் பெற்று அதன் வழியில் இலக்கியம் படைத்து வருகின்ற ஒருவர் மேமன்கவி. மேமன்கவி ஒரு சந்தர்ப்பவாதி அல்ல என்பதே அவருக்குரிய பலம். ஏ-9 பாதை திறப்பதற்கு முன்னர் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து ஒரு கருத்து; கொழும்பு வந்து சேர்ந்த பிறகு இன்னொரு கருத்தெனத் தடம் புரளும் முற்போக்காளர் போலல்லாது, கருத்து நிலையில் நேர்மையானவராகத் தமது இலக்கியப் பயணத்தை மேமன்கவி தொடர்ந்து கொண்டிருக்கின்றார்.

இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் கொழும்புக் கிளைச் செயலாளராக, வலம்புரி கவிதா சங்கத் தலைவராக, இலங்கை மேமன் சங்கத்தின் பொதுச் செயலாளராக மாத்திரமல்லாது பல சஞ்சிகைகளுக்கு ஆசிரியராக மேமன் பணிபுரிந்து வந்திருக்கின்றார்.

மேமனின் முப்பதாண்டு கால அறுவடையாக “யுகராகங்கள்” (1976 - எழுத்தாளர் கூட்டுறவுப் பதிப்பகம்), “ஹிரோசிமாவின் ஹிரோக்கள்” (1984 - தமிழ்நாடு, நர்மதா பதிப்பகம்), “இயந்திரன் சூரியன்” (1984 தமிழ்நாடு, நர்மதா பதிப்பகம்), “நாளையை நோக்கிய இன்றில்” (1990, தமிழ்நாடு நர்மதா பதிப்பகம்), “மீண்டும் வசிப்பதற்காக” (1999, மல்லிகைப் பந்தல் வெளியீடு),

“உனக்கு எதிரான வன்முறை” (2005, துரைவி வெளியீடு) ஆகிய ஆறு கவிதைத் தொகுதிகளின் வெளிவந்திருக்கின்றன. “நாளையை நோக்கிய இன்றில்” கவிதைத் தொகுதிக்கான சாஹித்திய மண்டலப் பரிசை 1990இல் அவர் பெற்றுக் கொண்டார். அதே ஆண்டு இந்துக் கலாசார அமைச்சினால் ‘இலக்கிய வித்தகர்’ என்னும் பட்டம் வழங்கிக் கௌரவிக்கப்பட்டார். ‘கவித்தாரகை’ என்னும் விருது முஸ்லிம் கலாசார அமைச்சினால் 1992இல் வழங்கிப் பெருமைப்படுத்தப் பெற்றார். நாவலப் பிட்டி ஆன்மிக இலக்கியப் பேரகை ‘பாரதி’ என்னும் விருதினைச் சூட்டி மகிழ்வித்தது.

மேமன்கவி கொழும்பைத் தமது வாழ்விடமாகக் கொண்டு வாழ்ந்து வரும் ஒரு முஸ்லிம் கவிஞர். இந்த நாட்டில் இன்று வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் முஸ்லிம்கள் உள்ளங்களில் இன்று இருக்கும் மனநெருடலில் இருந்து மேமன்கவியினாலும் விடுபட இயலாத போதும், சர்வதேச நிலையில், போரின் கொடுமைகள் பற்றி அவரால் பாடாமல் இருப்பதற்கு இயலவில்லை. அவர் சார்ந்துள்ள முற்போக்குக்குத் தளத்தின் வழிவந்த மேலான கருத்தியல் உறுதிப் பாட்டின் வெளிப்பாடாகவே இதனைக் கண்டுகொள்ள முடிகின்றது.

உலகில் துன்ப துயாங்களுக்கு உள்ளாகி, அவல் வாழ்வு வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் மக்கள் விடிவுக்கு முற்போக்கு வழிவந்த மார்க்கம் தவிர மாற்று வழி வேறொன்றுமில்லை.

அரசியல் நிலையில் ஏற்பட்ட பின்னடைவு காரணமாக ‘முற்போக்குச் சிந்தனை தவறானது’ என்று கருதும் போக்கினை அறிவார்ந்த சமூக இலக்கியப் பிரக்ஞையுடன் நிராகரித்து நின்று கவிதைகளைப் படைத்து வருகின்றார் கவிஞர் மேமன்கவி.

மேமன்கவியின் கவிதைகள் ஆங்கிலம், சிங்களம், ரஷ்யமொழி ஆகிய வற்றில் எல்லாம் மொழி பெயர்க்கப் பெற்றுள்ளன. சப்பரகமுவ பல்கலைக் கழக மாணவர் ஒருவர் தமது பட்டப் படிப்புக்காக மேமன்கவியின் கவிதைகளை ஆய்வு செய்து ஆய்வுக் கட்டுரை சமர்ப்பித்துள்ளார். தேசிய கல்வி நிறுவனம் வெளியிட்டிருக்கும் ஆசிரியர் பயிற்சிப் பாட நூலில் மேமன்கவியின் பால் இம் பெற்றிருக்கின்றது.

இலங்கை, இந்திய சஞ்சிகைகள், பத்திரிகைகளில் கவிதை கலை இலக்கிய, சினிமா விமர்சனம், கட்டுரை, சிறுகதை எனத் தொடர்ந்து எழுதி வருகின்றவர் மேமன்கவி. புதியவற்றை அறிகின்ற, புதியவற்றைத் தேடிப் படிக்கின்ற தேடல் மனப்பாங்கு கொண்டவர் அவர். மல்லிகையில் தொடர்ந்து அவர் எழுதிவரும் ‘ஒரு பிரதியின் முணுமுணுப்புக்கள்’ கட்டுரைகளில் அவரது தேடலின் வெளிப்பாட்டினை நன்கு கண்டு கொள்ளலாம். மேமன் கொழும்பினைத் தமது வாழ்விடமாகக் கொண்டுள்ள மையால் இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத் தாபனம், இலங்கை ரூபவாஹினி கூட்டுத் தாபனம், சக்தி தொலைக்காட்சி, சுயாதீன தொலைக்காட்சி, சூரியன் எப்.எம்.

வானொலி என்பன, கவியரங்குகள் உரை அரங்குகள் மூலம், மேமனை நன்றாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளுகின்றன.

இலக்கியமானது அந்த இலக்கியம் சார்ந்த சமூகத்தின் கருத்தியல் நிலைப் பட்ட தேவைக்கேற்ப அதன் வெளிப்பாட்டு முறையில் புதிய இலக்கிய வடிவத்தினை எடுக்கின்றது. பாரதிக்குப் பின் வந்த எழுச்சியின் விச்சினைத் தொடர்ந்து புதுக்கவிதையின் தேவை தமிழ் இலக்கியப் பரப்புக்குள் தவிர்க்க இயலாத ஒன்றாக வந்து சேர்ந்தது. அதன் எழுச்சியும் விச்சும் என்பது வரையுள்ள காலம் வரை தொடர்ந்து வந்திருக்கின்றது. பழைய பண்டித முணுமுணுப்புக்காரர்கள் மத்தியில் குறிப்பிட்ட இந்தக் காலகட்டத்துக்குள் புதுக் கவிதை ஓர் இலக்கியமாக நிலைபெற்று விட்டது. இன்று அதனைப் ‘புதிய’ என்ற பொருளில் பார்க்க இயலாத போதும், புதுக்கவிதை என்னும் பெயரிலேயே அழைக்க வேண்டியதாக உள்ளது. அவ்வாறே அழைக்கப்பட்டும் வருகின்றது. எனவேதான் இன்றைய புதுக் கவிதைகளை அதன் எழுச்சிக் காலக் கவிதைகள் போல நோக்குவது தவறாகும். மேமன்கவியின் அண்மைக் காலக் கவிதைகள் இதற்குச் சான்றாக அமைகின்றன என்பதனை நாம் விளங்கிக் கொள்வோமானால் அவரது வளர்ச்சியை இனங்கண்டு கொள்ள இயலும். ஆரம்பகாலக் கவிதைகளில் பெருமளவு படிமங்களை விருப்புடன் எடுத்தாண்ட மேமன்கவி இன்று அப்போக்கில் இருந்து விடுபட்டிருப்பதும் அவரது முதிர்ச்சி

என்றே சொல்லலாம். அவரது தன்னுணர்ச்சிக் கவிதைகளும் பொதுமைப் படுத்தப் பெற்ற கருத்தியலைக் கொண்ட கவிதைகளாக காணப்படுகின்றன. இன்று நடைபெறும் கருத்தியல் யுத்தத்தில் மேமன்கவியின் கருத்தியல் தோற்றுப் போகக் கூடியதல்ல.

மேமன்கவி பழகுவதற்கு இனியவர். நண்பர்களை உள்ளத்தால் நேசிக்கின்ற ஒருவர். நண்பர்களுக்கு வரும் துயரங்கள் கண்டு கரைந்து போகும் இளகிய மனம் படைத்தவர்.

நண்பர் மேமன்கவி எப்பொழுது என்னைச் சந்தித்தாலும் முற்போக்கு இலக்கியம் பற்றிக் கரிசனையுடன் மனம் திறந்து பேசிக் கொள்ளும் முற்போக்காளர். இன்று அகவை ஐம்பதினை எட்டிக் கொண்டிருக்கும் இனிய நண்பர் மேமன்கவி அவர்களிடம் இருந்து இன்றைய முதிர்ச்சியும் அனுபவமும் மிக்க இலக்கியப் படைப்புக்களை நிச்சயமாக மேலும் நாம் எதிர்ப்பார்க்கலாம்.

சந்தா செலுத்தி விட்டீர்களா? தயவுசெய்து மல்லிகையுடன் ஒத்துழையுங்கள். அசட்டை செய்வோருக்கு முன்னறிவிப்பின்றி நிறுத்தப்படும்.

Happy Photo

EXCELLENT PHOTOGRAPHERS MODERN COMPUTERIZED PHOTOGRAPHY FOR WEDDING PORTRAITS & CHILD SITTINGS

Photo Copies of Identity Cards (IC), Passport & Driving Licences With in 15 Minutes

300, Modera Street, Colombo - 15
Tel: 2526345

குருவேத்திரத்தில் மண்ணுக்கான போர் தர்மமாய்த் தீர்வாகியது. பூமிப் பரப் பெங்கெணும் யுத்தச் சத்தம் நித்தம் ஒலிக்குமென்பதே சரித்திரத் தரவு.

காவல் தெய்வங்களின் பலகரங்களிலும் கவசங்களுடன் சூலம், வில், வாள்களென ஆயுத வரிசைகள். போர் முஸ்தீபுகளுக்காக ஆயுத உற்பத்திப் பெருக்கம் அத்த முயற்சியால் அணுவைத் துளைத்து ஆகாயமாய்ப் பரிணாமம் பூமியில் பூகம்பங்களாய் அன்பால் அணைக்கும் கைகளில் கூரான ஆயுத நகங்கள் குளிர்ச்சியான நட்புடன் மகிழ்வில் குலுக்கும் கரங்களில் கொடூரமான கொலைக் கருவி நொண்டியின் ஊன்று கோல் போல். "போர் அதர்மமானது" புத்தர் சொன்னது பூவுலகில் அன்புத் தேனை பருகப் பரவ்ச அமைதி பூக்கும்

போர்வேத்திரங்கள்
- கலா விஸ்வநாதன்

ஒடுக்கு முறையாய் அடக்க - உரிமை கோரி சண்டை பிடிக்க போர் வேத்திரஸ்ங்கள் மீண்டும்... மீண்டும்... மேதினியில்.

ஒரு வேகையும் ஒரு பேகையும்

- ஆனந்தி

இரவு மணி ஏழரை.

கேசவன் வெகுநேரமாய் இருட்டில் கிடந்தான்! புறப்பிரக்கையாய் வரும் எண்ண அலைகளுக்குள் சிக்காமல், தானும் தன் தனிமையுமாய் இருந்து பழகிவிட்ட அவனுக்கு, அது மிகவும் பிடிக்கும். வேறும் காட்சி மையமாய், கண்ணை அடைக்கும் இருளைப் புறம்தள்ளி, மறந்து விட்டுத் தன்னுள் பிரசவித்துப் பாயும், ஒளிமயமான, பழைய நினைவுத் தடங்களையே பற்றிக் கொண்டு, அவன் அப்படியே புல்லரித்துக் கிடப்பான்.

இன்றைய பகல் ஞாயிறு, விடுமுறை தினமாதலால், அது இன்னும் வசதியாக இருந்தது. இப்போது சூழ்நிலை காரணமாகக், கொழும்பில் வந்து தங்கிவிட நேர்ந்தாலும், சொந்த மண்ணில், யாழ்ப்பாணத்துப் புனித மண்ணில் தான் வாழ்ந்த வாழ்க்கை, ஒரு மறக்க முடியாத சிரஞ்சீவி வாழ்க்கையாகவே, தன்னுள் நிலை கொண்டு நிலைத்திருப்பதை அறியும் போதெல்லாம், கொழும்பு நகரத்து நாகரிக வாழ்க்கையின் கறைகள் படியாத ஒரு முழு மனிதனாய், தன்னை அவன் உணர்வ துண்டு. அதை உணர்வு பூர்வமாய் அனுபவித்து மகிழவே, இரவில் இப்படியொரு ஆளுமை அவனுக்கு.

அவன் இளம் வயதிலேயே தந்தையை இழக்க நேர்ந்ததால், தாயையும், இரு தங்கைகளையும், காப்பாற்றி வாழ வைக்க வேண்டிய கடமையின் நிமித்தம், தன் மேற்படிப்புக் கவலைகளை மறந்து விட்டுக் கொழும்பிலுள்ள கம்பனி ஒன்றில் அக்கௌண்ட் கிளார்க்காக, வேலையில் சேர்ந்து ஒரு வருடத்துக்கு மேலாகிறது. அதிலிருந்து மெல்ல மெல்ல முன்னேறவே அவன் விரும்பினான். சுதேச மண்ணின் வெறுமைகளை மறந்து விட்டு, வெளிநாட்டுக் கவலைகளைச் சமந்து கொண்டு திரியும் சராசரி இளைஞர்களின்றும், முற்றிலும் மாறுபட்ட ஓர் இலட்சியத் தமிழ் இளைஞன் அவன்.

இப்படி எவ்வளவு நேரம் தான், இருட்டில் கிடந்தானோ தெரியாது- அம்மா வந்து விளக்கை ஏற்றிய பிறகு தான், கண் திறந்தான். கட்டிலருகே அவனின் முகத்தையே ஏறிட்டுப் பார்த்த படி அம்மா சந்தோஷமாகச் சிரித்துக் கொண்டு நின்றிருந்தாள். அவள் என்றுமே இவ்வளவு சந்தோஷமாகத் தோன்றியதில்லை. அவன் முகமும் கண் களும் வழக்கத்துக்கு மாறாக ஒளி வசிப் பிரகாசிப்பதை அவன் ஒரு மாறுபட்ட அனுபவமாகவே உணர்ந்து பிரமித்துப் போயிருந்தான். அதற்குக் காரணம் பிடி படாமல் விழிகளை உயர்த்தி அவளை ஏறிட்டுப் பார்த்தவாரே, அவன் கேட்டான்.

“என்னம்மா...”

“உனக்கொரு பெரிய அதிர்ஷ்டம் வரப் போகுது!”

“என்ன சொல்லுகிறியள்?”

“ஓம்! நீ கெதியிலே வெளி நாட்டுக்குப் போகப் போறாய். நான் எப்படி உன்னை அனுப்புவதென்று தெரியாமல், எவ்வளவு கவலைப் பட்டிருப்பன். இப்ப ஒரு பிள்ளை லண்டனிலிருந்து இஞ்சை வந்து நிற்குது. அது சின்ன வயதிலிருந்தே லண்டனில் தானாம். உன்ரை சாதகம் கேட்டுக் கொடுத்தனான். நானும் வாங்கிப் பார்த்து, நல்ல பொருத்தமாயிருக்குது. ஆக்களையும் விசாரித்துப் போட்டன். வயதும் குறைவு. நல்ல வடிவான பிள்ளை. படம் இருக்கு! பாக்கிரியே?”

அவன் இதற்கு ஒன்றும் சொல்லத் தோன்றாமல் யோசனையில் ஆழ்ந்தான். வெளிநாடு பற்றிய, வரட்டு வாழ்க்கையின் மோகம், அம்மாவையும் விட்டு வைக்கவில்லை. அதற்காக மானம் போனாலென்ன, உயிர் போனாலென்ன. சொந்தப் பெருமைகளை விற்று, வெறும் காசுக்காக வெளிநாட்டு மண்ணின் சுசு போக வாழ்க்கைச் சொர்க்கத்துக்காக இப்படிப் பொய்யில் உயிர் பிழைத்து வாழ நேர்ந்த கொடுமையை எண்ணி, அவன் மிகவும் மனவருத்தம் கொண்டான்.

இதை வெளிப்படையாகப் பிரகடனப்படுத்திக் கூறினால், அம்மா வால் தாங்க முடியாது. அவள் அதற்கு எதிர்மாறாகப் பல காரணங்களைக் கூறுவாள். கல்யாண வயதில் இருக்கின்ற தன் தங்கைகளுக்காகவே இது என்பான். இப்போது வேண்டியதெல்லாம் வெறும் இலட்சங்கள் மட்டுமே. அதுவே குறிக்கோளான பின் அவள்தான் என்ன செய்வாள்?

அவன் ஒன்றும் கூற விரும்பாமல், படத்தை வாங்கிப் பார்த்தான். அதில் அந்தப் பெண், சொந்த மண்ணிலிருந்து வேர் விட்டுக் கழன்று போன முற்றிலும் மாறுபட்ட ஓர் அந்நியப் பெண்ணாகவே, நிலையழிந்து நின்று கொண்டிருந்தாள். தோலுரித்து விட்ட ஓர் அரை வேக்காட்டு வெள்ளைக்காரி போல், அவள் தோன்றினாள். அதன் பிரதிபலிப்பையே வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டும், மெரு கூட்டப்பட்ட கண்ணைக் கூச வைக்கும் அவளின் பகட்டழகு வெறும் வரட்டுக்

காட்சி நிழலாகவே அவன் கண்களில் ஓட்ட மறுத்தது.

“பார்த்தியே, என்ன வடிவான பிள்ளை! உனக்குச் சரியான சோடி. உன்னைக் கையோடு கூட்டிக் கொண்டு போவதோடு, சீதனமும் பத்து லச்சம் தருவினமாம். உனக்கு விருப்பம் தானே?”

வெறும் காசுக்காக, இப்படி அவனை விற்கத் துணிந்து விட்ட அவளின் விபரீத ஆசையை எண்ணி, அவள் உள்ளூரத் தார்மீகச் சினம் கொண்டு, மனம் வருந்தினாலும், அதை வெளிக் காட்டாமல் பொய்யாகச் சிரித்துக் கொண்டு, அவன் சொன்னான்:

“அம்மா! இப்ப பிள்ளை ஏறுவதே பெரிய விசயமாக இருக்கு. இதிலே செரந்தப் பெருமைகளைப் பற்றி யோசிக்க என்ன இருக்கு? அது என் காலடியிலே வந்து நிற்குதென்று நீங்கள் நம்புகிறியளே! இதுக்கு நான் கொடுத்து வைத்திருக்க வேணும். லண்டன் என்றால் சும்மாவே. சொர்க்கமே கிடைத்த மாதிரித்தான். எனக்குச் சம்மதம். கெதியிலே நாள் பாருங்கோ!”

அவன் அந்தக் கல்யாணத்திற்குச் சம்மதித்து விருப்பம் தெரிவித்த பிறகு, மனமளவென்று காரியங்கள் நடந்தேறின. ஒரு நல்ல முகூர்த்த நாளில் அவனுக்கும் ஆஷா என்ற அந்த லண்டன் பெண்ணுக்கும் வெள்ளவத்தையிலுள்ள ஒரு திருமண மண்டபத்தில் கல்யாணம் மிக விமரிசையான ஒரு புனிதச் சடங்காக நடந்து முடிந்தது. அன்றைய முதலிரவுப் பொன்னாளை மகிழ்ச்சியுடன் கொண்

டாடி மகிழ்வதற்காக, ஆஷாவின் விருப் பத்திற்கிணங்க அவன் கொள்ளுப் பிட்டியிலுள்ள ஒரு டிரீஸ்ட் ஹோட்டலுக்கு அவளோடு வந்திருந்தான்.

குளிர்நட்டப்பட்ட அந்த விசாலமான படுக்கையறை நவீனமயப்படுத்தப்பட்ட பல வசதிகளுடன் சொர்க்க லோகம் போல் இருந்தது. அவனுக்குப் அது மாறுபட்ட புது அனுபவம். இப்படி யொரு இடத்திற்கு அவன் வந்திருப்பது இதுவே முதற் தடவை. இன்றும் அவன் அறிவு பூர்வமாய் உணர்ந்து வருந்துகின்ற யதார்த்த வாழ்வின் நிறைந்த சோகங்களி லிடையே கண்களை விட்டு நழுவிப் போகின்ற வெறும் மாயக் கனவாகவே, அதை அவன் உணர்ந்தான். பகல் முழுவதும் போட்டுக் கொண்டிருந்த மாப்பிள்ளை வேஷத்தைக் கழற்றிப் போட்டுவிட்டுச் சாரம் அணிந்து கொண்டு, கட்டிலின் மீது ஒருக்களித்துப் படுத்தவாறு, அவன் ஆஷாவின் வருகைக்காகக் காத்துக் கொண்டிருந்தான்.

மங்கிய விளக்கொளியில், ஒளி மின்னிப் பளபளக்கும் வானத்துத் தேவதை போல், நைட்டியுடன் அவன் வெளிப்பட்டு வந்தான். சென்ட் வாசனை அடிக்க, அவனருகே குழைந்து அமர்ந்த வாறு, அவனின் தோள் மீது செல்லமாக முகம் புதைத்து, வெட்கம் கலந்த மெல்லிய குரலிலே அவள் கேட்டாள்;

“எனக்கு இப்ப விஸ்கி வேணுமே. விஸ்கி சிகரெட் இரண்டுமே குடித்தால் தான் எனக்குச் சந்தோஷம் வரும்.

இஞ்சை நிறைய இருக்குமே. போய் வாங்கி வாறியளே. காசு தாறன்.”

அவள் கேட்டதைக் கொடுக்க முடியாமல், அவன் உணர்ச்சி வசப்பட்டுத் தயங்குவது தெரிந்தது! திடீரென்று ஏற்பட்ட ஓர் உள்ளார்ந்த மன நெருக்குதலில், அவன் வெகுவாக நிலை குலைந்து கலங்கிப் போயிருந்தான். மோசமான குடிப்பழக்கம் கொண்ட ஆண்களையே, அவன் நிறையப் பார்த்திருக்கிறான். அதற்கு அடிமையாகிப் போன ஒரு பெண்ணை இப்போது தான் அவன் முதன் முதலாகக் காண நேர்ந்திருக்கிறது. அதுவும் தன் மனைவியாக! அவன் முழுவதும் தமிழின் தோலூரிந்து போர் ஓர் அரை வேக்காட்டு வெள்ளைக்காரியே என உணர்கையில் அந்தத் திருமண உறவில் பந்தாட்டுத் தானும் தீக்குளிக்க நேர்ந்து விட்டதாகவே, அவன் மிகவும் மனவருத்தத்தோடு நினைவு கூர்ந்தான்.

இத்தீக்குளித்தலில் இவளும் புடம் போடப்பட்டுப் புனிதம் பெற்றால், எவ்வளவு நன்றாக இருக்கும். இது நடக்குமா? பொறுத்திருந்து தான் பார்க்க வேண்டும். அவன் அவளுக்கு மறு பேச்சின்றி, அவளிடமிருந்து காசைப் பெற்றுக்கொண்டு, அவசாமாகக் கட்டிலை விட்டிறங்கிக் கீழே போனான்.

அவன் பொறுமையிழந்து அவனுக் காக வெகுநேரம் அறையில் காத்துக் கொண்டிருந்தான். அவன் விஸ்கியும் கையுமாக உணர்விழந்த நிலையில், ஒரு வெறும் மனிதனாகத் திரும்பி வந்திருந்தான். மகிழ்ச்சி பிடிபட்ட அவளோ, மறு

துருவத்தில். குடி போதையில் தள்ளாடிச் சரியும் ஒரு பேதையாய் மட்டுமல்ல, நாதியற்றுத் தெருவுக்கே வந்து விட்ட பெருமையிழந்த ஒரு சமூகத்தின் முதல் வாரிசு போலவும், அவனின் மார்பு மீது, வெறியோடு கட்டிப் புரளும் அவன், அவளோடு அப்படிச் சகதிக்குள் குளித்த வாறே, வெறும் மரக்கட்டை போல் மல்லாந்து படுத்துக்கிடந்தவறே அவன் அப்படியே தூங்கியும் விட்டான்.

மறுநாள் பொழுது விடிந்து வெகு நேரமாகியும், அவன் இன்னும் தூங்கிக் கொண்டிருந்தான்! அவன் நீண்ட நேரமாய்ப் பல் துலக்கியவாறே, ஜன்னலுக்கு வெளியே கீழே குனிந்து கொழும்பு நகரத்துத் தெருவைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். அதில் காலை நோத்துப் பாராப்பில் அள்ளுண்டு போகும் மனித வெள்ளம் அலை புரண்டு போவதாய் உணர்ந்தான்.

காலந் தீட்டும், கலி முற்றிய பாவமும் யாராத்தான் விட்டு வைக்கும். இதில் கழுவாய் போட்டுச் சாக, அவனுக்கும் ஒரு விதி. இதில் வாழ்வா சாவா என்பது, இனித்தான் தெரிய வரும்.

ஆஷா எழுந்து விட்டாள். பன்னீர்க் குளியல் போட்டு வந்து நிற்கிறாள். எனினும் குடிபோதை வாசம் இன்னும் போகாமல் அந்த மலர்க்கொத்து... மலர் முகம்! மலர்ந்த அவளின் விழிகளில், மதுவின் போதையே சிவப்பேறிக் கனன்று பற்றியெரியும் ஒரு தீப் பிழம்பாய், அவளின் நெஞ்சக் கவசத்தைச் சுடப் பார்த்தது, அவன் முகம்

திருப்பி வேறு பக்கம் பார்த்தவாறே சொன்னான்.

“கெதியிலை வெளிக்கிடும் அம்மா வீட்டை போக வேணும்”

அதைத் தொடர்ந்து அவளின் புறப் பாடு மின்னல் வேகத்தில் நிகழ்ந்தது, உயர்ரகப் பட்டுப் புடவை, மின்னும் நகையலங்காரங்களுடன், காட்சி தேவதையாய் வெளிப்பட்டு வந்தாள். ஒரு வாடகைக்காரர் பிடித்துக் கொண்டு, அவன் அவளோடு வீடு வந்து சேர்ந்தான்.

வெள்ளவத்தையில் ஓர் அழகான பெரிய வீட்டிற்கு முன்னால், பூரணகும்ப மரியாதை வரவேற்புடன், அப்புது மணமக்களை வரவேற்பதற்காக ஆரத்தித் தட்டும் கையுமாக அம்மா வாசலில் மகிழ்ச்சிப் பரவசமாய் நின்றிருந்தாள். அவனருகே புதுப் பணக்காரக் களைப் பொலிவுகளுடன் தங்கைகள் இருவரும் நிற்பது கண்டு ஒளி வீசும் இந்தப் பெருமைகளுக்கு முன்னால் களங்கப்பட்டு வந்து நிற்கும், குனியமாகிவிட்ட தனது வாழ்வின் வெறுமையை மட்டுமே நினைவு கூர்ந்தவனாய்த் தலை கவிழ்ந்து நின்றிருந்தான் அவன்.

ஆரத்தி காட்டி முடிந்தது, பொட்டு வைப்பதற்காக அவளின் முகத்தை நிமிர்த்திப் பார்த்த, அம்மா திடுக்கிட்டுப் போனாள். என்ன நேர்ந்து விட்டது? அவனுக்கு என்று புரியாமல், மனம் குழம்பியவாறே பொட்டு வைத்த கையோடு, அவன் உள்ளே போய்விட்டான்.

அவளைத் தொடர்ந்து ஆஷா பின் தொடர அவனும் போனான்.

தங்கை அணிவித்த மாலையைக் கழற்றி, ஒரு மூலையில் வீசியெறிந்து விட்டு, உள்ளே போய் உடை மாற்ற மனமின்றி, அப்படியே சோபாவில் சரிந்து, கண்களை மூடியவாறு, பிரமை பிடித்தவன் போல், உணர்விழந்து கிடந்தான் அவன். அவளின் நிலை கண்டு, மனம் பதைபதைத்து அவனருகே வந்து அமர்ந்து கொண்டு, இறங்கிய குரலிலே அம்மா கேட்டாள்,

“என்ன தம்பி யோசிக்கிறாய்?”

இதற்கு அவனிடமிருந்து பதில் வர, வெகு நேரம் பிடித்தது, அதற்குள் ஆஷாவே வந்து விட்டாள். உள்ளே போய் உடை மாற்றிக் கொண்டு, எடுப்பாக ஜீன்ஸும், ரீசேட்டும் போட்டுக் கொண்டு, ஒரு கவர்ச்சிப் பெண்ணாய், அவள் அறையில் நின்று வெளிப்படும் போது ஹால் முழுவதும் வியாபித்து, நெடி வீசிய, சிகரெட் புகையினால் அம்மாவுக்கு மூச்சுத் திணறியது. அந்தச் சிகரெட் புகை எங்கிருந்து வருகிறதென்று புரியாமல், திரும்பிப் பார்த்த அவள் திடுக்கிட்டுப் போனாள்.

ஆஷாவின் வாயிலிருந்துதான் அந்தப் புகை மண்டலம். அதை ஒரு விளையாட்டுப் போல் சுருதி, மிகவும் நாசுக்காக அவள் சிகரெட் பற்ற வைத்துக் கொண்டிருந்தாலும், அம்மாவுக்கு அது ஒரு பயங்கரச் செய்தியாகவே, மனதில் உறைத்தது. அவள் பொறுக்காமல் கேட்டும் விட்டாள்.

“என்ன இது புதுப் பழக்கம்?”

“புதுப் பழக்கமில்லையம்மா. மிக்சின்ன வயதிலேயே இவளை லண்டனுக்கு அனுப்பி விட்டார்களாம். அங்கே மாமா ஒருவரோடு போய் வாழ நேர்ந்ததால் வந்த வினை. அவரைப் பார்த்து இவளும் நிறையக் குடிப்பாளாம், சிகரெட் மட்டுமல்ல வில்கியும் குடிக்கிறாளே!”

“ஐயோ! என்ன கொடுமை இது. எங்களை நல்லாய்த்தான் ஏமாத்திப் போட்டினம். பாவிகள்! எல்லாம் அந்தப் புரோக்கரின் வேலை. இனி என்ன செய்வது? பேசாமல் கழட்டி விடுவமே!”

அவன் அதைக் கேட்டு, மனம் வருந்தியவனாய்ச் சொன்னான். “வாயை மூடுங்கோ! அம்மா. நீங்கள் நினைக்கிற மாதிரி உடனே கழற்றி விடுவதற்கு, இது ஒன்றும் விளையாட்டுக் கல்யாண மில்லை. அக்கினி சாட்சியாக, இவளை மனைவியாக ஏற்றுக் கொண்டுவிட்ட பின், அப்படி நினைக்கிறதே பாவமென்று எனக்குக் கவலையாக இருக்கு!”

அவன் தன்னை மறந்து, உணர்ச்சி வசப்பட்டுக் குரல் கம்மப் பேசிக் கொண்டிருக்கும் போது, இடையில் குறுக்கிட்டு ஆவேசமாக அம்மா கேட்டாள்.

“வேறு வழியில்லை. அப்ப நீ என்ன தான் செய்யப் போறாய்? இவளோடுதான் வாழப் போறியே?”

“எனக்கு வேறுவழி தெரியேலை. இவளை மனப்பூர்வமாய் ஏற்றுக் கொண்டு விட்ட பிறகு, நான் செய்யக் கூடிய ஒரே காரியம் இதுதான். ஒரு பேதையாய் என் காலடியில் விழுந்து கிடக்கிற இவளை நான் காப்பாற்ற வேணும். களங்கமற்ற என் புனிதங்களாலே, இவள் மனம் திருந்தி ஒரு நல்ல பெண்ணாக மாறவேணும். எனக்கு நல்ல நம்பிக்கை இருக்கு - இவளை மட்டுமல்ல - தடம் புரண்டு கிடக்கிற என் சமூகமும், இதனால் கண் விழிக்க வேணும். இப்படியொரு மறுமலர்ச்சிக் காகவே, எனக்கு இந்த வாழ்வு, கல்யாணமெல்லாம்”

அவளின் அசட்டுப் பாமர குணங்களுக்கு அப்பால், உயரத்தில் சஞ்சரிக்கும் ஒரு பிரகாசமான துருவ நட்சத்திரம் போல் அவன் தாய்க்குத் தோன்றினான். கம்பீரத் தொனியில், உணர்ச்சி கொண்டு, உறுதிபட அவன் கூறிய வற்றையெல்லாம், கிரகித்து மெய்மறந்து கேட்டவாறே, உச்சி குளிர்ந்து புல்லரித்துப் போயிருந்தான் அம்மா. அவளின் ஒளி மங்கிய கண்களுக்கு முன்னால், நாதி யற்றுத் தெருவுக்கு வந்துவிட்ட தங்களின் சமூகத்தையே, தன் கைப் பேழையில் ஏந்திக் காப்பாற்றும் பெருமைக்குரிய ஒரு கம்பீர புருஷனாய், தன் மகனைக் கண்டு அவன் முகம் பிரகாசித்து ஒளிர்ந்தது! இந்த உணர்வின் சிலிர்ப்பில் முற்றிலும் பேச்சு அடங்கிப் போன மெளனம் அவளுள் நிலவ, உயிர் கனமற்று வானத்தில் மிதப்பது போல், அந்தப் புல்லரிப்புக் கணம் அடங்க வெகு நேரம் பிடித்தது.

(நமது நாட்டுத் தமிழ் எழுத்தாளர்களைப் போலவே, மலேசியத் தமிழ் எழுத்தாளர்களும் தமது இலக்கிய இருத்தலுக்காக இடைவிடாது போராடி வந்துள்ளனர். தமிழ் நாட்டுப் புத்தக, சஞ்சிகை வெளியீட்டாளர்கள் நீண்ட காலமாகவே நம்மையும் அவர்களையும் அவர்களது வெளியீடுகளை வாங்கிப் படிக்கும் வாசகர் மட்டத்திலேயே வைத்துக் கணிப்பீடு செய்ததுடன், தமிழகத்தைக் கடந்தும் தமிழ்மொழி இலக்கிய வளர்ச்சிக்கான செயல்பாடுகளும், முன்முயற்சிகளும் நடைபெற்று வருவதைத் தமது வர்த்தகத் திணிப்புத் தேவை கருதி இயல்பாகவே திட்டமிட்டு இருட்டடிப்புச் செய்து வந்துள்ளன.

இன்று நிலைமை அவர்களது கைகளையும் மீறி, தமிழ் சர்வதேச மயப்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களின் புதிய வரவு இந்தக் 'கடதாசி வர்த்தகர்'களின் நீண்ட கால இருட்டடிப்புகளை வெளிச்சத்திற்கு கொண்டு வந்துள்ளது. மலேசியத் தமிழ் எழுத்தாளர்களினது சகல முகவரிகளையும் உள்ளடக்கிய இந்த நூலின் வரவையிட்டு நாம் பெரும் மகிழ்ச்சியடைகின்றோம். அந்த நூலில் இடம்பெற்றுள்ள கட்டுரை ஒன்றின் மறுபிரசுரம் இது.

- ஆசிரியர்

உலகத் தமிழ் மக்களுக்கு மலேசியப் படைப்பாளிகளை அறிமுகப்படுத்தும் அர்ய முயற்சி

- பெ. இராஜேந்திரன்
(தலைவர், மலேசியத் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம்)

தமிழ் மொழி - இலக்கியம் பண்பாட்டு வளர்ச்சிக்கு மலேசியத் தமிழர்கள் ஆற்றி வரும் சேவைகளையும், தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு மலேசியத் தமிழ் எழுத்தாளர்கள் ஆற்றிவரும் பங்கையும் உலகம் முழுவதிலும் வாழ்ந்து வரும் தமிழர்கள் அறிந்து வைத்திருக்கிறார்கள்.

இங்கு மேற்கொள்ளப்படும் தமிழ்ப் பணிகளும், இலக்கியப் பணிகளும் பிற தமிழர்களால் அறியப்பட்ட அளவிற்கு மலேசியத் தமிழ் எழுத்தாளர்களும், எழுத்தாளர்களின் படைப்புக்களும் அறியப்படவில்லை.

தமிழுக்கு உலகளாவிய ரீதியில் மாநாடு கண்ட பூமி இது. 'உலகம் முழுவதும் தமிழர்கள் இருக்கிறார்கள். மலேசியாவில் மட்டும்தான் தமிழர்கள் வாழ்கிறார்கள்'

என்று பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களால் புகழப்பட்ட தமிழ் மக்கள் வாழும் மண் இது. இருக்கிறார்கள் என்பது வேறு, வாழ்கிறார்கள் என்பது வேறு.

பல நாடுகளில் மொழி மறந்தவர்களாக, சுய அடையாளத்தை இழந்தவர்களாக தமிழர்கள் இருக்கும் போது, மலேசியாவில் தங்கள் அடையாளத்தை இழக்காமல் தமிழர்கள் வாழ்ந்து வருகிறார்கள் என்பது உலகம் அறிந்த தகவல்.

ஆனால், மலேசியத் தமிழ் இலக்கியம் - இலக்கியவாதிகள், மீதான தேடல் பிறநாட்டுத் தமிழர்களுக்கு இல்லாமல் போனது வியப்பாக உள்ளது.

கடந்த ஒரு நூற்றாண்டு காலமாகத் தமிழ்நாடு - இலங்கை இலக்கியத்தைத் தேடிப்பிடித்து வாசிப்பதில் மலேசியத் தமிழர்கள் தணியாத தாகம் கொண்டிருக்கின்றனர் என்பதை மறுக்க முடியாது.

இது போன்ற தொரு தேடல் மலேசியப் படைப்பிலக்கியங்கள் மீது பிற நாட்டவர்களுக்கு, குறிப்பாகத் தமிழக மக்களுக்கு ஏற்படவில்லை என்பது வருத்தமான விஷயம்.

பிரபலங்களிலிருந்து ஆரம்ப எழுத்தாளர்கள் வரை தமிழகத்திலிருந்து யார் வந்தாலும் அவர்களுக்குச் சிவப்புக் கம்பள வரவேற்பு நல்கி கௌரவிக்கும் தனிப்பெரும் சிறப்பியல்பைக் கொண்டவர்கள் மலேசியத் தமிழர்கள் - தமிழ் எழுத்தாளர்கள்.

ஆனால் தமிழ் நாட்டில் நிலை வேறுமாதிரியாக இருக்கிறது. சாதாரண பாமர மக்கள் மட்டுமல்ல, தமிழகத்தின் பிரபல எழுத்தாளர்கள், ஆய்வாளர்கள், பேராசிரியர்கள் கூட விரல் விட்டு எண்ணக் கூடிய எண்ணிக்கையிலான மலேசியப் படைப்பிலக்கியவாதிகளை மட்டுமே அறிந்து வைத்துள்ளனர்.

தேடலுக்குத் தகுதி பெற்ற இலக்கிய வாதிகளையும், படைப்பிலக்கியத்தையும் மலேசிய மண் தனது பொக்கிஷமாக கொண்டிருக்கிறது என்பதில் நாங்கள் உறுதியாக இருக்கின்றோம்.

மலேசியத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் இந்தத் தொகுப்பு நூல் ஒரு திருப்புமுனையாக அமையும் என எதிர்பார்க்கிறேன்.

உலகத் தமிழ் எழுத்தாளர்களுடன் உறவை ஏற்படுத்திக்கொள்ள பாலம் கட்டும் பணியை இப்போதைக்கு செய்து முடித்திருக்கிறேன். இதைப் பயன்படுத்தி பயணம் செய்வதும், உறவை வலுப்படுத்திக் கொள்வதும் எழுத்தாளர்களைச் சார்ந்தது.

இது ஒரு தொடக்கம். இந்த ஆரம்பம் நல்ல விளைவுகளையும் விளைச்சல்களையும் ஏற்படுத்தும் என நம்புகிறேன்.

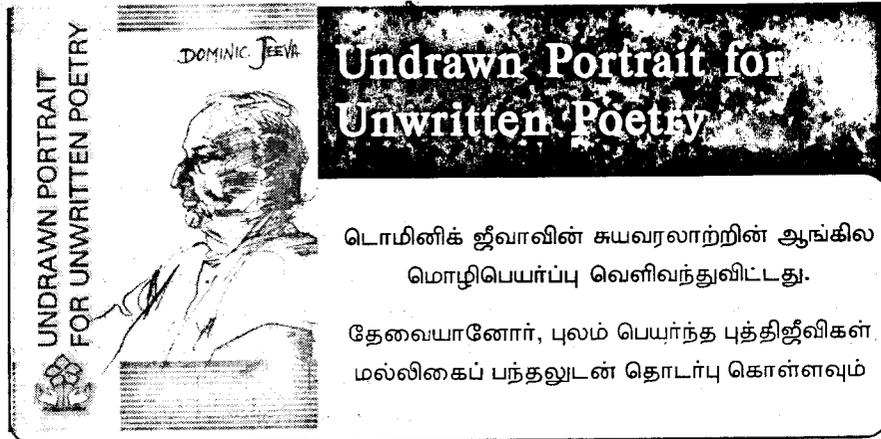
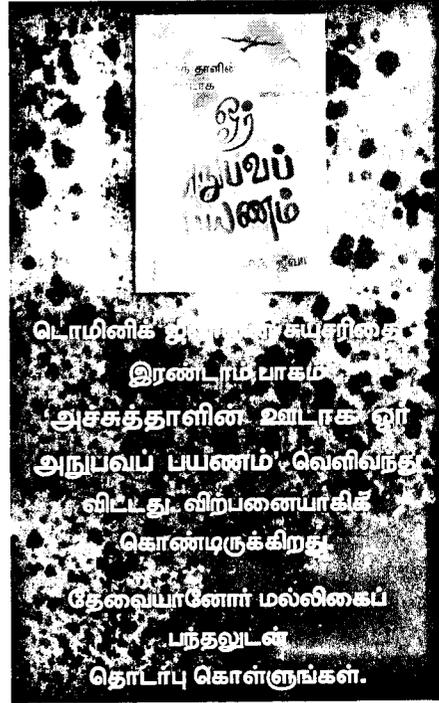
தமிழக மக்களுக்கு மட்டுமின்றி உலகம் முழுவதிலும் வாழ்கின்ற தமிழ் மக்களுக்கு மலேசியத் தமிழ் எழுத்தாளர்களை இந்த நூல் அறிமுகம் செய்து வைக்கும்.

மலேசியத் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம் தனக்கென ஓர் இணைய அகப்பக்கத்தை உருவாக்கி இந்தத் தொகுப்பை அதில் இடம்பெறச் செய்யும். அப்போது உலகத் தமிழ் மக்கள் மலேசியத் தமிழ் இலக்கிய வாதிகளையும், இலக்கியத்தையும் அறியும் வாய்ப்பு ஏற்படும்.

உலகத்தை நமது உள்ளங்கைக்குக் கொண்டுவரும் ஆற்றலை பெற்றுள்ள கணனி யுகம் இது. இந்த நவீன யுகத்தில் தமிழ் எழுத்தாளர்கள் ஒருவரையொருவர் அறியாமல் இருப்பது தமிழுக்கு இழப்பாக அமைய நேரிடலாம்.

இந்த நூல் புதிய உறவுக்கு வழியமைக்கட்டும். அதன் வழி புதிய இலக்கிய பரிணாமத்திற்கு வழி ஏற்பட்டும்.

வாருங்கள் தமிழர்களே, எல்லைகள் கடந்த நிலையில் கை கோர்ப்போம். இலக்கிய வானில் உலா வருவோம்.

பாடசாலை விட்டாயிற்று.
ரீச்சர் நடந்து கொண்டிருந்தார்.

பாதையெங்கும் சனத்துக்கும் குறைச்சலில்லை.

அவளது முகம் தெரியும் ஃபர்தாவுக்கெல்லாம் இப்பொழுது மதிப்புக் கிடையாது. நிழல் கொடுக்கும் குடை அவளுக்குப் பாதுகாப்பும் வழங்கியது.

விடு அமைந்துள்ள ஒழுங்கைக்குள் திரும்புகையில் தான் சடக்கென்று அந்தச் சைக்கிள் அவள் முன் நிறுத்தப்பட்டது.

“ரீச்சர்”

ஏதோவென்று திடுக்கிட்டவளுக்கு அந்த வார்த்தை அமிர்தமாய் இனித்து நிதானப்படுத்தியது.

“ஆ முஸ்னி” என்றவள், அவனை மேலும் கீழுமாய் உற்றுப் பார்த்தாள்.

பத்திக் சாரனும் இரண்டொரு பொத்தான் திறந்தபடி அரைக்கை சேட்டுமாகச் சைக்கிள் ஹெண்டலைப் பிடித்தபடி அவன் நின்றான். பொக்கற்றில் வெளியே மிதந்தபடி இரண்டொரு நூறு ரூபாய்த் தாள்கள்.

மெல்லிய கருவல் மீசை அவன் வாலிபத்துக்கு ரிக்கற் எடுத்திருப்பதைப் புட்டுக் காட்டியது.

ரீச்சர் தன் கண்களைப் புரட்டிப் புரட்டிப் பார்த்து எழுப்பிய கேள்விகள் அவனுக்குப் புரியாமலா இருக்கும்? ஐந்து வருடம் அவர் முன்னே அமர்ந்து பாடம் படித்தவனல்லவா?

“.....”

அவன் சொன்ன பதில் ரீச்சரின் முகத்திலே புளியைக் கரைத்தது.

முஸ்னி குற்ற உணர்வோடு சைக்கிளைத் தள்ளிக் கொண்டு முன்னே நடந்தான்.

//////////

அன்று ஐந்தாம் ஆண்டு புலமைப் பரிசில் பரீட்சைப் பெறுபேறு வெளியாகியிருந்தது.

மூன்று பேர் சித்தியடைந்ததன் மூலம் அந்தப் பாடசாலை தன்னைத் தக்க வைத்துக் கொண்டது.

இவர்களில் ஒரு ஆண்பிள்ளை. ஆமாம் முஸ்னி.

அவன் எப்படியோ ரீச்சரின் கௌரவத்தைக் காப்பாற்றியிருந்தான். ரீச்சருக்கு மிக்கவே மகிழ்ச்சி.

“முஸ்னி வெளாட்ட நிறுத்து. ரீவி பாக்கியத்த நிறுத்து. சோதின பாலா காட்டி ஒனக்கு நல்ல வேல செய்த” அடிக்கடி இப்படி அவனை அதட்ட மறக்கவில்லை.

அவனது வாப்பா வேற்றூர்க்காரர். உம்மா கொஞ்சம் புராஜல் பேர்வழி. ஊர் சுற்றுவதில் மகா பிரியம். அதற்கு ஆட்பட்டுப் போனவன் தான் முஸ்னி.

“இங்க படிக்கிய புள்ளய படிக்குங்கொ. ஒரு நாளாக்கி வந்தா ரெண்டு நாளாக்கி வாரல்ல. நீங்க போறவார எடமெல்லாம் அவனைக் கூட்டிக் கொண்டு திரியத் தேவில்ல”

மகனை அழைத்துச் செல்லவந்த அவனது உம்மா ரீச்சரின் இடிக்குரல் கேட்டு அதிர்ந்து போனான்.

படிப்படியாக அவன் ரீச்சரின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் வந்துவிட்டான். அவர் பேச்சே அவனுக்கு மத்திரமாகி விட்டது.

பாடசாலை விட்டு வீட்டுக்குச் சென்றால், சாப்பிட்டு விட்டு மீண்டும் கொப்பி புத்தகங்களோடு ரீச்சரைத் தேடி வந்துவிடுவான். இன்னும் பிள்ளைகளும் வருவார்கள்.

கடந்தகால வினாப் பத்திரம், மாதிரி வினா விடைகளென்று கட்டுக்கட்டாக ரீச்சருக்குத் தபாலில் வரும். பத்திரிகை களில் வருவதைக் கூட நறுக்கி எடுத்து விடுவார்.

குறைந்தது முஸ்னியாவது பால் பண்ணா விட்டால் ரீச்சரின் உயிரே போய் விடும் அளவுக்கு அவரது முயற்சியும் அர்ப்பணிப்பும் மேலோங்கி நின்றது.

“ரீச்சர் ஒங்கட தெண்டிப்பாலதான் எங்கட புள்ள பாலான” என்றபடி நன்றி தெரிவிக்க முஸ்னியின் உம்மாவும் வாப்பாவும் அன்று வந்திருந்தார்கள்.

ரீச்சருக்கு பிரசண்ட் வேறு.

“முஸ்னி பாலாகிட்டான். இப்ப ஆறாம் வகுப்பு படிக்கிய. வெளாட்டுக் கூடினா படிக்க மாட்டான். அவன்ட கெட்டித்தனத்தப் பாதா நல்ல நெலமக்கி வருவான். பொடியன கவனிச்சிக் கோங்கொ...”

தனது கண்டுபிடிப்புக்களில் ஒன்றான முஸ்னி எதிர்காலத்தில் உயர் நிலைக்கு வருவானென்பதில் ரீச்சருக்கு இப்பொழுதே பெருமை.

“இவரட யாவாரம் தொழில் அங்க. ஊடு வாசல் இங்க. பெருக்கப் பெருக்க ஆம்புளப் புள்ளயள் கொழப்பம்

கூடவேன்” தனது கவலையை வெளிப்படுத்தினான்.

“சரி சரி ஸ்கூல்ல நானும் கவனிச்சுக் கொண்டு தான் நிக்கிய.”

முஸ்னி கள்ளமாகச் சிரித்துக் கொண்டான்.

“ரீச்சர் சொன்னது கேட்டா” இது வாப்பா.

“ஓ... ஓ...”

கட்டுப்பாட்டோடு நடந்து கொள்வதாக அவன் ஒப்புதல் அளித்தான்.

“பெய்த்திட்டு வார ரீச்சர்”

மூவரும் விடை பெற்றனர்.

//////////

முஸ்னி இப்பொழுது ஏழாந்தரத்தில் கல்வி பயின்றான்.

பாட ரீதியான தொடர்பு இல்லா விட்டாலும் அவன் மீது ரீச்சர் என்றுமே ஒரு கண் வைத்திருந்தார்.

“இந்தப் பைணம் எத்தினாவதன் முஸ்னி?” சென்ற வருட இறுதி நாளன்று ரீச்சர் கேட்டார்.

“மொதலாவது ரீச்சர்” அவன் சொன்னான்.

“அடுத்த வருஷமும் மொதலாவது வரோணும் வெளங்கினா”

“ஓ ரீச்சர்”

வருடம் தொடங்கி இரண்டு மாதங்கள் நகர்ந்து விட்டன.

முஸ்னி அவனது உம்மாவோடு வந்துகொண்டிருந்தான். தோளிலே புத்தகப் பை. ஏதும் ககவினமோ? என்ற சந்தேகம் ரீச்சருக்கு.

“ஸட்பிகேட் எடுத்துக்கொணு போக வந்த” உம்மா சொன்னான்.

அவன் சீழே பார்த்தபடி நின்றான்.

“முஸ்னீட வாப்பதான் சொல்லி யனுப்பிந்த”

ரீச்சருக்கு ஒன்றும் விளங்கவில்லை. வேறொரு பாடசாலையில் சேர்க்க அவனது வாப்பா ஏற்பாடு செய்துள்ளதாகவே அவளுக்குத் தோன்றியது.

“எங்கியன் சேர்க்கப் போற?” ரீச்சர் கேட்டார்.

“மதரலாவில...”

ஏதோ மனதுக்குள் பொங்கி வெடிப்பது போன்ற உணர்வு ரீச்சருக்கு. எதுவுமே வாய் திறக்க இயலாத நிலை.

“மார்க்கப் படிப்புப் படிச்சீம் முன்னேறேலுந்தான். இவன் கெட்டிக் காரன். ஜாதியா ஒதியொண்டும். சரி அல்லாட காவல்.”

ஆசீர்வதித்து அனுப்புவதைத் தவிர அவளால் வேறென்னதான் செய்ய முடியும்!

//////////

ஆசிரிய தம்பதிக்கு அன்று ஓய்வு நாள்.

அவர்களது மூன்றாவது மகன் இப்பொழுது இரண்டாம் தரத்திலே கல்வி பயில்கிறான்.

“உம்மா நானும் மதரஸாக்கு போகவா?” திடீரென்று மகன் இப்படி யொரு கேள்வியைத் தூக்கிப் போட்டான்.

இருவருக்குமே அது வியப்பாகவே இருந்தது. இந்தச் சின்னதுகளைக் கூட பாதிக்கக் கூடிய அளவுக்கு ஒரு பரவலான விஷயமாக இது வளர்ந்து கொண்டிருந்தது.

“ஆ... புள்ள மதரஸாக்கு போற தானே” ரீச்சர் இலேசாக விடயத்தை திசைத் திருப்பிவிட எத்தனித்தார்.

“அது குர்வான் மதரஸாவேன். நான் செல்லிய பெரிய மதரஸா”

“ஆ மெய்யா?”

ரீச்சர் இதமாக மகனின் தலையைத் தடவிக் கொண்டிருந்தார்.

“ஸூலைன் மாமீட மகன் பெய்ந்த... அந்த கேட்போட்ட ஊட்டு மலாயிம் பெய்ந்த... எங்கட வகுப்பு நன்ஸீர் தெரீமா... அவன்ட நானாம் பெய்த்தாம்... இப்ப எல்லாரும் போறும்மா”

“நீங்க சின்னப் புள்ளயேன்” ரீச்சர் சமாளித்து வழிப்படுத்தப் பார்த்தார்.

“உம்மா மதரஸாக்கு போற

வங்களுக்கு பத்துப் பேர சொர்க்கத்துக்கு எடுக்கேலுமாம்”

ரீச்சருக்குச் சிரிப்பு பொத்துக் கொண்டு வந்தது. அவரது கணவர் இன்னும் வாய்திறக்கவில்லை.

“சரி... புள்ள மதரஸாக்கு போனா தாருதாரயன் சொர்க்கத்துக்கு எடுக்கிய?”

“ஆ... உம்மாவேம் வாப்பாவேம்... வாப்பும்மவேம்...ம்... நானவ எடுக்கி யல்ல. அவன் எனக்கு அடிக்கிய...” இப்படி விருப்பத் தெரிவு தொடர்ந்தது.

சிலவேளை பாடசாலை விட்டுவரும் போது மதரஸா மாணவர்கள், உயரப்படி ஜூப்பா, காற்சட்டை, தலைப்பாகையுமாக வரும்காட்சி தெரிவதுண்டு. அதில் முதல் ஆளாக மேற்படி தோற்றத்தில் தனது மகனும் வருவது போன்ற காட்சி அவள் கண்களுக்குள் தோன்றி மறைந்தது.

“மகன் இங்க வாங்கொ” வாப்பா அழைத்ததும் போய் அவர் மடியில் சாய்ந்து கொண்டான்.

“புள்ள இப்ப ரெண்டாம் ஆண்டேன். இன்னம் ரெண்டு வருஷத்தில அஞ்சாமாண்டு சோதின எடுக்கிய. அதிலேம் புள்ள பாஸாகியெனா...?”

“ஓ...”

“அதாப்பொறகு ஆறு, ஏழு அப்பிடப் படிச்சிப் படிச்சி நானாப்போல பதினொராம் வகுப்பில சோதின எடுக்கிய அதிலேம் எங்கட புள்ள பாஸாகிய. அப்ப பெரிய புள்ள. அந்த டைமுக்கு

மதரஸாவுக்கு அனுப்பிய சரியா...”

“சரி... சரி”

ஏதோ அந்த நாள் நாளையோ, நாளை மறுநாளோ வந்துவிடப் போவது போன்ற ஆனந்தம் ரீச்சர் தனக்குள் சிரித்துக் கொண்டார்.

/////

பாடசாலை விட்டு பசியும் களைப்புமாய் வீடு வந்தபோது, அங்கே மனைவி கவலை தோய்ந்தபடி அமர்ந்திருந்தது அவருக்கு ஆச்சரிய மளித்தது.

“எனத்தியன் சொகமில்லயா...?”

“ஒண்டுமில்ல”

“ஒண்டுமில்லயா?”

“மதரஸா மதரஸாவெண்டு இந்தப் புள்ளயள் படுகிய பாட்டப் பாருங் கொளே”

“செல்லி வேலில்ல. ஒரு நாளக்கி நாலஞ்சி புள்ளயள் வெலகி வெலகிப் போற... ஒரு ஒழுங்கு மொறக்கி செய்

யோணுமேன்... ஆகிரம் துணியா பேசிப் பேசி செய்தோரு அநியாயம்” அவரது மனஅழுத்தம் கரைபுரண்டு பாய்ந்தது.

“பாருங்கொ பாக்க அந்த முஸ்னி. ஏன்ட வகுப்பில படிச்சி ஸ்கோலஷிப் பாஸான பொடியன நெனவீக்கா?”

“ஓ... ஓ... அவனும் மதரஸாப் பெய்த்தா”

“பெய்த்து ஒன்றற வருஷம் ஒதிட்டு நின்டிட்டாம்... இப்ப கடேலயாம்”

“யா அல்லா... இப்பிடி ஒன்று ரெண்டல்ல... ஒதலுமில்லாம படிப்பு மில்லாம நடுரோட்டில... ம... குடும்பத்துக்கு ஒரு புள்ள... பத்துப் பேருக்கு சொர்க்கம் செல்லிக் கொண்டு திரீதவங்க இதியளப் பத்தீம் யோசின பண்ணோணும்”

“அல்லாதான் தார்தாரட புள்ள குட்டியளுக்கும் நல்ல வழியக் காட்டோணும்” ரீச்சர் கையேந்தி துஆ செய்தான்.

A.R.R. HAIR DRESSERS

89, St. Mary's Road
Mattakuliya
Colombo - 15.

முற்றிலும் குளிரூட்டப் பெற்ற சலூன்

தொலைபேசி : 0777 - 790385

யாழ்ப்பாணத்தின் தீவுப் பகுதி, பண்ணையிலிருந்து மண்டைதீவு வரையான கடலை ஊடறுத்துச் செல்லும் விதியால் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. காரைநகரையும் ஊர்காவற்றுறையையும் ஒரு குறுந்தூரக் கடல் பிரிக்கின்றது. இக்கடலைத் தாண்டி நிலப்பரப்பை அடைவதற்கு அங்கு பாதை (Ferry) வசதி செய்து கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. 'மச்சவாய்' எனும் சிறு தோணிகளும் மக்கள் போக்குவரத்துக்குப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. பெரும்பாலும் எழுவை தீவு, அனலை தீவு என்பவற்றுக்குப் பயணிப்பவர்கள் இவ்வழியைப் பயன்படுத்துகின்றனர். கல்முனை, பூநகரி போன்றவற்றிற்குச் செல்பவர்களுக்குக் கேரீவு, சங்குப்பிட்டிப் பாதை இலகு வானதாகும்.

யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து மண்டைதீவைத் தொடுக்கும் முனையை 'பண்ணை' என்பர். 'பண்ணை' என்றதும் வாசகர்கள் இங்கு கோழி, இறால் வளர்ப்பு நடைபெறுகின்றதாவென விழிப்பர்! அப்படியல்ல!

பண்ணையொரு ஐஞ்சு சந்திக்கு அருகே - யாழ்ப்பாணத்தில் மேலுமொரு ஐஞ்சு சந்தியா? - கடலோரமாக இருக்கும் பிரதேசம். விதியே கோட்டையை பண்ணையிலிருந்து பிரிக்கின்றது. இந்த ஐந்து சந்தி எப்படி உண்டானது? முத்தமிழ் விதி, சிவன்பண்ணை விதி, கோட்டைப்புற விதி, சவக்காலை விதி, பண்ணை மண்டைதீவு விதி. இவைகள் ஒரு முழு வட்ட நிலப்பரப்பிலிருந்து கிளை பிரிக்கின்றன. வட்டத்தின் மையத்தில் ஊர்களை அறிவிக்கும் கல் உண்டு. எனவே இது ஐந்து சந்திதானே!

இந்தப் பண்ணையில் முன்னொரு விசாலமான மண்டபமிருந்தது. கூரை ஓட்டா லானாது. மடங்கள் போலல்லாது நான்கு பக்கமும் சுவர்களால் அடைக்கப்பட்டிருக்கும். இதில் ஒரு சிறுபகுதி தேநீர் கடையொன்றிற்காகப் பகுக்கப்பட்டிருந்தது. இம்மண்டபத்திற்கு எதிரே

அன்றும்

இன்றும்

மறக்காத

பெரியோர்கள்

- செல்லக்கண்ணு

இன்னொரு தேநீர் கடையுமிருந்தது. இம்மண்டபம் பிரதானமாக மீனவர்களின் சௌகரியம் கருதியே அமைக்கப்பட்ட தெனலாம்! இரவில் மீன் பிடிப்பவர்கள் மாலையில் வந்து இந்த மண்டபத்தில் தங்குவதுண்டு. இரவுச் சாப்பாட்டையும் கொண்டு வருவார்கள். உரிய நேரத்தில் இராப்போசனத்தை முடித்துக் கொண்டு தூங்குவர். வானத்தில் விடிவெள்ளி முளைத்தவுடன் எழுந்து தங்களது தோணிகளில் ஆழ்கடலுக்குச் செல்வர். இவர்கள்

பெரும்பாலும் சாவக்காடு, நவாலியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருப்பர்.

மண்டபத்தின் அருகே சிறுதரைப் பகுதி இருக்கின்றது. இதை இப்பொழுதும் காணலாம். இதில் பூவரச மரங்களும் நின்றன. இத்தரை ஒரு சிறு மீன் சந்தையாக மக்களுக்குச் சேவித்தது. ஏனையவற்றுடன் ஒப்பிடும் பொழுது உள்ளங்கையளவாக இருந்தாலும், ஆண்டாண்டு தோறும் மாநகர சபை இதைக் குத்தகைக்குக் கொடுத்து பணம் பெற்று வந்தது. குத்தகை எடுத்தவர், வியாபாரிகளிடம் வாடகை அறவிடுவார். வீச்சு வலை, கரை வலை போன்ற கடற் றொழில்களைப் புரிபவர்கள், தாம் பிடிக்கும் மீன்களைக் கொண்டுவந்து இதில் சந்தைப்படுத்துவர். சாயந்தரம் மூன்று மணியளவில் பொழுது நேற்கே சாய்ந்த பின்னர் அதிகாலை விடி வலைக்குச் சென்றவர்கள் தமது மீன்களைக் கொண்டு வருவார்கள். இவர்கள் பெரும்பாலும் நாவந்துறையைச் சேர்ந்தவர்களாக இருப்பர்.

வள்ளங்களில் கொண்டு வரும் மீன் இனங்களை, மீன் விற்கும் பெண்கள் வள்ளங்கள் தரித்து நிற்கும் கரைக்குச் சென்று, கடகங்களிலும் சுளகுகளிலும் அடுக்கிக் கொண்டு தரைக்கு மீண்டும் வருவர். அங்கு பாவனையாளர்களும், வியாபாரிகளும் குழுமி நிற்பர். சுளகுகளில் மீன்களைப் பரத்தி, தண்ணீர் பனுக்கி உருவி, வியாபாரிகள் விலை கூறுவர்.

“இதாரு நூறு ரூபாக் காறர்...”

“இதாரு நூற்றைம்பது ரூபா காறர்...”

மீன்களின் இனத்திற்குத் தொகைக்குத் தக்கதாக விலை வைத்துக் கூறும் தொகை அமையும்.

“எழுபத்தைந்து ரூபா...”

“எண்பது...”

“எண்பத்தைந்து...”

கொள்வனவு செய்வோர் தமது மதிப்பீட்டை வெளிப்படுத்துவர். இப்படியாக இரு சாரரும் இராகமெழுப்பி உரையாடுவது அவ்விடத்தைக் கடந்து கொண்டிருப்போருக்கு இரசனையைப் பெய்யும். தமது அலுவல்களை மறந்து பாதசாரிகள் இதை நின்று இரசிப்பர்.

சிறு பெட்டிகள் கட்டிச் சைக்கிளில் வரும் வியாபாரிகள், இங்கு தாம் கொள்வனவு செய்யும் மீன்களைக் கடலுக்கு அப்பால் இருக்கும் கிராமங்களுக்குக் கொண்டு சென்று விற்பர். விவர் பிறதேன், சவுக்கார நிறுவனத்தால் பாவிக்கப்படும் சன்லைட் சோப் பெட்டிகளையே வசதி கருதி இந்தச் சைக்கிள் வியாபாரிகள் பாவிப்பர்.

சிலர் பகல் நேரமாகில் நாவந்துறையிலிருக்கும் 'றாத்தல்' எனப்படும் மீன் சந்தைக்குக் கொண்டு செல்வர்.

மீன் ஏற்றி இறக்கல் சைக்கிள், தள்ளுவண்டி மூலமாக நடைபெற்றது. கமக்கக் கூடியவற்றை மனிதர்களே கமந்துச் சந்தைக்குச் சென்றனர். காலக்

கிரமத்தில் மோட்டார் காரர்கள், சிறுவர்கள் என்பன இதற்காகப் பாவிக்கப்பட்டது.

இன்னொரு பகுதியினர் யாழ்ப்பாணம் பெரிய கடைக்குக் கொண்டு செல்வர். தற்போதுள்ள பஸ் நிலையத்திற்கு மேற்கே அமைந்துள்ள விதியோரமாக இச்சந்தையிருந்தது. இப்போதிருக்கும் வைரவர் கோயிலுக்குச் சற்று அப்பால்! இதுவுமொரு நேர்த்தியான மண்டபமே! பண்ணையிலிருந்த மண்டபத்தைக் காட்டிலும் வடிவமைப்பில் தோற்றப் பொலிவைப் பெற்றது. மீன்களை பரத்தி வைத்து விற்பதற்கு உதவியாக, சுற்களால் கட்டப்பட்டு, மார்பின் பதிக்கப்பட்ட மேசைகள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. தற்பொழுது கொழும்பு மீன் சந்தையில் கூட இத்தகைய வசதி கிடையாது! இந்த காத்திரமான கட்டிடத்தைத் தற்போதைய நவீன சந்தைக் கட்டிடம் முழுங்கி விட்டது.

யாழ்ப்பாணம் மா நகர சபையின் ஒரு முக்கிய அம்சமாக அன்று விளங்கிய இந்தப் பண்ணையில் அந்த மண்டபமோ தேநீர் கடைகளோ, பூவரசு மரங்களோ இப்பொழுது கிடையாது! கோட்டை முற்றுகை யுத்தம் அவற்றையெல்லாம் கபளீகரம் செய்து விட்டது.

மீன் சந்தை இன்று கொட்டிச் சந்திக்குச் சற்றுத் தூரத்தில் இடம் பெயர்த்தப்பட்டுள்ளது. அன்று மீன் சந்தைகள் சின்னக்கடை, பாசையூர் ஆகிய இடங்களிலும் இருந்தன. மாட்டிறைச்சி சின்னக்கடையில் மட்டுமே விற்பனைக்கு இருந்தது.

பண்ணைச் சுற்றாடல் அன்று யாழ்ப்பாணக் கோல்பேசாகவும் மக்களுக்குச் சேவித்தது! மாலை நேரத்தில் முதியோரும், இளையோரும் 'காற்று வாங்க' வருவர்.

பண்ணை முனையிலிருந்து மண்டை தீவுக்குச் செல்லும் தெருவின் இரு மருங்கிலும் அன்று காட்டுக் கம்புகளாலும் புறவெட்டு மரங்களாலும் அமைக்கப்பட்ட நாற்சதுரக் கூடுகள் இருந்தன. வேலிக்கும் காணிக்கும் கோடேறுபவர்கள் யாழ்ப்பாணத்தார்! அந்த வருத்தம் கடலுக்கும் வந்ததா? என வாசகர்கள் விசனப்படக்கூடும். ஆனால், விசயமறிந்தோருக்கு இது புதினமாக இருக்காது! இப்பொழுது சர்வதேச நாடுகள் கூடத் தமது கடல் எல்லைகளை வகுத்துக் காத்து வருகின்றனவே! யாழ்ப்பாணத்திலும் இத்தகைய கடல் எல்லைப் பகுப்புண்டு. மீனவர்கள் தாம் தாம் மீன் பிடிக்கும் கடல் எல்லைகளைக் கணித்துப் பேணி வருகின்றனர். இதைப் 'பாடு' என அழைக்கின்றனர். கடலுக்குள்ளேயே சிறுகுடிகள் அமைத்துக் காத்து வருகின்றார்கள். கமக்காரர் தமது கமத்தைக் காப்பது போல!

ஆனால் பண்ணைக்கு அருகேயுள்ள கடலுக்குள்ளிருந்த நாற்சதுரக் கூடுகள் பாடுகளல்ல! இவை ஆமைக் கூடுகள். ஆமைகளைக் கொள்வனவு செய்து இக்கூடுகளில் அடைத்து வைப்பர். அத்தோடு அவைகளுக்குக் காவலுமிருப்பர். இவைகளை வியாபாரிகள் வந்து வாங்கிச் செல்வர். நீருக்குள் ஆமைகள் இருந்தால்

இறந்து போகா! எனவேதான் இந்நடவடிக்கை. ஆமைகளில் கடலாமை, அழுக்காமை, பாலாமை, சருகாமை, பறையாமை என இனங்களுண்டு. கடலாமைகளே பெரும்பாலும் உணவாகப் பாவிக்கப்படுகின்றன. இன்றைய சந்ததி இப்பொழுது ஆமைகளைக் காண்பது மிக மிக அருகிப் போய்விட்டது. அதுவும் கடலாமையை காண்பது துர்லபமே. இந்நகரத்தைக் காப்பாற்றும் பொருட்டே இந்நடவடிக்கை. முன்னர் ஆமைகளைத் திறந்த வெளிகளில் வைத்து இறைச்சிக் காக வெட்டுவார்கள்.

ஆமைகளைப் பற்றிய கதையொன்றுண்டு. மீனவரொருவர் ஆமையை கடலிலிருந்து பிடித்துக் கொண்டு கரையில் விட்டாராம். அந்த ஆமை உடனே நகர்ந்து கூலுக்குள் சென்றதாம். மீண்டும், மீண்டும் அந்த மீனவர் அப்படியே செய்தாராம். அந்த ஆமையும் கடலுக்குள் நகர்ந்து கொண்டே இருந்ததாம். இந்தப் பரிதாப நிலையை உணர்ந்து கொண்ட இறைவன் ஒரு வழிப்போக்கராக வந்து மீனவருக்கு ஒரு உபாயத்தைப் புகட்டினாராம். "ஆமை பிடிப்பார் மல்லாத்துவார். நாமது சொன்னால் பாவம்" இதைக் கேட்ட மீனவருக்கு தான் செய்ய வேண்டியது புரிந்ததாம். வழிப்போக்கர் உருவத்தில் வந்த இறைவன் சொன்னபடி ஆமையைப் புட்டி மல்லாத்தி வைத்தாராம். ஆமை நகர முடியாது தத்தளித்ததாம்! மீனவரின் காரியம் கைகூடியது.

ஆமையை வெட்டுபவர்கள் முதலில் அதை மல்லாத்துவர். அவைகள் 'சட சட'

வென அவைகளின் கால்களை அடிக்கும். கூர்மையான கோடாரியால் அவைகளின் நெஞ்சோட்டை சுற்றிவரக் கொத்திப் பிளப்பர். ஆமைகள் மேலும் பலமாகக் கால்களை அடிக்கும். முனகலும் வெளிப்படும். அவர்கள் நெஞ்சோட்டை அசுற்றி உள்ளீடுகளை எடுக்கும் வரை தலை அப்படியே இருக்கும். இது பார்ப்போருக்குக் கருணையைச் சுரக்க வைக்கும். இவைகளையும் அனுசரித்துத்தான் நாடுபூராவும் ஆமை வெட்டுதல் தடை செய்யப்பட்டுள்ளது. யுத்தம் மட்டுமல்ல பண்ணையில் காணப்பட்ட ஆமைகள் கூடுகள் இல்லாதிருப்பதற்கும் இந்தப் பகிரங்கக் கொலைகளும் காரணம். சட்டம் ஆமைக் கொலையைத் தடை செய்துவிட்டது.

யாழ்ப்பாணத்து மக்கள் சிலர் அன்று கிடாய் வெட்டை ஒரு சடங்காகக் கொண்டாடினர். கோயில்களுக்கு நேர்ந்து கிடாய்களை வளர்ப்பர். சத்தான உணவுகளை ஓட்டி ஓட்டித் தீத்துவர். கிடாய் மிக வழு, வழுப்பாக வளர்ந்து வரும். மறியோடு சேர விடமாட்டர். கிடாய் வெட்டு நாளன்று கிடாயை வெகுவாக அலங்கரித்து, அனைவரும் பார்க்கக் கூடிய வகையில் ஊர்வலமாகக் குறிப்பிட்ட கோயிலுக்குக் கொண்டு செல்வர்.

தங்கத் தாத்தாவான நவாலியூர் சோமசுந்தரப் புலவர் 'ஆடு கதறியது' என்ற தலைப்பில் இதை மிக உருக்கமாகப் பாடியும் இருக்கிறார்.

அன்று, யாழ்ப்பாணம் கோட்டை முனியப்பர் கோயிலிலும் வருடாந்தம்

கிடாய் வெட்டுவதுண்டு. இந்த முனியப்பர் புதுவை இரத்தினதுரை என்ற எழுத்து கவிஞரது கவி வரிகளிலும் அவ தாரம் பெற்றுள்ளார். இங்கும் ஆமை வெட்டுவது போன்று பகிரங்கமாகவே கிடாயை முனியப்ப கவாமிக்குப் பவி கொடுப்பார். அதன் பின்னர் அவியல் செய்து அன்னதானமும் வழங்குவார். இந்த கிடாய் இறைச்சி அன்னதானத்தில் தானும் கலந்திருந்ததாகப் பிரபல எழுத்தாளர் எஸ்.பொன்னுத்துரை (எஸ்.பொ) தனது 'நனவிடை தோயல்' என்ற தன் வரலாற்று நூலில் நனவில் தோய்ந்துள்ளார்.

இக்கிடாய் வெட்டு அப்பொழுது யாழ்ப்பாணத்தில் பல இடங்களில் நடைபெற்றதுண்டு. மிருக்க கொலைகள் இப்பொழுது நிறுத்தப்பட்டு விட்டன. ஆனால் நரபலிகள் தொடர்கின்றனவே!

யாழ்ப்பாண நகரமொரு கைத் தொழில் நகரமாவென வியக்க வைத்தது 'பொன்னம்மா மில்'. எந்த நேரமும் இரண்டு புகை போக்கிகள் (Chimney) ஆகாயத்தில் புகையைக் கக்கிக் கொண்டிருந்தன. இதை சி.எஸ்.கே.மில் எனவும் அழைத்தனர். இந்த ஆலை அண்மித்துள்ள தரையில் இப்பொழுது கட்டிடச் சிதைவுகள்தான் குவிந்து கிடக்கின்றன. 'இந்திரா ஒயில் மில்' என்ற ஆங்கில வார்த்தைகளைக் கொண்ட எழுத்துக்கள் உலோகத்தில் வெட்டப்பட்டு பிறை வடிவில் ஒட்டப்பட்டுள்ள பெயர் வளையம் ஏதோ வகையில் விமானக் குண்டு களுக்கும், எவுகணைகளுக்கும் உச்சி நான் முன்னொரு காலத்தில் இம்மண்

ணுக்குப் பணி செய்தேனென்பதை இன்றைய சந்ததிக்கு அறிவித்துக் கொண்டிருக்கின்றது.

சத்திரச் சந்திக்குத் தெற்காகச் செல்லும் காங்கேசன்துறை வீதியில் கணிசமான நிலப்பரப்பில் இந்த ஆலை இருந்தது. இந்த வீதியூடாகப் பயணிப்போர் இதன் விசாலமான இரும்புக் கேர் வெளியினூடாகப் பார்க்கும் பொழுது நீண்ட காரொன்று பளிச்சிடும். அது பொன்றியாக்காக இருக்கும் அல்லது வச்சோலாக இருக்கும். அந்த ஆலையின் உரிமையாளர் இக்காரைப் பாவிப்பார். இவரது பெயர் கந்தையாச் செட்டியார்.

'கம, கம'வென்ற பின்னாக்கின் மணம் மூக்கைத் துளைக்கும். கொப்பறாவைக் கொள்வனவு செய்து இயந்திரங்களிலிட்டுத் தேங்காயெண்ணெய் வடித்து அவற்றை யாழ்ப்பாணத்திற்கு விநியோகித்தது இந்த ஆலை. எண்ணெய் வடித்த சக்கைகளை பின்னாக்காக்கி விற்பனை செய்தது. இதன் விற்பனை நிலையம் சத்திரத்துச் சந்தியில் இருந்தது. பளிச்சென மின்னும் செம்புச் சருவங்களில் தேங்காயெண்ணெயை ஊற்றி வைத்து மொத்தமாகவும், சில்லறை யாகவும் விற்பனார். இவ்வண்ணம் இந்நிலையங்களில் பின்னாக்கும் விற்கப் பட்டது.

அப்பொழுது அரிசிப் பங்கீட்டுப் புத்தகங்களுக்கு (கூப்பன்) நெல் கொடுத்தால் அதை அரிசியாக்க இந்த ஆலைக்கே மக்கள் கொண்டு வருவதுண்டு. சொல்லப் போனால் இதுதான் யாழ்நகரின் முதல் அரிசி ஆலை எனலாம்.

சி.எஸ்.கே. மில் இன்னொரு அரும் பணியையும் அன்றைய யாழ்ப்பாணத்தாருக்குச் செய்தது. அந்த அரும்பணி தான் நேர அறிவிப்பு. 1875 ஆம் ஆண்டில் நிறுவப்பட்ட, இலங்கையில் வேறெங்குமில்லாத அழகிய மணிக் கூண்டுக் கோபுரம் யாழ்ப்பாணத்தில் உண்டுதான்! ஆனால் இது அதைக் கடந்து செல்வோருக்குத்தான் சகாயித்தது. அக்காலத்தில் வீடுகள் தோறும் மணிக்கூடுகள் இருக்கவில்லை! மின் கலத்தால் இயங்கும் கடிகாரங்கள் பழக்கத்திற்கு வரவில்லை. மக்கள் பெரும்பாலும் கோயில் மணியோசைகளையும் சூரியனையும் பார்த்தே குத்து மட்டாக நேரத்தை அறிந்தனர். இந்த இக்கட்டான நிலையில் யாழ்ப்பாணத்தின் 'பிக்கென்' ஆக இந்த ஆலையே சேவித்தது. மணித்தியாலத்திற்கொரு தரம் மணி அடித்து நோத்தை அறிவித்தது. ஆலய மணி போன்று ஓசையை எழுப்பும். என்ன நேரமோ அத்தனை முறை ஒலிக்கும். இது யாழ்ப்பாணத்தாருக்கு மிகவும் உதவியாக இருந்தது.

மக்கள் சார் இந்த அரிய பணிகளை யாழ்ப்பாணத்தாருக்குச் செய்த இந்த ஆலை இருந்த இடத்தில் இன்று அதன் எச்சங்கள்தான் காணப்படுகின்றன. எத்தனை தொழிலாளருக்கு உணவூட்டிய ஆலை! பார்க்கும் பொழுது நெஞ்சு கனக்கின்றது.

மக்கள் மத்தியில் வாசிட்பப் பழக்கத்தை வளர்ப்பது வேண்டுமென இன்று உலகளாவிய ரீதியில் பிரசாரம் செய்யப்படுகின்றது. ஆனால்

இதன் தாழ்பரியத்தை யாழ்ப்பாணத்தார் அன்றே உள்வாங்கி விட்டனர். அல்லாவிடில், தென் கிழக்கு ஆசியாவிலேயே சிறந்ததெனக் கல்வி மாண்களால் 'வாயுறச்' சொல்லும்படியான நூலகம் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்திருக்காது!

இந்தச் சிறப்பைக் கண்டு பொறுக்காமல் தான் பேரினவாதிகள் இதைச் சிதைத்தனரோ? இருந்தாலும், யாழ்ப்பாணத்தார் வாழையடி வாழைகள்! வெட்ட வெட்டத் தளிப்பார்கள். மீண்டும் நூலகம் வீறுகொண்டு எழுந்து விட்டதே!

யாழ்ப்பாணம் பாங்ஷால் வீதியில் சாலையில் நடந்து செல்வோருக்கு நித்தியமான ஒரு சாட்சி கிடைக்கும். இவ்வீதியின் கிழக்குப் பக்கமாக இருக்கும் மூன்றாம் குறுக்குத் தெருவில் இருக்கும் இல்லமொன்றில் ஒருவர் புத்தசத்தை வாசித்துக் கொண்டிருப்பார். வீட்டு வெளிக் கதவின் நிலைக்காலொன்றில் தோளைச் சரித்தபடி, சாட்கள் இரண்டையும் அடுத்த நிலைக்காலில் முண்டு கொடுத்தபடி, புத்தகமொன்றை விரித்து இரு சைகளாலும் எந்தியபடி, பார்வையைப் புத்தகத்தில் பதித்தபடி, சாரத்தை மட்டும் அணிந்தபடி நிற்பார். மேலங்கி இருக்காது. இவர் தற்சாலத்தில் ஒரு சிறந்த ஆங்கில, தமிழ் இலக்கியவாதியாக திகழ்கிறார். 'டெய்லி நியூஸ்' என்ற ஆங்கிலத் திணியின் ஆசிரிய பீடத்தில் இருந்தவர். யாழ் பல்கலைக்கழகத்தில் ஆங்கில விரிவுரையாளராகக் கூடமை புரிந்தவர். புனித பத்திரிசியார் கல்லூரியின் மாணவர், ஆசிரியராகவும் கல்விப் பணி செய்தவர். வகுப்பில் கற்பித்ததோடு, இலக்கிய ஆற்றலை வளர்க்கும் படியும் தனது மாணவர்களைத் தூண்டியவர். படித்த வர்ச்சன் மத்தியில் மிகவும் பிரபலமாகியுள்ளார்.

அவர் வேறெவருமில்லை! தமிழ் இலக்கிய வாசகனுக்கு 'மத்து' என்ற புத்திலக்கிய வாசிப்பை வழங்கிய ஏ.ஜே.கனகரத்னா. சர்வதேசக் கவனத்தைப் பெற்ற இன்னொரு 'யாழ்ப்பாணி' அழகு சுப்ரமணியம். தலை சிறந்த உலகச் சிறுகதைகளோடு, தலை நிமிர்ந்து நிற்கக்கூடிய பல அரிய சிறுகதைகளை எழுதியவர். இவரது சிறுகதைகளை முன்னாள் 'தினகரன்' ஆசிரியர் அமரர் ராஜ ஸ்ரீகாந்தன் தமிழில் மொழிபெயர்த்து 'நீதிபதியின் மகன்' என்ற தலைப்பில் தொகுப்பாக வெளியிட்டுள்ளார். இவர் வேம்படி வீதியில் வாழ்ந்த ஒரு சட்டத் தரணி. இந்தக் கல்விமாண்களின் கவட்டில் அடி பதித்துத்தான் யாழ்ப்பாணத்தவர்கள் வாசிப்புப் பழக்கத்தை உச்சத்திற்கு ஏற்றி இருக்கின்றனர். கல்வியாளராகினர்.

அந்தக் காலத்தில் பொன்னம்பா மில்லில் காலை 6 மணி அடிக்கும் பொழுது, நோயாளிகளை ஆஸ்பத்திரியில் பார்க்கப் போகிறவர்களுக்கு வாசகர் குழுமமொன்றைக் காணக் கூடியதாக இருக்கும். சோய்யர் கடை, வை. சி.கடை, ஈ.ஏ.பாய் கடை, சுபாஸ் கபே, சிறரி பேக்கரி இவைகளுக்கு முன்பாகவும், தள்ளு வண்டிகளிலும், மாட்டு வண்டிகளிலும், ராக்கிசனிலும், கடைகளிலும் இருப்பவர்களுக்கு கைகளில் பத்திரிகையொன்று காணப்படும். அநேகமாக ஆறு பக்கங்களைக் கொண்டதாக இருக்கும். அளவில் குறுகியது. இதைச் சகலரும் சுருத்துவாழ்ந்து படித்துக் கொண்டிருப்பார். அந்த அதிகாலையில் தென்னிலங்கைப் பத்திரிகைகள் வந்திருக்கா! வடபுலத்தைப் பொறுத்த மட்டில் வாசிப்பில் மட்டுமன்றி, அந்த நணை மிக்க வாசிப்புசொன்னை எழுதக்கூடிய வல்லமை பெற்றவர்களும் இருந்

தார்கள். இவர்களுள் செல்லத்துறை நிருபர் வெகுவாகப் பேசப்பட்டவர். இவர் வீச்சுசரிப் பத்திரிகைக்கு நிருபராக இருந்தவர். தமிழரசுக் கட்சியின் தந்தை எஸ்.ஜே.வி. செல்வநாயகம் அப்போதைய கூட்டங்களுக்கு இரவு 8.00 மணிக்கு வருவாராம். அந்த நேரத்தில் அவர் அக்கூட்டத்தில் பேசவிருக்கும் உரையை அடக்கிய பேச்சுப் பிரதி புகையிரதத்தில் சாவகச்சேரியைத் தாண்டிக் கொண்டிருக்குமாம்! இதை அன்றைய காலத்து எழுத்தாளர்கள் பதிவு செய்துள்ளனர். அந்தளவிற்குத் தந்தை செல்வாவின் அரசியல் நிருபர் செல்வத்துரைக்கு அத்துப்படி. இவர் அச்ச வேலையைச் சேர்ந்தவர். இத்தொடர்ச்சி இவரோடு அறுநீட்டவில்லை எம்மாணிச்சவாசம், ஐயா சச்சிதானந்தம், நவாலியூர் த. பரமலிங்கம், வேலணை அப்படி, டாக்டர் ஜெயசந்திரமுத்தி, விவேக் போன்றவர்களால் வளர்ச்சி கண்டுள்ளது. இந்த நிருபர்களில் சிலர் பி.பி.சி. வானொலிக்கும் செய்திகளை வழங்குகின்றனர். இதனால்தான் இன்றும் வடபுலத்தில் தினசரிப் பத்திரிகை வெளியீடு சொழும்போடு போட்டி போட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. அங்கு தினசரிகளும் வெற்றிகரமாக சாதனை நிலை நாட்டிக் கொண்டிருக்கின்றன.

பத்திரிகை வாசிப்பை உயிர்ப்புறச் செய்வதில் கொலைகள் சம்பந்தமான தகவல்கள், நீதிமன்ற வழக்கு விசாரணைச் செய்திகள் என்பனவும் துணை நின்றுள்ளன. அதுமட்டுமன்றிப் பத்திரிகைகளின் 'ஆயிசை' அவையே தீர்மானித்துமிருக்கின்றன. இந்த வகையில் தென்னிந்தியப் பத்திரிகையான 'தினத்தந்தி' நினைவு சொள்ளத்தக்கது. இதன் ஸ்தாபகர் தமிழ்ச்சுட்டியின் முன்னாளர் சபாநாயகர் ஆதித்தனார். அடிமட்ட மக்களின் வாசிப்புப்

பயிற்சிக்கு இப்பத்திரிகை ஆசானாக இருந்துள்ளது. அடிமட்ட மக்களது ரசனையைத் தேடல் செய்து அதற்கமைவான செய்திகளை, அவர்களுக்கரிய மொழியில் இப்பத்திரிகை துணிச்சலோடு தந்தது. இதனால் ஏழை பாட்டாளி வர்க்கத்தின் அறிவுத் தளம் படிப்படியாக உயர்ந்து அவர்களை உரத்த வாசனைக்குப் பெயர்த்தியது. கைநாட்டுகள் அருகின!

ஈழத்திலும் இத்தசைய போச்சான உத்தி பாவனைக்கு வந்ததுண்டு. சொல்லப் போனால், எழுதும் பாணி தினத்தந்திப் பாணியில் இல்லாதிருந்தாலும் எழுது பொருள் அதன் அடியொற்றிய போக்கைக் காட்டியது. எம்.டி.குணசீனா சொம்பனியால் வெளியிடப்பட்ட 'தந்தி' என்ற மாலைப் பத்திரிகை இந்த ரசத்தைச் சார்ந்ததாக இருந்தது.

இலங்கையில் சதாசிவமென்ற பிரபல கிரிக்கட் ஆட்டக்காரர் வாழ்ந்ததை வினையாட்டுப் பிரியர்கள் இன்னமும் மறந்திருக்க மாட்டார்கள். இவர் அன்று தமிழ் யூனியன் கிரிக்கெட் அணிக்கு வினையாடியதாகத் தகவல்! சகல இளத்தவர் மத்தியிலும் இன்று சூழல் பந்து வீச்சாளர் முத்தையா முரளி தானுக்கு ஜேதசைய செல்வாச்சி அத்தசையது இவருக்குமிருந்தது. இவரது மனைவி ஒரு பிரபல தமிழ் அரசியல் பிரமுகரின் மகள். இப்பெண்மணி சொல்லப்பட்டு மரணித்தவர். இவரது கொலைக்கு அவரது கணவன் தான் காரணமென நீதிமன்றத்தில் வழக்கு நடந்தது. இவ்வழக்கில் எதிரியான சதாசிவம் சார்பாக பிரபல சுட்டவல்லுநர் கொல்வின் ஆர்.டி. சில்வா வாதாடினார். இலங்கை அரசியலில் கொல்வின் முக்கிய பிரமுகர். என்.எம். பெரேராவுக்கு வலக்கரமாக இருந்து

லங்கா சமஜமஜக் கட்சியை வளர்த்தவர். சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க அமைச்சரவையில் அமைச்சராகவுமிருந்தவர். பாராளுமன்ற உறுப்பினர் ஆகிய பதவிகளை வகித்தவர்.

இந்த வழக்கு விசாரணைகளைக் கொழும்புப் பத்திரிகைகள் விலாவாரியாக வெளியிட்டன. கொல்வின் குறுக்கு விசாரணைகள் வாசகர்களுக்கு மிகவும் சுவாரஸ்யமானவையாக இருந்தன. இதனால் இவ்வழக்கு விசாரணைகளை வெளியிடும் தினசரிகளுக்கு மிகுந்த மவுசு இருந்தது. விற்பனை அதிகரித்தது. பஸ் நிலையத்தில் கொண்டு திரிந்து பத்திரிகை விற்பவர்கள் "சூதாசிவம் கொலை வழக்குப் பேப்பர், பேப்பர்" எனக் கூவியபடி சந்தைப்படுத்தினர்.

இதே போன்றொரு இன்னொரு வழக்கும் கொழும்பில் நடைபெற்றது. இது எளிக் பாட்சோ என்பவர் சம்பந்தமானது. இதற்கும் கட்டித்த வரவேற்பிருந்தது. பத்திரிகைகள் பக்கத்தையும் ஒதுக்கின.

துண்டுபிடி

- சாரணா கையூம்

எங்கள் ஊர், எல்லாருக்கும் பிடித்த மான ஓர் ஊர். ஏன் சொல்கிறேனென்றால், ஜாதி மதபேதமில்லாமல், மனநோயாளர், பிச்சைக்காரர் என்கிருந்தாலும் இங்கு வந்து சேர்ந்து விடுவார்கள்.

காலை, ஆறு மணி முதல் ஏழு எட்டு மணிவரை நான் வாசலில் நின்று வேடிக்கைப் பார்ப்பது வழக்கம்.

சன நடமாட்டம், வாகனப் போக்குவரத்து அதிகம் இருக்காது. தொழிலுக்குச் செல்வோர் நடந்தும், சைக்கிளிலும் சென்று கொண்டிருப்பார்கள். தெருவைச் சுத்தஞ் செய்யும் தொழிலாளிகள் பாதையில் இருமருங்கிலும் கூட்டிப் பெருக்கிக் கொண்டு ஓர் இடத்தில் குவிப்பார்கள். அதைக் கட்டாக்காலிகள் கிண்டிக் கிளறிக் கொண்டிருக்கும்.

இது தினமும் நடக்கும்.

ஒரு நாள்,

ஒரு புதிய பிச்சைக்காரி, கடைவாசலில் அமர்ந்து கொண்டு, பீடி புகைத்துக் கொண்டிருந்தாள். அதை வேடிக்கைப் பார்க்க ஒரு சிறு கூட்டம்!

பரட்டைத் தலை, கையில் ஒரு பொதி, வயது ஐம்பதுக்கு மேல் இருக்கும். அவள் யாருடைய தாயோ, மாமியோ, மகளோ, மருமகளோ தெரியாது.

மறுநாள், அதே கடை வாசலில் காணப்பட்டாள். அடிக்கடி தான் உடுத்திருந்த புடைவையை அவிழ்த்துச் சொருகியும் கொண்டாள். அது அவளுக்கு ஒரு பழக்கமோ என்னவோ தெரியவில்லை.

கடை திறந்ததும் முதலாளியிடம் சில்லறை கொடுத்து, பீடியும் தீப்பெட்டியும் வாங்கிக் கொண்டு, மூடியிருந்த கடை வாசற் படியில் அமர்ந்து கொண்டாள்.

பீடியைப் புகைக்க ஆரம்பித்தாள். அது அவளுக்கு இதமாகவும் ஆனந்தமாகவும் இருந்ததோ என்னவோ.

நான் கண்ட நாள் முதல் அவள் பேசியதாகத் தெரியவில்லை. யாராவது ஏதும் கொடுத்தால், சாப்பிடுவாள். கிடைக்காவிட்டால் பீடிப் புகையே பசியைத் தீர்க்கும்.

திடீரென்று, இன்னொரு பிச்சைக் காரி தோன்றினாள். எங்கிருந்து வந்தாளோ தெரியவில்லை. ஆண்களைப் போல் குட்டையாக வெட்டப் பெற்ற தலைமயிர். காவிக் கறைப்பட்ட பற்கள். நீண்ட பாவாடை. கையில் ஒரு குவளை.

எப்படியோ இவளும் அவளுடன் சேர்ந்து கொண்டாள். இவ்வொரு ஊமை யென்பது தெரிய வந்தது. ஒருத்தி பேசாமடந்தை; மற்றவள் ஊமை. இருவரும் ஏதோ ஒரு வகையில் பொருத்த மானவர்களே.

சில குறிப்பிட்ட கடை வாசலில் இருவரையும் காணலாம்.

ஊமைக்குக் கிடைக்கும் சாப்பாட்டில் பாதியைப் பேசா மடந்தைக்குக் கொடுத்துச் சாப்பிடுவாள். இருவரும் போன ஜன்மத்தில் உறவினர்களாக இருந்திருப்பார்களோ தெரியவில்லை.

பீடியை வாயில் வைத்துச் சுருள் சுருளாய்ப் புகை விடும் காட்சி, ஊமையைக் கவர்ந்தது. அவளும் ஒரு பீடியை வாயில் வைத்து உறிஞ்சத் தொடங்கினாள். ஆரம்பத்தில், புதுப் பழக்க மாதலால் இருமிக் கொண்டாள். இருவரும் புகைக்கத் தொடங்கி விட்டனர். தெருவில் போவோர் வருவோருக்கு இது ஒரு வேடிக்கைக் காட்சி யாகி விட்டது சிலர் பீடி வாங்கிக் கொடுப்பதுமுண்டு.

இவர்களால், பிறருக்கு எந்தத் தொல்லையும் ஏற்படவில்லை.

ஒரு நாள்,

மாநகர சபை 'ட்றக்' விதியில் திரியும் பிச்சைக்காரர்களை ஏற்றிச் செல்ல வந்தது. வலிமையுள்ள பிச்சைக்காரர்கள் ஓடித் தப்பிக் கொண்டனர். நடக்க முடியாதவர்கள் பிடிப்பட்டனர். 'ட்றக்' கில் ஆடு மாடு போல் ஏற்றப்பட்டனர்.

பாவம், அந்த இரண்டு ஜீவன்கள் ஓடித் தப்ப முடியாமல், மாட்டிக் கொண்டனர்.

'ட்றக்' வேகமாகப் பறந்தது.

இரண்டு மாதங்கள் ஆகிவிட்டன. ஒரு தகவலும் தெரியவில்லை.

தினமும் என் பார்வை அந்தக் கடைத் திண்ணையில் பட்டு மறையும்.

ஒடி மறைத்திருக்கும் மூன்றாவது மாதம் நான் பாதையில் வந்து கடைத் திண்ணையைத் தற்செயலாகத் திரும்பிப் பார்த்தேன், எனக்குப் பெரிய அதிசயம். அங்கே அந்த ஊமைப் பிச்சைக்காரி குந்தியவாறு தனியே அழுது கொண்டிருந்தாள். அவளது உதட்டில் குறள் பீடி புகைந்து கொண்டிருந்தது.

சென்னையின் மல்லிகைப் பந்தல் வெளியீடுகள் க்கடைக்குமட்டம்

நியூ புக் லாண்ட்

52C, நோர்த் உஸ்மான் ரோடு, சென்னை - 17.

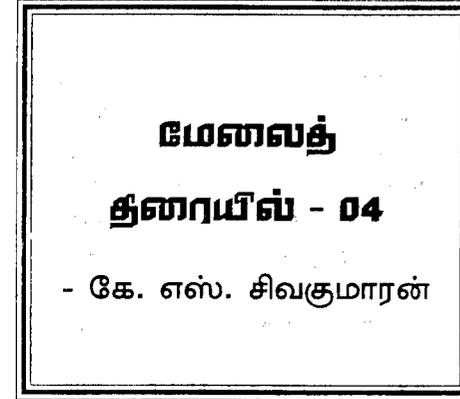
மலேசியத் தமிழ் இலக்கிய உலகில் ஜன் மாத நிகழ்வுகள்

- தகவல்: டாக்டர். சி. சொக்கலிங்கம்.

1. 1.6.2005 அன்று இரவு ஒன்பது மணிக்கு கிள்ளான் மாவட்ட வாசகர் இயக்கத்தின் ஆண்டுக் கூட்டம் தலைவர் திரு. பாலகோபாலன் நம்பியார் அவர்கள் இல்லத்தில் நடைபெற்றது. இவ்வாண்டு 'இலக்கியச் சோலை-3' எனும் இலக்கியக் கதம்ப நிகழ்வை வரும் ஆகஸ்ட் மாதம் 28-ஆம் தேதி கிள்ளானில் நடத்துவதாகக் கூட்டத்தில் தீர்மானிக்கப்பட்டது.
2. மலேசியத் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத்தின் 43-ஆம் ஆண்டுக் கூட்டம் 4.6.2005 அன்று ம.த.எ. சங்கக் கட்டடத்தில் நடைபெற்றது. தலைவராக திரு. பெ. இராஜேந்திரன் அவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். சம்பந்தில மறைந்த சங்கத்தின் முன்னாள் தலைவர் திரு. ஆதி குமணன் நினைவாக ம.த.எ. சங்க மண்டபத்திற்கு 'ஆதி குமணன் அரங்கம்' எனப் பெயரிடப்பட்டது.
3. சூரியன் மாத இதழின் 18-ஆம் ஆண்டு வாசகர் மாநாடு 12.6.2005 அன்று கோலாலம்பூரில் நடைபெற்றது. துணை மந்திரி மாண்புமிகு வீரசிங்கம் அவர்கள் தலைமை தாங்கினார். மலேசியா முழுவதிலிருந்தும் வாசகர்கள் திரண்டிருந்தனர். சூரியன் இதழ் ஆசிரியர் திரு. இராமதாஸ் மனோகரன் நன்றி கூற மாநாடு மாலை ஐந்து மணிக்கு முடிவுற்றது.

இந்தத் தொடரிலே, பல வெளிநாட்டுத் திரைப்படங்களுள் ஒருசிலவற்றையே முன்னர் நான் பார்க்க நேர்ந்தது என்பதனை முன்னர் குறிப்பிட்டிருந்தேன். அவற்றுள்ளும் ஒரு சிலவே எனக்குப் பிடித்தன. அந்த பிடித்தமான படங்கள் "நல்ல திரைப்படங்கள்" என்பது எனது இரசனையின் வெளிப்பாட்டுத் தேர்வு ஆகும். இலங்கையில் சில நல்ல படங்கள் காட்டப்படவில்லை என்பது நாமறிந்ததே.

பார்த்து மகிழ்ந்தவற்றை ஆங்கில அகர வரிசைக் கிரமமாகச் சில குறிப்புகளை இத்தொடரில் எழுதி வருகிறேன்.

BEN - HVR

இது ஒரு பிரமாண்டமான (COLOSSUS) திரைப்படம். LEW WALACE என்பவர் எழுதிய நாவலைத் தழுவினது. அற்புதமான ஹொலிவுட் நடிகர்களுள் ஒருவர் சார்ஸ்டன் ஹெஸ்டன். அவருடைய நடிப்புக் காகவும், இப்படத்தில் இடம்பெறும் வண்டிச் சவாரி ஒட்டத்திற்காகவும் பலரைப் பார்க்க வைத்த இந்தப்படம் 1959ல் வெளிவந்தது.

யேசுநாதர் வாழ்ந்த காலத்திலே பாலஸ்தீன யூதன் ஒருவன், ரோமாபுரிச் சாம்ராஜ்யத்திற்கு எதிரான தாக்குதல்களை மேற்கொண்டு வீரதீரச் செயல்களைக் காட்டி நின்றான். அதுவே படத்தின் அடிநாதம்.

THE BENNY GOOD MAW STORY

ஹொலிவுட்டிலிருந்து வெளிவந்த அக்காலப் படங்களுள் நான் மிகவும் ரசித்துப் பார்த்த படங்கள் இசை/நாட்டியம் கலந்த படங்களாகவே அமைந்தன. உதாரணமாக Bing Crosby, Bop Hope போன்றவர்கள் பாடி நடித்த படங்களைக் குறிப்பிடலாம். Band Wason, The West Side Story ஆகியன அவற்றுள் சில.

JAZZ இசை எனக்குப் பிடித்த மேலை இசை. பெ(B)னி கு(G)ட்மன் என்பவர் ஜாஸ் இசை விற்பன்னர்களுள் ஒருவர். அவருடைய வாழ்க்கைச் சரித்திரப் பின்னணியில் மனதைக் கவரும் அவருடைய ஜாஸ் இசையும் இப்படத்தில் சேர்க்கப் பட்டிருந்தது.

BHOWANI JUNCTION

JOHN MASTERS என்பவர் எழுதிய ஒரு நாவலைத் தழுவி எடுக்கப் பட்ட இப்படம் இந்தியாவைப் பின்னணியாகக் கொண்டது. இந்திய சதநதிரத்தின் பின்னர் இடம்பெறுவதாக இந்தப் படக் கதை பின்னப்பட்டுள்ளது. இந்திய (B)பிரிட்டிஷ் கலப்புள்ள ஒரு பெண், பிரிட்டிஷ் ராணுவ உத்தியோகத்தரைக் காதலிப்பதாக இப்படக்கதை செல்கிறது.

அந்நாளைய அழகி ஏவா கா(G)ர்ட்ளரும், அழகன் ஸ்ருவர்ட் க்(G)ரங்கரும் இப்படத்தில் கவர்ச்சி தரும் விதத்தில் நடிக்கின்றனர். இந்தப் படம் 1950களின் பிற்பகுதியில் வெளிவந்தது.

THE BIBLE

ஆதாம் எவாள் உட்பட ஓரிரு விலலியக் கதைகளைச் சித்திரிக்கும் படமாக இது 1966ல் வெளிவந்தது. அக்கால ஜனரஞ்சக நடிக்கர்கள் இதில் நடித்தனர். ஜோர்ஜ் ஸ்கொட், ஏவா கார்ட்ளர், பீட்டர் ஓ டீல் போன்றவர்கள் அவர்களுள் சிலர்.

THE BICYCLE THIEF

உலக சினிமா வரலாற்றில் நவ யதார்த்தப் பண்பை (NEO-REALISM) அறிமுகப்படுத்திய இந்தத் திரைப்படம், திரைப்படத் திறனாய்வு மாணவர்களுக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டுப் படமாக விளக்கப் படுவதுண்டு. சிறந்த நடிக்கரான விற்றோரியா டி சீக்கா (VITTORIO DE SICA) என்ற இத்தாலியர் இப்படத்தை

1948ல் நெறிப்படுத்தினார். மனித அனுபவத்தை மாத்திரமன்றி, இரண்டாவது உலக மகாயுத்தத்தின் பின்னர் நிலவிய இத்தாலிய சமூகச் சூழலையுமீ இப்படம் சித்திரிக்கிறது. LUGI BARTOLINI என்பவர் எழுதிய கதையை இப்படம் தழுவியது.

இத்தாலியத் தொழிலாளி ஒருவன் கஷ்டப்பட்டு ஒரு வேலையைத் தேடிக்கொள்கிறான். ஆயினும் அவன் வேலைக்குச் செல்வதற்காக வாங்கிய அவனது தரவிச்சக்கரவண்டி திருடப்பட்டு விடுகிறது. அதனை மீட்டெடுக்க அவன் தனது மகன் சகிதம் ரோமாபுரி எங்கிலும் தேடியலைவதை மனதை உருகும்படி இப்படம் காட்டுகிறது.

BILLY LIAR

பி(B)ரிட்டிற் நாடகாசிரியர் எழுதிய நாடகம் ஒன்றைத் தழுவி எடுக்கப்பட்ட படம். பிரிட்டிஷ் சினிமாவில் முக்கியமானதொரு படமாக 1963ல் கருதப்பட்டது. தனது தொழிலாள வர்க்கக்குடும்பச் சூழலிலிருந்து தப்பியோடுவதாக ஓர் இளம் ஆங்கிலேயன் கற்பனை பண்ணி பார்க்கிறான். கவாரஸ்யமான கதை. டொ(T)ம் கோர்ட்ளி, ஜூலி கிறிஸ்டி ஆகியோர் இப்படத்தில் நடிக்கின்றனர்.

BIRDMAN OF ALCATRAZ

ஜோன் ப்ராங்கன்ஹைமர் என்பவரின் நெறியாள்கையில் வெளிவந்த

இந்தப் படத்தில் பே(B)ர்ட் லங்காஸ்டர் என்ற வியத்தகு நடிக்கர் நடிக்கிறார்.

ரொபர்ட் ஸ்ட்ரெனட் என்பவன் இரண்டு கொலைகளைச் செய்தான் என்று குற்றஞ் சாட்டப்பட்டுத் தீவு ஒன்றுக்குச் சிறைத்தண்டனை அனுபவிக்க அனுப்பப்படுகிறான். அவன் அங்கு பறவைகள் தொடர்பான அறிவைப் பெருக்கிக் கொண்டு உலகத்திலேயே பறவைகள் தொடர்பாக அதிகாரபூர்வமாகப் பேசக்கூடிய ஒருவனாக விளங்கி வருகிறான். பல விதமான சிந்தனைகளை இந்தப் படம் எழுப்புகிறது.

THE BIRDS

அல்பிரட் ஹிஷ்கொக் நெறிப்படுத்திய படம் இது. மனிதனுக்கும் இயற்கைக்குமிடையே இடம்பெறும் போராட்டத்தை இப்படம் சித்திரிக்கின்றது என நாம் பொருள் கொள்ளலாம். டஃப்(F)னி டு மொரியே என்ற பிரஞ்சு பெண் எழுத்தாளர் எழுதிய சிறுகதை ஒன்றைத் தழுவி எடுக்கப்பட்ட இப்படம் திகிலையும், பயங்கர உணர்வுகளையும் எழுப்புகிறது. பறவைகள் மனிதனைக் குருரமாகத் தாக்கும் சித்தரிப்பு பிரமாதம்.

மலல்கை

நீங்கள் அறமான இலக்கியம்
அவைகுற? ஒருகாலம் மலல்கைப்
படிப்புக்கு வடிவ போலங்கள்.

மல்லிகை ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவாவின் சகல ஆக்கங்களையும் அவரிடமிருந்தே நேரில் பெற்றுக் கொள்ளலாம். அவரே கையெழுத்திட்டத் தருவார்.

மற்றும் பள்ளிக்கூட, பொது நூலகங்களுக்கும் தேவையான நூல்களையும், மல்லிகை ஆண்டு மலர்களையும் மல்லிகைப் பந்தலில் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

அக்டோபர் 27

எனது 78-வது பிறந்த தினத்தை முன்னிட்டு ஜூன் மாத இதழில் ஒரு குறிப்புத்தான் தகவலுக்காக வெளியிட்டிருந்தேன்.

அன்று திங்கட்கிழமை.

காலை நேரத்தோடேயே விழித் தெழுந்து காலைக் கடன்களை முடித்துக் கொண்டு மோதரையிலிருந்து 145 பஸ் ஏறி மல்லிகைக்கு வந்து சேர்ந்தேன்.

அன்று மனதுக்குள் நிறைவு நிரம்பி வழிந்தது.

காலையிலேயே என் மகன் திலீபனும், மருமகள் வாசுகியும் காலைச் சாப்பாட்டுடன் என்னை வந்து சந்தித்துத் தங்களது பிரியத்தைத் தனித்தனிப் புன்னகை மூலம் காண்பித்து விட்டுச் சென்றனர்.

ஒவ்வொரு பிறந்தநாளன்றும் என்னை முதல் முதலில் சந்தித்து, தனது புன்முறுவல் மூலம் தனது ஆழமான் அன்பை வெளிக்காட்டி விட்டுச் செல்பவர் என் மகன்தான்.

இது நீண்ட நெடுங்காலமாகவே நிலவி வந்த பழக்கம். அது எனக்கு புது உற்சாகத்தைத் தரும். அடுத்த ஆண்டு பிறந்தநாள் வரைக்கும், புதிய ஊக்கத்தையும் தந்து கொண்டிருக்கும்.

காலையிலிருந்தே தொலைபேசி வாழ்த்துக்கள் என் மீது வார்த்தைகள் மூலம் அன்பு மாலைகளைச் சூட்டிய வண்ணமே இருந்தன. அவுஸ்திரேலியா, கனடா, லண்டன், சுவிஸ் போன்ற நாடுகளில் வசிக்கும் நம்மவர்கள் உட்பட மலேசியா, தமிழ்நாடு போன்ற இடங்களில் வசிக்கும் என் நெஞ்சுக்கு நெருக்கமான இலக்கியத் தோழர்களும் தொலைபேசி மூலம் என்னை வாழ்த்திப் பாராட்டி மகிழ்ந்தனர்.

எனக்கு அது மனநிறைவை அளித்தது. அன்று முழு நாளும் நான் வெளியே எங்கும் போகவேயில்லை.

பல்வகைப்பட்ட நண்பர்கள் நாள் முழுவதும் வந்து சென்றனர். ஒவ்வொருவரும் நெஞ்சு நிறைந்த மகிழ்ச்சி பொங்க என்னை வார்த்தைகளால் வாழ்த்தினர்.

என் நெஞ்சு நெகிழ்ந்து போய்விட்டது.

தபாலில் ஏராளமான கடிதங்கள் வந்திருந்தன. அனைத்துமே என்னை வாழ்த்தி எனது உழைப்பைப் பாராட்டி மகிழ்பவையாகவே உள்ளடக்கத்தைக் கொண்டிருந்தன.

இளம் வயதுக் காலத்தில் எனக்குப் பிறந்த நாட்கள் வந்து சென்றிருக்கின்றன.

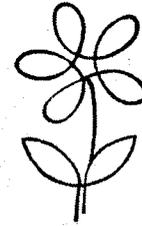
நான் எனது பிறந்த தினம் பற்றி எந்தவிதமான அதீத அக்கறையும் செலுத்தி அத்தினத்தை விசேடமாகக் கணித்துக் கொண்டாடிப் பழக்கப்படுத்திக் கொண்டிருக்கவில்லை.

ஆனால், மணி விழாக் கண்ட பின்னர், அது பெரும் கொண்டாட்டமாக நண்பர்களால் விரும்பிக் கொண்டாடப் பட்ட பின்னர், தொடர்ந்து பவள விழாவும் மிகப் பெரும் கொண்டாட்ட நிகழ்வாக நடந்ததேறிய பின்னர், நான் விரும்பினாலும் சரி, விரும்பாது போனாலும் சரி

ஒவ்வொரு ஆண்டும் எனது பிறந்த தினம், முக்கிய நண்பர்களால் ஞாபகப்படுத்தப்பட்டு, ஆண்டாண்டுகளாக எனது பிறந்த தினம் அனுஷ்டிக்கப்பட்டு வருகின்றது.

உண்மையாக மனம் திறந்து சொல்லுகின்றேன். என்னையும் எனது இலக்கியச் செயல்பாடுகளையும் நெஞ்சார நேசிக்கும் ஆத்மார்த்திகமான நேசர்கள் எனது பிறந்த தினத்தை ஞாபகம் வைத்திருந்து அத்தினத்தில் என்னைத் தேடி வந்து வாழ்த்தி மகிழ்வது என் நெஞ்சுக்கு நிறைவைத் தந்து கொண்டேயிருக்கிறது.

- டொமினிக் ஜீவா

மலர்வை

41 - வது சிஷ்ட மலர் தயாராகிறது.

மலரில் தமது ஆக்கங்கள் மூலம் பங்களிப்புச் செய்பவர்கள் தமது படைப்புகளை இப்போதே அனுப்பி எம்முடன் தொடர்பு கொள்ளலாம். மலருக்கு விளம்பரம் நல்க விரும்புவோர் எம்முடன் தொடர்பு கொள்ளலாம். நாற்பத்தோராவது ஆண்டு மலர் தேவையானோர் முன் கூட்டியே எம்முடன் தொடர்பு கொள்வது விரும்பத்தக்கது.

- ஆசிரியர்

செய்யப்படும்
புத்திரப்போன
புத்திர
புத்திரப்போன
புத்திரப்போன

புத்திரப்போன
புத்திரப்போன

புத்திரப்போன
புத்திரப்போன
புத்திரப்போன

புத்திரப்போன
புத்திரப்போன
புத்திரப்போன

புத்திரப்போன
புத்திரப்போன

புத்திரப்போன

புத்திரப்போன

புத்திரப்போன

புத்திரப்போன

புத்திரப்போன

புத்திரப்போன

புத்திரப்போன

விதவையை வளர்ப்பது?

- எஸ். வஸ்ம் அக்ரம்

விதவையை

கலைஞர்களின் இனிய தோழர் மாத்தளை பீர்முஹம்மது அவர்களைக் கௌரவிக்குமுகமாக அட்டைப்படம் அமைந்திருந்தமை பாரட்டத்தக்க விடயமாகும்.

‘எங்கும்மா எப்ப வருவா?’ சிறுகதை, எஸ். முத்துமீரானின் சிறுகதை தொடர்பான ஆழமான ஆளுமைக்கான ஒரு எடுத்துக்காட்டாகும். இந்தச் சிறுகதை தொடர்பான கரு நிஜமானதாகும். இந்தக் கதையில் வரும் தாயைத் தேடும் சிறுவனின் கதாபாத்திரத்தை எஸ்.முத்துமீரான் கற்பனையில் படைத்தாரோ அல்லது மெய்யாக தான் சந்தித்த கதாபாத்திரமொன்றினைக் கதையில் உலவ விட்டிருக்கின்றாரோ! நானறியேன். ஆனால், கடந்த கனாமியின் போது எமது பிரதேசத்தவர்கள் ஒன்றிணைந்து நிவாரணப் பொருட்களைச் சேகரித்துக் கிழக்கு மாகாணத்தின் ஒரு பகுதிக்குச் சென்றோம். அங்கே ஓரிரு தங்க வேண்டி ஏற்பட்ட போது அந்த இரவினில் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்காக நாம் கொண்டு சென்ற உணவுப் பொருட்களைப் பகிர்ந்தளிக்கப் புறப்பட்டோம். அதிலே ஒரு வீட்டில் அனாதையாக இருந்த ஒரு சிறுவனோடு பேச்சுக் கொடுத்தபோது உம்மா, வாப்பா, சகோதர சகோதரிகள் என எல்லோரையும் கனாமியின் கோரப்பிடிக்குத் தாரை வார்த்துக் கொடுத்து விட்டதாகவும், தனது வளர்ப்பு நாயின் வாலைப் பிடித்துக் கொண்டதால் நாய் நீந்திச் சென்று தன்னைக் காப்பாற்றியதாவும் அந்தச் சிறுவன் திக்கித் திணறி கூறிமுடித்தான். தன்னைக் காப்பாற்றிய நாய் மீண்டும் வந்த அலையில் அடிபட்டு இறந்து போய்விட்ட செய்தியையும் அவன் சொல்லத் தவறவில்லை.

கடினங்கள்

இப்படி எத்தனையோ சம்பவங்கள் நிகழ்ந்திருக்கலாம். அதில் ஒன்றாகக்கூட எஸ்.முத்துமீரானின் படைப்பு இருக்கலாம். மல்லிகையின் ஆக்கபூர்வமான ஆக்கங்களை விமர்சிக்கின்ற இலக்கியத் தரம் இன்னும் எனக்கு வரவில்லையெனினும் மல்லிகையில், சில முகத்தாச்சினைக்கான ஆக்கங்கள் சேர்க்கப்படுவது போல் இருக்கிறது! சிலபேர் போன எழுத்தாளர்கள் படைப்புக்களின் தரம் பற்றி சிந்திப்பது நல்லது.

- நாச்சியாதீவு பர்வீன்

மாதத்தின் முதல் வாரமே மல்லிகை என் கரம் கிட்டுகிறது. அத்தோடு நேர்த்தியாகவும், அழகாகவும், ஆக்கபூர்வமாகவும்

கனதியாகவும், கனமாகவும் இவ்விதழ் முகிழ்கின்றமை இதர இதழ்களுக்கு மத்தியில் மல்லிகையின் தனித்துவத்தைப் புடம் போடுகிறது.

ஜூலை 2005 இதழில் ஜூன் 27 என்ற ஆசிரியர் தலைப்பும் குறிப்பும் மல்லிகையையும் ஆசிரியரையும் பழைய ஞாபகங்களை வாசகருக்கு மீள்ப் பிரசவம் செய்வதாய் இருந்தமை அற்புதம். மல்லிகை படைப்பாளிகளை மட்டுமே அட்டைப்படமாகக் கொள்வது என்ற விதியிலிருந்து விலகி இலக்கிய ஆர்வலர்கள், புரவலர்களையும் கனம் பண்ணும் விரிந்த பரப்பில் சிந்திக்கின்றமைக்கு ஜூலை இதழ் நிறுவியிருக்கிறது.

மேலும் காலத்தின் தேவை கருதியும், முக்கியத்துவப்படுத்தியும் கவிதை அதிகரிக்கப்படுவது உசிதமானது. குறிப்பாக மல்லிகை 3 அல்லது 4 என்று கவிதைகளை வரையறை செய்வது பெருத்தமல்ல.

மேமன் கவியின் 'உயர் + மெய் = எழுத்து' கவிதை அருமை. அண்மைய நிகழ்வுகளுக்கு இக்கவிதை நல்ல கருக் கட்டல். சிறுகதைகள் அருமை. மற்றும் இரங்கல் கட்டுரைகள், கவிதை, வாழ்த்துக் கட்டுரைகள் தொடர்ந்து முன்னெடுக்கப்படுவது அருமை.

'வானம் படிகளில் நடுவே ஊமைக் குயில்' கட்டுரை கொண்ட பரப்பு அதிகம். இதற்குப் பிரதியீடாக வேறு ஆக்கங்கள் சேர்க்கலாமே?

அத்தோடு மல்லிகைக்குள்ளும்; கடந்த இரு இதழ்களை பார்க்கும் போது, முஸ்லிம் - தமிழ் இனத்துவ அடையாளங்கள் மேல் ஒங்குவதாக எண்ணத் தோன்றுகிறது. படைப்புகளை இனம், சாதி எனக் கூறு போடாது பிரவகிக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென் அன்புடன் வேண்டுகிறேன்.

எல். வஸீம் அக்ரம்

இம்மாத 'மல்லிகை' கிடைத்தது. 'வானம்பாடிகளின் நடுவே ஓர் ஊமைக் குயில்' இசைத்த இனிய இராகம் முடிவுற்றது. கண்டு மேலும் தொடராதா? என்றோர் ஏக்கம் ஏற்பட்டது.

மேலும், நான் மிகவும் விரும்பி வாசிக்கும் 'தூண்டில்' இம்முறை என்னைக் கவலை கொள்ள வைத்தது. நான் தங்களைச் சந்தித்து நீண்ட காலமாகிறது. "நான் படுக்கையில் கிடந்து விட்டால்..." என நீங்கள் எழுதியது என்னைச் சிந்திக்கவும், கவலையடையவும் செய்தது.

மேமன்கவியின் 'ஒரு பிரதியின் முனுமுணுப்புகள்' எப்பொழுதுமே பல நல்ல விடயங்களைச் சிறப்பான முறையில் எமக்குக் கூறும். இம்முறை 'உயர் + மெய் = எழுத்து' மிகவும் அற்புதம். யார் எப்படி எழுதியும் பயன் எதுவுமில்லாமல் போகிறதே.

- சி. யோகேஸ்வரி

ஜூலை மாத மல்லிகையில் இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தைப் பற்றி எழுதிய கட்டுரையில் வானொலித் தமிழ்ச் சேவை 'படுத்துவிட்ட'தாக விமர்சனங்கள் எழுதுவதற்குக் காரணந்தான் என்ன? என்று கேட்டு எழுதப்பட்டிருந்தது.

தமிழ்ச் சேவையின் கர்நாடக சங்கீதத் துறைப் பற்றி எனக்கு ஓரளவு தெரிந்ததினால் இதற்கு விடையளிக்க முற்படுகிறேன்.

முன்னர் கர்நாடக இசைக் கலைஞர்களுக்கு 3 அல்லது 4 மாதத்திற்கு ஒருமுறை வானொலியில் பாடுவதற்குச் சந்தர்ப்பம் அளிக்கப்பட்டு வந்தது. ஆனால் அவர்களின் கச்சேரி ஒலிப்பதிவுகள் நிறுத்தப்பட்டு இப்போ ஐந்தாறு வருடங்களுக்கு மேலாகிறது. இப்போ பாடுவதற்கு அழைப்பு வராததற்குக் காரணம் நிதியின்மையாம்! எத்தனையோ கலைஞர்கள் கூட்டுத்தாபனத்திடமிருந்து பணம் பெறாமலே பாடுவதற்குத் தயாராகவுள்ளனர். முதலாவது காரணம் இன்றைய பணத்தின் பெறுமதிப்படி அவர்கள் பெறும் சன்மானம் அவர்களின் ஒரு நாளை வாமுக்கைச் செலவுக்கே போதாது. இரண்டாவது, தாம் கச்சேரி செய்வதனாலும் பின்பு அதை வானொலியிற் கேட்பதாலும் பெறும் ஆத்ம திருப்தியையே மேலாகக் கருதுகின்றனர்.

ஒரு கருத்து

- வை. பழனிநாதன்

சன்மானம் பெறாமலே கச்சேரி செய்ய இக்கலைஞர்கள் முன்வந்தாலும், கூட்டுத்தாபனத்தினர் தம்மிடம் பக்க வாத்தியக்காரர் ஒருவருமில்லை என்கிறார்கள். இது உண்மைதான்! நிலைய வித்துவான்களாக இருந்த பக்க வாத்தியக்காரர் யாவரும் அங்கிருந்து விலகிப் போய்விட்டார்கள். அவர்களின் இடத்திற்குப் புதிதாக கூட்டுத்தாபனம் ஒருவரையும் நியமிக்கவில்லை. கூட்டுத்தாபனம் வழங்கும் 'பிச்சைச் சம்பளத்திற்கு' நிலைய வாத்தியக்காரராகச் சேர ஒருவரும் முன்வராத தர்ப்பாக்கிய நிலையுள்ளது. இதுவரை நிலைய வித்துவான்களுக்கு வழங்கி வந்த அடிப்படையிலன்றி இப்போதைய காலத்திற்கேற்ற சம்பளம் வழங்கினால் வானொலி நிலைய வித்துவான்களாகச் சேர வாத்தியக் கலைஞர்கள் முன்வரக் கூடும்.

இப்போ ரசிகர்கள் வானொலியில் கேட்கும் கச்சேரிகள் எல்லாம் எத்தனையோ வருடங்களுக்கு முன்பு ஒலிப்பதிவு செய்யப்பட்டவையே. அவ்வொலிப் பதிவுகளை வைத்திருந்து கூட்டுத்தாபனத்தினர் திரும்பவும், திரும்பவும் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். புதிய ஆக்கங்களை இப்போ கேட்பது மிக அருமையாகி விட்டது. இந்த

உண்மை ரசிகர்களுக்குத் தெரியாது. பல வருடங்களாகக் கச்சேரி ஒலிப்பதிவுக்கு அழைக்கப்படாமலிருக்கும் இசைக் கலைஞர்களுக்குத்தான் தெரியும். இக் கலைஞர்களைப் பொறுத்தமட்டில் தேசிய ஒலிபரப்புப் 'படுத்தி விட்டது' என்பது மிக உண்மையே!

இக்கூட்டுத்தாபனம் இந்நிலைக்கு எவ்வாறு வந்ததென்று அதன் வளர்ச்சியையும், தேய்வையும் பற்றிச் சுருக்கமாகக் குறிப்பிடுகிறேன்.

ஆரம்பத்தில் 'இலங்கை வானொலி' ஒரு அரசாங்கத் திணைக்களமாகவே (Government Department) இருந்தது. இதற்குத் தேவையான பணத்தை வருடா வருடம் அரசாங்கம் தம் பட்ஜட் மூலம் வழங்கி வந்தது. பின்பு வானொலி விளம்பரங்கள் மூலம் இத்திணைக்களத்திற்கு வருமானம் வரத் தொடங்கியதும், அரசாங்கம் இதற்கு நிதி வழங்குவதை நிறுத்தி, இதை ஒரு கூட்டுத்தாபனமாக்கி அதன் விளம்பரம், மற்றும் அறிவித்தல்

வருமானங்களிலிருந்தே ஒலிபரப்பை நடத்தும்படி செய்தது. பின்பு தொலைக்காட்சி வந்ததும், விளம்பரதாரர்கள் தொலைக்காட்சியை நாடிப் போனதும் ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தின் வருமானம் குன்றியதால் அதன் நிதி நிலைமை இப்போதுள்ள நிலைமையை அடைந்தது. ஆகவே தமிழ்ச் சேவை 'படுத்தி' விட்டதற்கு அதன் முகாமைத்துவத்தைக் குறைசூற முடியாது.

இதற்கு நாம் செய்யக் கூடியது இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தை மீண்டும் (கலாச்சார அமைச்சின் கீழ் வரும்) ஒரு திணைக்களமாக மாற்று வித்து, அரசாங்கம் வருடா வருடம் இதற்கு வழங்கும் நிதியிலிருந்து ஒலிபரப்புகளை நடத்தச் செய்வதே. இதற்குத் தமிழ்க் கலாசாரத்துடன் தொடர்புடைய நிறுவனங்கள் ஒன்று சேர்ந்து தீவிர முயற்சி எடுக்க வேண்டும்.

எங்கள் வாழ்வின் வளம் உணவு உடையில் மட்டும் தங்கியிருக்கவில்லை!

1. முன்னையப் படைப்பாளிகளும் இளைய தலைமுறையினரும்

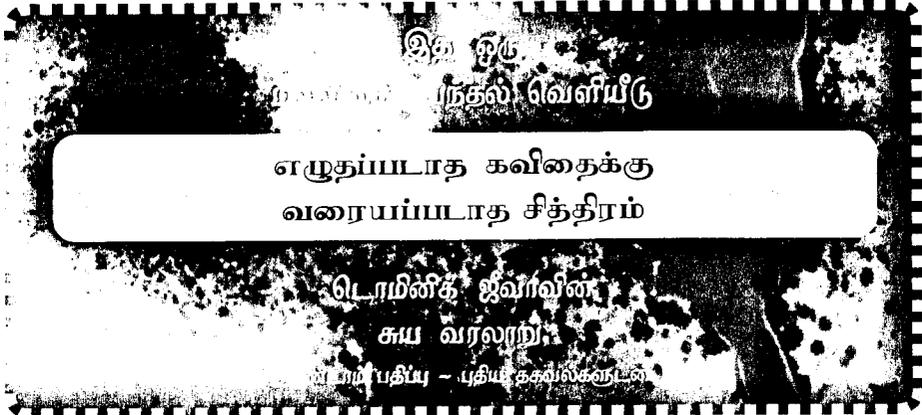
இன்றைய நிலையில் முன்னைய தலைமுறை படைப்பாளிகளுக்கும் இளைய தலைமுறையினருக்குமிடையில் ஓர் இடைவெளி நிலவி வருவதாகவே எனக்குப் படுகிறது. இதற்குக் காரணமாக இருப்பது இருதரப்பினரும்தான் என்பதில் உண்மை இல்லாமல் இல்லை.

முன்னைய தலைமுறைப் படைப்பாளிகள், தாம் ஏதோ சாதித்து விட்டோம் என்ற சற்றுக் கூடிய தலைக்கனத்துடன், ஞான பீடத்தில் ஏறிக்கொள்வதன் மூலம், புதிய தலைமுறைப் படைப்பாளிகளை நெருங்க மறுக்கிறார்கள். அதேபோல் புதிய தலைமுறைப் படைப்பாளிகளும், கொஞ்சம் அறிந்து கொண்டு, தங்களுக்கு எல்லாம் தெரியும் என்ற 'பந்தா'வில் சிக்கி, முன்னைய தலைமுறைப் படைப்பாளிகளை மதிக்காத நிலையில் நடந்து கொள்கிறார்கள்.

ஒரு ரெசியின் முணுமுணுப்புகள்

-மேமன்கவி-

சமூக, அரசியல், பொருளாதார கலாசார ரீதியாக ஏற்படும் மாற்றங்களின் வழியாகத்தான் ஒவ்வொரு படைப்பாளியும் தோற்றம் பெறுகிறான். அவ்வாறு தோற்றம் பெறும் படைப்பாளி தனது படைப்புகளின் மூலம் அந்த மாற்ற நிலைகளை எடுத்துரைத்து, அந்தந்தக் காலகட்டத்தைப் பிரதிபலிப்பவனாக இருக்கிறான். அதனால், அவ்வாறு தோற்றம் பெறும் படைப்பாளியை அந்தந்தக் காலகட்டத்தை வைத்தே இனங்காண வேண்டுமே ஒழிய, பிற்காலத்தில் ஏற்படும், சமூக மாற்றங்களின் அளவு கோல்களை வைத்து அவரையும் அவர்தம் படைப்பையும் பார்க்கலாகாது. பெரும்பாலாக அத்தகைய ஒரு பார்வையை இன்றைய இளையத் தலைமுறையைச் சார்ந்தப் படைப்பாளிகள்தான் முன்னையத் தலைமுறையைச் சார்ந்தப் படைப்பாளிகளின் படைப்புகளை வெளியிட்டுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அதே வேளை தாங்கள் கடந்து வந்த யுகத்தின் சிந்தனையை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு பார்வையை இளையத் தலைமுறையினர் படைப்புகளையிட்டு முன்னையத் தலைமுறையைச் சார்ந்தப் படைப்பாளிகள் தம்வசம் கொண்டிருக்கிறார்கள். மேற்குறித்த இரு பார்வைகளும் பிழை என்றுதான் கொள்ள வேண்டும்.

ஒரு படைப்பை விமர்சிக்கும் பொழுதே - மதிப்பீடு செய்யும் பொழுது - எந்த அளவுகோல் கொண்டு பார்ப்பது என்ற கேள்வி இன்றைய பல்வேறு சிந்தனை அளவுகோல் நம் மத்தியில் நிலவிக் கொண்டிருக்கின்ற காலகட்டத்தில் மிகவும் சிக்கலானதும், சிந்திக்கக் கூடிய ஒன்றுதான் என்றாலும், வரலாறு எழுதுதல் என வரும்பொழுது எந்தவிதமான பாரபட்சமின்றி அந்தந்தக் கால கட்டத்தைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் சகல பங்களார்களைப் பற்றியும் குறிக் காமல் விடுவது வரலாற்று துரோகம் என்றுதான் சொல்லப்படுகிறது. அது சரி என்றுதான் எனக்கும் படுகிறது.

ஒரு படைப்பை தமக்கான ஓர் அளவுகோலுடன் பார்ப்பது என்பது ஓர் ஆய்வாளனுக்குச் சரியெனப் படலாம். ஆனால் ஒரு வரலாற்றைக் குறித்த ஓர் அளவுகோலுடன் பார்ப்பது சரியா? என்பதும் ஒரு கேள்வி எழுத்தான் செய்கிறது.

இவ்வாறான கேள்விகளுக்கு பதில் களும், அதையிட்ட விவாதங்கள் நடைபெறும் பொழுதெல்லாம் இந்த இரு தலைமுறையைச் சார்ந்தப் படைப்பாளிகளை பங்கு ஏற்கச் செய்ய வேண்டும். அப்பொழுதுதான், முன்னைய தலைமுறைப் படைப்பாளி நிராகரிப்பதற்கும், மீள்வாசிப்பு செய்வதற்கும் என்ன வித்தியாசம் என்பதை இளைய தலைமுறைப் படைப்பாளிகள் உணரக் கூடியதாக இருக்கும். அத்துடன், இளைய தலைமுறைப் படைப்பாளிகளின் இன்றைய அவர்களது படைப்புகளினது தேவை என்ன என்பதும் முன்னைய தலைமுறைப் படைப்பாளிகளுக்குத் தெரிய

வரும் சந்தர்ப்பம் ஏற்படும்.

அதையெல்லாம் விட்டு “இந்தப் பொடிப்பயல்கள் சொல்வதை நாங்க என்ன கேட்பது?” என்று முன்னைய தலைமுறைப் படைப்பாளிகளும், ‘இந்தக் கிழடுகள் சொல்வதை நாங்க என்ன கேட்பது?’ என்ற மாதிரியான மட்டமான சிந்தனைகளுடன் இரண்டு தலைமுறைப் படைப்பாளிகளும் சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தால் இவ்விரு தலைமுறைப் படைப்பாளிகளிடையே நிலவும் இடைவெளி கூடுமே தவிரக் குறையாது என்பது திண்ணம்.

2. என். கே. மகாலிங்கத்தின் மொழிபெயர்ப்பு முயற்சியும் சில குறிப்புகளும்

சமீபத்தில் உலகச் சிறுகதைகளின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு முயற்சியாக, “இரவில் நான் உன் குதிரை” எனும் நூல் படிக்கக் கிடைத்தது. இலங்கையில் ‘பூரணி’ சஞ்சிகை நடத்தி இன்று புலம் பெயர்ந்து வாழும் என்.கே. மகாலிங்கம் மொழி பெயர்த்த உலகச் சிறுகதைகளின் தொகுப்பு அது. ‘காலக்கவடு’ பதிப்பாக வெளிவந்திருக்கிறது. அருமையான பல சிறுகதைகளை அந்த நூல் கொண்டிருக்கிறது.

உலகின் பல்வேறு பாகங்களில் வாழ்கின்ற பல படைப்பாளிகளின் படைப்புகளைக் கொண்டிருப்பதன் மூலம், ஒரு சேர அந்தச் சிறுகதைகளைப் படிக்கின்ற பொழுது பல்வேறான அனுபவங்களின் தரிசனங்களை நாம் பெறக் கூடியதாக இருக்கிறது.

அனுபவங்களின் தரிசனங்களை நாம் பெறக்கூடியதாக இருக்கிறது என்று நான் குறிப்பிடுவதற்கு ஒரு காரணம் இருக்கிறது.

ஒரு படைப்பு வெளிப்படுத்துகின்ற அனுபவத்தை நாம் பெறுகின்றோமா? அல்லது வெறுமனே அந்த அனுபவத்தை தரிசிக்கின்றோமா? என்பது, அந்த படைப்பு வெளிப்படுத்துகின்ற அனுபவத்தையும், அப்படைப்பைப் படிக்கின்ற வாசகர்களையும் பொறுத்தே அமையும். இதனைச் சற்று விளங்கிக் கொள்வது என்றால், ஒரு படைப்பின் வழியாக, வாசகன் அடைகின்ற உணர்ச்சிதான் தீர்மானிக்கிறது என நான் நினைக்கின்றேன்.

இன்றைய தமிழ்ச் சிறு சஞ்சிகைச் சூழல் வழியாக, உலகின் பல பாகங்களிலிருந்து எழுதும் படைப்புகளை ‘தமிழில்’ படிக்கக் கிடைக்கிறது. ஆனால், அந்த அத்தனை படைப்புகள் வெளிப்படுத்துகின்ற அனுபவங்களுடன் எல்லா வாசகர்களும், எல்லா நேரத்திலும் ஒன்றுபடுகிறார்களா? என்ற சந்தேகம் அடிக்கடி எனக்கு வரத்தான் செய்கிறது. இக்கூற்று என்.கே.மகா லிங்கம் அவர்களின் கடும் முயற்சியால் உருவாகியுள்ள “இரவில் நான் உன் குதிரை” எனும் சில தேசங்களின் சில சிறுகதைகளின் தொகுப்புக்கும் பொருந்தும்.

ஒவ்வொரு படைப்பையும் பொறுத்தவரையும் அது வெளிப்படுத்துகின்ற உணர்ச்சியில் சிறப்பாகவும், அது வெளிப்படுத்துகின்ற அனுபவத்தால் நெருக்கமாகவும் அமைகின்றன.

இத்தகைய இரண்டு நிலைகள் கொண்ட கதைகளாக மேற்குறித்த கதைகள் அமைந்து இருப்பது மொழி பெயர்ப்புக்கு என்.கே.மகாலிங்கம் அவர்கள் எடுத்த கடும் முயற்சியின் பயனாகவும் வெற்றியாகவும் அமைகிறது.

இத்தகைய முயற்சிகள் மூலம், தமிழ் பேசும் மக்கள், உலக மக்களின் வாழ்வு அனுபவங்களை உள்வாங்கும் நிலையை உருவாக்கி, தம் வாழ்வு அனுபவங்களை இணைத்துப் பார்க்கும் சந்தர்ப்பத்தையும் தருகின்றன.

இந்த நூலின் சிறுகதைகள் என்னைப் பொறுத்தவரை உணர்ச்சி ரீதியாக இணைந்தவை. அதிக அளவில் அனுபவ ரீதியான நெருக்கத்திற்குரிய சிறுகதைகளின் தொகை குறைவாகவே இருப்பதாகவே எனக்குப் பட்டது. இத்தொகுதியில் அமைந்துள்ள கல்கத்தாவில் பிறந்து, அமெரிக்காவில் வாழும் “சித்ரா திவகாருணி” திருமதி தத்தா கடிதம் எழுதுகிறாள்” எனும் சிறுகதை நமது அனுபவத்திற்கு மிகவும் நெருக்கமாக இருந்தது. எனக்கு என்னவோ, அக்கதையில் வரும் திருமதி தத்தா யாழ்ப்பணத்திலிருந்து புலம் பெயர்ந்துப் போன ஒரு மகளிடம் “போய்ச் சேர்ந்த” ஒரு யாழ்ப்பாணத்துத் தாயைத்தான் எனக்கு நினைவுப் படுத்தியது.

இவ்வாறாக உணர்ச்சிகள் ரீதியாகவும், அனுபவ ரீதியாகவும் எம்மில் ஒன்று இணையும் வகையிலான உலகச் சிறுகதைகளைத் தமிழில் தந்த என்.கே.மகாலிங்கம் அவர்களின் முயற்சி பாராட்டுக்குரியது.

3. பத்மநாப ஐயர் என்ற இலக்கிய ஆர்வலரும் உழைப்பாளியும்.

படைப்புக்களைப் படைத்து, நவீன தமிழ் கலை, இலக்கிய வளர்ச்சிக்காகப் பங்கு கொண்டவர்களைப் பற்றி நாம் பேசுகின்ற அளவுக்கு, தம் தனி மனித உழைப்பை விதையாக்கி, (விரயமாக்கி என்று சொல்வதில் எனக்கு உடன்பாடு இல்லை) கலை, இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு உழைக்கின்ற தனி மனிதர்கள் ஒரு சிலரே எம் மத்தியில் இருக்கிறார்கள். அவ்வாறான ஒருவர்தான் பத்மநாப ஐயர் அவர்கள். சமீபத்தில் கனடாவில் இயல் விருது அவருக்கு வழங்கப்பட்டதை அறிந்த பொழுது இயல் விருது அமைப்பாளர்களின் தேர்வின் தரத்தைப் பற்றிய படிமம் மேலும் அதிகரித்ததே என்றே சொல்வேன். கலை, இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு படைப்பு வழியாக உழைத்தவர்களுக்குத்தான் என்று இல்லாமல், மனதாலும், உடலாலும் கலை, இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு உதவியவர்களையும் கௌரவிக்க வேண்டும் என்ற இயல் விருது அமைப்பாளர்களின் 'நியாயத்தை'ப் பாராட்டத்தான் வேண்டும்.

அவ்வாறாக, அவ்விருது வழங்கப்பட்ட பத்மநாப ஐயர் அவர்களை 70 களின் நடுபகுதி காலம் தொடக்கம் நான் அறிவேன். தமிழக சிறு சஞ்சிகைகளையும், நல்ல கனதியான நூல்களையும் இங்குள்ள வாசகர்கள் பெற்றுக் கொள்ள அவர் காட்டிய தீவிரத்தையும் உழைப்பையும் அந்தக் காலகட்டத்தில் கண்டு

அறிந்தவன். 'கணையாழி' சஞ்சிகையை வேறு பல தமிழக சிறுகதைகளையும், நூல்களையும் அவர் வழியாகப் பெற்றுக் கொண்டவன் நான். கொழும்பு - கோட்டை Front Street இல் அமைந்திருந்த CLS Book Shop இல் பணியாற்றிய காலஞ் சென்ற எமது நண்பர் பத்மகுமார் வழியாகத்தான் நான் அவருடன் அறிமுகமாகி இருந்தேன். அந்த காலகட்டம்- ஐயர் அவர்கள் CLS Book Shop வழியாக தமிழகத்து பல சிறந்த தமிழ் நூல்களைக் கொண்டுவரும் முயற்சியில் ஈடுபட்டிருந்த காலம். ஐயர் அவர்கள் சிறிது காலம் நான் வசிக்கும் முகத்துவாரம் பகுதியில் தங்கியிருந்த காலத்தில் தினம் போய் அவரிடம் புதிய நூல்களை எடுத்து வந்திருக்கிறேன். இன்றும் நாம் சேமித்து வைத்திருக்கும் சிறு சஞ்சிகைகள் நல்ல பல நூல்களில் பெரும்பாலானவை அவரிடமிருந்து பெற்று கொண்டவைதான்.

மானசீகமாக, எந்தவித சலிப்புமின்றிக் கலை, இலக்கியத்திற்காக உழைக்கின்ற அத்தகைய ஒரு மனிதருடன் நாம் நட்புப் பாராட்டி இருக்கிறோம் என்பதே எனக்குச் சந்தோஷம் தருகின்ற நிகழ்வாக இருக்கிறது.

இத்தகைய மேலும் சில பத்மநாப ஐயர்களைத் தேடிக்கொண்டிருக்கின்றேன். எனது தேடல் இன்றுவரை தோல்வியில்தான் முடிந்து இருக்கிறது.

அதனால்- பத்மநாப ஐயர் என்ற அந்தக் கலை, இலக்கிய ஆர்வலர், கலை இலக்கிய உழைப்பாளி எனக்கு தனித்தே தெரிகிறார்.

மெல்லிகையின் 40ஆவது ஆண்டு மலரில் 'ஈழத்துக் கவிதைத் தொகுப்புகளும் நடுவுநிலைமையும் - புதுவை இரத்தினதுரையை முன்வைத்துக் கிளம்பும் சர்ச்சை' (கவனிக்குக, இது விமர்சனம் அல்ல.) என்கின்ற தலைப்பில் என்னால் எழுதப் பெற்ற கட்டுரைக்கான பதில் போன்ற ஒன்று 'பதினொரு ஈழத்துக் கவிஞர்கள்', 'மரணத்துள் வாழ்வோம்' ஆகிய இரண்டு தொகுப்பு நூல்களிலும் தொகுப்பாளியர்களுள் ஒருவராகக் கடமையாற்றிய அ.யேசுராசாவினால் அவருடைய 'தெரிதலில்' (2005 பங்குனி - சித்திரை வெளியீடு) தரப்பட்டுள்ளது. அக்கட்டுரையை வாசிக்கும் எவரும் தொகுப்பு முயற்சிகளில் நிகழ்ந்து விட்டிருக்கின்ற நடுவு நிலைமையின்மையே மீள உறுதிப்படுத்திக் கொள்வதோடு, தவறை இப்பொழுது கூட ஏற்றுக்கொள்ளத் திராணியற்றிருக்கின்ற யேசுராசாவின் பூசிடமுட்பும் தன்மையையும் உணர்ந்து கொள்வார்.

புதுவை இரத்தினதுரையை மறுதலிக்கும் கவிதைத் தொகுப்புகள்

“போதிய நியாயமில்லாத தொகுப்பாளரின் மழுப்பல்கள்”

- ஸ்ரீ. பிரசாந்தன்

விவாதத்தில் ஈடுபடுகின்ற ஒருவன், தன் சார்புக் கருத்துக்கள் பலவினமாக இருக்கின்றபொழுது, எதிராளி பற்றிய பொய் விம்பத்தை (1) உருவாக்க முயல்வதும், கேட்ட கருத்தியல் கேள்விகளுக்குப் பதிலாக எதிராளியுடைய சாதியையோ, மதத்தையோ, மொழியையோ, அவனது இலக்கியத்துறையையோ (2) கொச்சையாகப் பேசுவதும் வழக்கமே. 'தமிழ்த் தேசிய விடுதலைப் போராட்டம், புதுவை தற்போது சார்ந்துள்ள இயக்கம் என்பன தொடர்பாக (உளமாந்த) நல்லெண்ணம் கொண்டவரல்ல ஸ்ரீ. பிரசாந்தன் என்பதும் அவரைத் தெரிந்த சிலரின் கூற்று' என்று யேசுராசா பொய்யைக் கட்டவிழ்த்து விட்டிருப்பதும், பாங்கு அறிந்து ஏறும் பட்டிமண்டப இலக்கியத்துறையை 'அலட்டல் பாரம்பரியம்' என்று குருட்டுத்தனமாக எள்ளுவதும், அவருடைய 'பக்கவாத'க் கருத்துகள் பலவினமாக உள்ளன என்பதைப் பறைசாற்றுகின்றன. (இங்கு யேசுராசா தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் என்று குறிப்பிடாமல், புதுவை தற்போது சார்ந்துள்ள இயக்கம் என்று சுற்றி வளைப்பதைக் கவனிக்குக.)

தமிழீழத் தேசியத்தை ஆதரித்து இந்த 'அலட்டல்' பட்டிமண்டபக்காரர்கள்,

புதுவை இரத்தினதுரை பொறுப்பாளராக வுள்ள கலை, பண்பாட்டுக் கழகத்தின் வேண்டுகோலின் பேரில் 'நாமிருக்கும் நாடு நமதென்று அறிந்தோமா?' என்கின்ற தலைப்பில் ஊர்தோறும் நிகழ்ச்சிகளை நடாத்திவந்தபோது, படைப்புந்தல் இல்லையென்று வாளை கிடந்தவர்கள் இன்று தமிழ்த் தேசியம் பற்றியும் விடுதலைப் புலிகளுக்கு ஆதரவு பற்றியும் பேசுவது மிகவும் நகைப்புக்கிடமானது.

மேலும் 90களின் நடுப்பகுதியில் உக்கிர மோதல் இடம்பெற்று வந்தபோது விமானப்படை, யாழ்ப்பாணம் முழுவதும் கண்டித்தனமான தாக்குதல்களை நடாத்தியது. அதன் உக்கிரக் கொடுமை யாக நாகர் கோயில் பாடசாலை ஒன்றில் கற்றுக் கொண்டிருந்த நாற்பது மாணவர்கள் கொடுமையாகக் கொலை செய்யப்பட்டார்கள். மிலேச்சத்தனமான இத்தாக்குதலால் அதிர்ச்சியடைந்த தமிழ்க் கலைஞர்கள், எழுத்தாளர்கள், புலமையாளர்கள் அனைவரும் ஒன்றிணைந்து இத்தகைய தாக்குதல்களைக் கண்டித்து யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் கண்டனக் கூட்டம் ஒன்றை நடாத்தியமையையும், இது குறித்து ஜனாதிபதிக்கு மகஜர் அனுப்பியமையையும் அனைவரும் அறிவர். தமிழர்களின் பிரதிநிதிகளாகிய விடுதலைப் புலிகளுடன் கலந்துரையாடப்படும் சமாதான முயற்சியே தீர்வாகக் கூடும் என்று ஜனாதிபதிக்கு அனுப்பப்பட்ட மகஜரில் கையொப்பமிட்டால் எங்கே அரசாங்கம் அடையாளம் கண்டு தொடர்ச்சியாகப் பழி வாங்கி விடுமோ என்று பயந்து யேசுராசாவும் இன்னும்

சிலரும் கூட்டத்திற்கு வருகை தராமலும் மகஜரில் கையொப்பமிட்டாமலும் பதுங்கியிருந்தது வரலாறு! பிற 'துணிந்த' உளமார்ந்த தமிழ்த் தேசியப் பற்று மிக்க கலைஞர்களோடு, 'அலட்டல்' பட்டிமண்டபக்காரருடைய கழகமும் அரசைக் கண்டித்துக் குரல் கொடுத்தது என்பதை உண்மை நேசர்கள் அறிவார்கள்.

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக விடுதலைப் புலிகளின் ஆரம்பகால கலை, இலக்கிய, பண்பாட்டு நிகழ்ச்சிகளில் பல கலைஞர்களும் மேடையேற அஞ்சிக் கொண்டிருந்தவேளையில் ஒலிப்பேழை வெளியீடாக இருந்தாலென்ன, தியாகி திலீபனின் நினைவு தினமாக இருந்தாலென்ன இந்த 'அலட்டல்' பட்டிமண்டபக்காரர்கள் தாம் மேடையேறினர் என்பதை யாழ்ப்பாணச் சமுதாயம் நன்கறியும். குறிப்பாக மிக்க எழுச்சியுடன் நடாத்தப்பெற்ற முத்தமிழ் விழா இயல் நிகழ்ச்சி அமைப்பை இந்தப் பட்டிமண்டபக்காரர்களின் கழகம் பொறுப்பேற்று நல்கிய உதவியை அனைவரும் அறிவர்.

இந்நிலையில் போர் வேளையில் தூங்கு முகமும், சமாதானவேளையில் நடிப்பு முகமும் காட்டுவோரின் உள்நோக்கங்களைப் புரிந்துகொண்டு, யார் தேசத்திற்கும், தேசியத்திற்கும் உண்மையானவர்கள் என்பதை தமிழீழம் நன்கறியும்.

நிற்க, இனிச் சமாளிப்புகளாக யேசுராசா சொல்லி இருக்கின்ற மழுப்பல்கள் பற்றிப் பார்ப்போம்.

1. "எந்த இடத்திலும் இரண்டு தொகுப்புகளில் நல்ல அம்சங்களை அவர்

குறிப்பிடவேயில்லை; மாறாக 'புதுவை இரத்தினதுரை' இடம்பெற்றவில்லை என்பதை மட்டும் சொல்லி இரண்டையுமே தட்டு விடுகிறார்." என்பதும் யேசுராசாவின் வருத்தம், எனது கட்டுரை சரிபிழைகளை ஆழ்ந்துகின்ற விமர்சனமோ திறனாய்வோ இல்லை என்பதையும் அது குறித்த நடுவுநிலைமை பற்றிய சர்ச்சை மட்டும்தான் என்பதையும் யேசுராசா தலைப்பைப் பார்த்தே புரிந்து கொண்டிருக்கலாம்.

2. "... மீண்டும் ஒரு முழுநிலவில் கூடிக் கலைவோமா? என்ற கவிதை சேர்க்கப்படாததையே முக்கிய குற்றச்சாட்டாக வைக்கிறார். (பிரசாந்தன்)" என்கிற யேசுராசாவின் கூற்றிலிருந்தே அவர் வழக்கத் தொடங்கி விடுவதை உணர்ந்து கொள்ளலாம். என்னுடைய முக்கிய குற்றச்சாட்டுப் புதுவையைச் சேர்க்காமல் விலத்தியது தவறு என்பதே. அதற்கு உதாரணமாகக் காட்டப்பெற்ற கவிதைகளில் ஒன்று இது. அவ்வளவுதான். மற்றபடி இந்தக் கவிதையைச் சேர்க்காமல் விலத்தியதல்ல பிரச்சினை. சவிஞானை விலத்தியதே பிரச்சினை.

3. பெரும்பான்மை இளத்தினரோடு சேர்ந்திருக்க விரும்புவதைப் பாடுவதால், புதுவையின் 'மீண்டும் ஒரு நிலவில்' என்கின்ற கவிதை, தொகுப்பாளர் நால்வரினதும் கருத்து நிலைக்கு ஒத்துவரவில்லை. அதனால் அது தொகுப்பில் சேர்க்கப்படவில்லை என்று தெரிவிக்கிறார் யேசுராசா. அவ்விடத்தில் தொகுப்பின் முன்னுரையாளராக சேரனின் பின்

வரும் வரிகளை அவதானித்தல் அவசியம். "ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதையின் அரசியல் பரிமாணங்களை (கவனிக்குக பரிமாணம் அல்ல. பரிமாணங்கள்) இயன்றவரை வெவ்வேறு தலைமுறைக் கவிஞர்களுடாகச் சித்திரிக்க விழைந்தமையே இத்தொகுப்பின் நோக்கம்." சேரனின் இவ்வரிகள் யேசுராசாவின் இன்றைய பதிவை மழுப்பல்தான் என்று ஊர்ஜிதம் செய்கிறது.

நிற்க, புதுவையின் 'மீண்டும் ஒரு முழுநிலவில்' கவிதையின் ஈற்று அடியான 'பற்றிப் பிடிக்காது கைவிட்டு விட்டாலோ?' என்பதில் ஓகாரம் தருகின்ற சொல்லாத சேதிகளை அறியாமல் - ஆழ்ந்திருக்கும் கவி உளம் காணாமல் தொகுக்காமல் விட்டவர்கள், மல்லிகைக் கட்டுரையில் நான் உதாரணமாக எடுத்துக் காட்டி இருக்கும் மற்றொரு கவிதையான பின்வரும் 'சமுதும் காட்டெருமையும் வயல்காரரும்' என்கின்ற கவிதையை ஏன் தொகுக்கவில்லை? இதற்குத்தானும் யேசுராசா சமாளிப்புகளைப் போர்த்தாமல் தக்க பதிவைத் தரமுடியுமா?

உட்பட்டருளெடுப்பென
உட்பட்டருளெடுப்பென
நீட்டுக்கு உட்பட்டருளெடுப்பென
புட்பட்டருளெடுப்பென
ஆளுநர்நீட்டுருளெடுப்பென
பெருநீட்டுருளெடுப்பென
பெருநீட்டுருளெடுப்பென
பெருநீட்டுருளெடுப்பென
பெருநீட்டுருளெடுப்பென
பெருநீட்டுருளெடுப்பென

உருகா பெய்களடி உருகூறல் தீர்ப்பு,
 பெருகா வரவேற்கும்
 பெருகும்புகழ் நடக்கிளடி.
 சிந்தனைபுள் நடக்கிளடி
 பெருகும்புகழ் நடக்கிளடி
 சிந்தனைபுள் நடக்கிளடி
 சிந்தனைபுள் நடக்கிளடி
 சிந்தனைபுள் நடக்கிளடி

மேலும் 'மரணத்துள் வாழ்வோம்'
 தொகுப்பு தொகுக்கப்படுவதற்கு
 முன்பே, மல்லிகையில் வெளிவந்த
 புதுவையினுடைய பின்வரும் கவிதை
 யையும் ஒருமுறை பார்த்தல் அவசியம்.

சுதந்திரம் வேண்டும்.

...உக்களிள நுலகை,
 விடுதலைப் போகை,
 மூப்பப்பெருமலர் உக்களிள பெரி.

மலிபெருமலர் வேண்டித் தீயினிள்

சுழிப்பு
 மலிபெருமலர் புதிதானகே
 உக்களிள பெரிபெருமலர்
 அழகிள போகை

அழகிள போகை

அழகிள போகை
 அழகிள போகை
 அழகிள போகை
 அழகிள போகை
 அழகிள போகை

அழகிள போகை

அழகிள போகை

அழகிள போகை

அழகிள போகை

அழகிள போகை

'கைகளைப் பற்றிப் பிடியங்கள்'
 என்று கோருவதால் 'மீண்டும் ஒரு முழு
 நிலவில்' என்ற கவிதை தங்கள் கருத்
 தியல் சட்டகத்துள் அடங்கவில்லை
 என்று தெரிவிக்கின்ற யேசுராசா,
 'பேசிட, சிரிக்க உள்வலம் போக,
 பேப்பரில் எழுதிடச் சுதந்திரம் வேண்டும்'
 என்றும், 'விடுதலை என்பது விலங்
 கினை உடைத்தல். விடுதலை என்பது
 சிறகினை விரித்தல்' என்றும் குறிப்பிடும்
 இந்தக் கவிதையை விலத்தியது ஏன்
 என்பதற்கான காரணத்தை ஒருமுறை
 திருவாய் மலர்ந்து அருளுவாரா?

4. 'பதினொரு ஈழத்துக் கவிஞர்கள்'
 பற்றிய குற்றச்சாட்டிற்குப் பதில் தேவை
 யில்லை அதிலுள்ள 'ஓர் அறிமுகம்'
 பகுதி தெளிவாகப் பேசுகிறது என்கிறார்
 யேசுராசா. அறிமுகம் என்ற பகுதியை
 வாசித்த பின்புதான் - எவ்விதமான
 சமாதானத்தையும் பெற்றுக் கொள்ள
 முடியாத நிலையிலேதான் மேற்படி
 சர்ச்சை பற்றிய கட்டுரை என்னால்
 எழுதப் பெற்றது. அந்த அறிமுகத்தை
 வாசித்திருந்த பின்பும்தான் வ.ஐ.ச.ஜெய
 பாலனால் புதுவையை சேர்க்காதது தவறு
 என்று சொல்ல முடிந்தது. இந்நிலையில்
 பதில் சொல்ல முடியாத இக்கட்டில் யேசு
 ராசா 'பதில் தேவையில்லை. அறிமுகப்
 பகுதியே தெளிவாகப் பேசுகிறது' என்று
 பெரிய சமாளிப்புச் சமாளித்திருக்கிறார்.

"எமது ரசனைக்கேற்ப, இன்றைய
 ஈழத்துக் கவிதையின் வெவ்வேறு தலை
 முறைகளைப் பிரதிபலிக்கும் மிக முக்கிய
 மான கவிஞர்கள் என்று நாம் கருதும்
 சிலரை, முதன்மையாகப் பிறநாட்டி
 னர்க்கு அறிமுகப்படுத்துவதே இத்

தொகுப்பின் நோக்கமாகும்." இவ்வாறு
 பதினொரு ஈழத்துக் கவிஞர்கள் தொகுப்
 பின் அறிமுகம் பகுதியில் எம்.ஏ.
 நுஃமானும், அ.யேசுராசாவும் தெரிவித்
 துள்ளனர். இதன்படி ஈழத்து முக்கிய
 மான கவிஞர்கள் வரிசையில் (தொகுப்
 பாளர்களின் இரசனைப் பிரகாரம்)
 புதுவைக்கு இடமில்லை.

ஆனால் ஈழத்தில் முருகையன், நீலா
 வணன், மஹாகவி முதலியோரிடம்
 காணப்பெற்ற வீறாந்த செய்யுள் ஆட்சி
 அவர்களுக்குப் பின் புதுவையால் வளர்க்
 கப் பெற்றதென்றும், தனக்கு அந்த இலா
 வகமான சரளமான வீறாந்த செய்யு
 ளாட்சியில் எப்போதும் கவர்ச்சி இருந்த
 தாகவும் நுஃமான் தற்பொழுது தெரிவிக்
 கின்றார். இதன்படி ஈழத்தின் மிக
 முக்கியமான கவிஞர்கள் வரிசையில்
 புதுவைக்கு நிச்சயம் இடம் உண்டு.
 (நுஃமான் இரசனைப் பிரகாரம்) என்
 கேள்வி இதுதான். 'இந்த வரிசையிலுள்ள
 முருகையனையும், நீலாவணனையும்,
 மஹாகவியையும் உள்ளவங்கிய தொகுப்பு
 புதுவையை விலத்தியது ஏன்?'

யேசுராசாவின் தெரிதலில் இன்றைய
 புதுவை இரத்தினதுரை தொகுப்பில்
 இடம்பெறக்கூடியவர் என்ற கருத்தில்
 பதில் ஒன்று சொல்லப்பட்டுள்ளது.
 ஆனால் ஈழத்துக் கவிதையின் சில வள
 மான பண்புகளைப் பிரதிபலிக்கும் சில
 முக்கியமான கவிஞர்களைக் குறிப்பாக
 வெளிநாட்டினர்க்கு அறிமுகப்படுத்து
 வதைப் பிரதானமான நோக்கமாகக்
 கொண்டிருக்கும் தன்மையில்
 (புதுவையை இணைக்காத) இத்தொகுப்பு

இன்றும் வலுவும் பொருத்தப்பாடு
 முடையது என்று 2003 டிசம்பரில்
 தொகுப்பின் இரண்டாவது பதிப்பிற்
 கான முன்னுரையில் தெரிவிக்கப்
 பட்டுள்ளது. இத்தகைய கூற்றுகளுக்
 கிடையிலான முரண்பாடுகளை
 வாசிக்கும் எவரும் புரிந்து கொள்ள
 முடியும். (இதற்கு 'அலட்டல்' பட்டி
 மண்டப வாதங்களுக்கு மிகவும் அவசிய
 மான தர்க்க அறிவு மிகவும் அவசிய
 மானது. யேசுராசா கொஞ்சம் அத்தகைய
 தர்க்க நூல்களை வாசிப்பது மிகவும்
 அவசியமாகிறது.)

உண்மையில் ஈழத்தின் வளமான
 பண்புகளையுடைய சில முக்கியமான
 கவிஞர்களுள் புதுவையும் ஒருவர்
 என்பது மறுக்க முடியாதது. நிச்சயமாக
 பிறிரிலிருந்து வித்தியாசப்பட்டுத் தெரியும்
 வீறு அவருக்கேயுரிய தனித்துவம். ஈழத்து
 நவீன கவிதையிலுக்குப் பெறுமதியான
 பங்களிப்பாற்றிய புதுவையை முதற்
 பதிப்பிலேயே சேர்த்திருக்க வேண்டும்.
 சேர்க்காமலுக்கு வருத்தம் தெரிவித்தேனும்
 இரண்டாம் பதிப்பில் இணைத்திருக்க
 வேண்டும். ஆனால் இரண்டாம் பதிப்
 பிலும் இணைக்காமல் அத்தொகுப்பு
 இன்றும் வலுவும், பொருத்தப்பாடும்
 உடையது என்று சொல்வது பொருந்தாது
 என்பதை விளங்கிக் கொள்ள அதிக
 நேரம் எடுக்காது. தொகுப்பாளர்கள், வள
 மான கவிஞர்களாகக் கருதித் தொகுத்த
 சிலருக்கு கவிதைப் பரம்பரையின்றிப்
 போக, புதுவைக்கு துடிப்பு மிக்க இளம்
 சந்ததி ஒன்று புதுவைப் பாரம்பரியமாய்
 மிளிர்ந்திருப்பதே இத்தொகுப்பாளர்
 களின் நடுவுநிலைமையின்மையை நிரூ

நான் கறுப்புத்தான். கிட்டத்தட்டக் கரிக்கட்டியைப் போல நல்ல கறுப்பு அதனாலேதான் என்னை எல்லாரும் “கறுப்பி, கறுப்பி” என்று கூப்பிடுறாங்க. கறுப்பி என்று சொன்னா, முன்னே எனக்குக் கோவம் வரும். இப்ப எனக்குக் கோவம் வாறதில்ல. ஏனென்டா எல்லாரும் கூப்பிட்டுக் கூப்பிட்டுப் பழகிப் போச்சு.

எங்க உம்மா நல்ல வெள்ள. வாப்பாவும் வெள்ளதான். ஆனா உம்மாவப் போல நல்ல வெள்ளயல்ல. நானா தான் பொது நிறம். எங்கிட ஊட்டிலே ஒருவரும் என்னைக் கறுப்பி என்று கூப்பிடமாட்டாங்க. மாமா மட்டும் கறுப்பியெண்டு பகிடிக்கு கூப்பிடுவாரு. உம்மாக்குத் தெரிய ஆரும் கறுப்பி என்று கூப்பிட்டா உம்மா அவங்களுக்கு ஏகவா. நானும் முன்னே “கறுப்பி எண்டா உனக்கென்ன?” என்று ஏகவன். இப்ப நான் ஏகறல்ல.

எங்க மூத்தம்மாவும் சிலவேள கறுப்பியெண்டு விளையாட்டுக்காகச் சொல்லுவா. அவ்வோட எனக்குக் கோவ மில்ல. அவ எனக்குக் காலத்தால தயிரும் சோறும் தருவா. என்னை முழுக்காட்டி தலையும் வாரி விடுவா. அதனாலே அவ்வோட எனக்கு நல்ல இரக்கம்.

நான் கறுப்பாப் புறந்தால வாப்பா நான் அவருட புள்ள இல்லயெண்டு உம்மாவோட சண்ட புடிச்சிகிட்டுச் சோறு தின்னாம இருந்தாராம். உம்மாவும் சோறு தின்னாமக் கத்திக் கத்தி இருந்தாவாம்.

புறகு ஆக்களெல்லாம் சேர்ந்து ரெண்டு பேரையும் பேச வைச்சாங்களாம். உம்மா சத்தியம் பண்ணினாவாம் என்று பெத்தா பக்கத்து ஊட்டு மாமியோட கதச்சிக்கிட்டு இருந்தா. கேட்டுக்கிட்டு இருந்த நான் வாப்பாவும் புள்ள பெறுவாரா? உம்மாதானே பெறுவா என்று சொன்னதக் கேட்டு எல்லாரும் சிரிச்சாங்க.

பள்ளிக்கூடத்திலே பவுசியா என்று ஒரு புள்ள என்னோட படிக்குது. நானும் அந்தப் புள்ளயும் நல்ல கூட்டாளிகள். அது பணக்காரப் புள்ள. நல்ல வெள்ளப் புள்ளதான். நான் கொள்ளயா சவக்காரம் போட்டுக் குளிச்சா, வெள்ளாயப் போவெண்டு அந்தப் புள்ள சொல்லிச்சு. அவங்க உம்மாவும் அந்தப் புள்ளைக்கு ஒவ்வொரு நாளும் சவக்காரம் போட்டுத்தானாம் குளிப்பாட்டுற. அதுக்குப் புறகு நானும் சன்லைட் சவக்காரம் நல்லாத் தேச்சுத்தான் குளிக்கிற. ஆனா நான் வெள்ளயாகல.

நானும் பவுசியாவும் அவங்கிட ஊட்ட விளையாடுவம். அவங்கிட ஊடு பெரிய கல்லூடு. அந்தப் புள்ள எண்ட மடியிலே படுத்துகிட்டு விளையாடும். அவங்கிட உம்மா கண்டா அந்தப் புள்ளைக்கு ஏகவா. மடியில படுக்கப் போடா என்று. எனக்கெண்டா ஏனெண்டு தெரியா?

நான் விடியக் காலயில அவங்கிட ஊட்டுக்குப் போவன். கொய்யப்பழம் புறக்க. அவங்கிட ஊட்டில கொள்ளக் கொய்யா மரம் இருக்கு. சில நாளயில அந்தப் புள்ளட ராத்தா காலத்தால கிணத்தில குளிப்பா. அவ ஒரு மாஸ்டர கல்யாணம் முடிச்சிருக்கா. குளிச்சுப் போட்டு என்னில முழிக்கப் போடா என்று அவங்க உம்மா அந்தப் புள்ளைக்கு சொல்லுவா. ஆனா அவங்க வாப்பா குளிக்கக்குள்ள நான் பாத்து கிட்டு நிப்பன். அவருக்கு முழிக்கப் போடா என்று சொல்ல மாட்டா. அவரு என்ட சொக்கக் கிள்ளுவாரு. இதயெல்லாம் உம்மாக்கிட்டச் சொன்னா உம்மா ஏகவா. அங்க போகப்படா என்று உறுக்குவா. நான் உம்மாவுக்கு ஒண்டும் செய்யல்ல. அவங்களுக்கும் ஒண்டும் செய்யல்ல. ஆனா உம்மா ஏசி அடிக்க வருவா. எனக்கெண்டா ஒண்டும் தெரியா.

அவங்கிட உம்மா பொல்லாத கெட்டவ. எல்லாரோடயும் சண்ட புடிப்பா. அவங்கிட வாப்பாவுக்கும் உரமா ஏகவா. அவரு ஒண்டும் பேசமாட்டாரு. “எல்லாம் எங்கிட பணம்தானே?” என்பா. அவரு சிரிச்சிட்டுப் போவாரு. சிலவேள

அவங்கிட உம்மா பவுசியாவுக்குத் தேயில கொடுக்கக்குள்ள எனக்கும் தருவா. ஆனா பால் சீனி போட்டுத் தரமாட்டா. எங்கட உம்மா நல்லாச் சீனி போட்டுத் தருவா. பவுசியாவுக்கு அவங்க உம்மா தேயிலயும், சீனி போட்டுக் கையிலேயும் கொடுப்பா. எனக்குக் கையில மட்டும் தருவா. நான் நக்கிக்கிட்டுக் குடிப்பன்.

எங்கிட பள்ளிக்கூடத்துக்கு ஒரு புது சேர் வந்திருக்காரு. அவரு நல்ல மனுஷன். எப்பவும் சிரிச்சிட்டுத்தான் இருப்பாரு. என்னோட அவருக்கு நல்ல இரக்கம். என்னப் பக்கத்தில கூட்டி வச்சிகிட்டு “கறுப்பெண்டாலும் இவள் நல்ல அழகி” என்பாரு. மற்றச் சேர் மாரும் “ஓம்” என்பாங்க. எனக்கு வெக்கமா இருக்கும். ஓடப்பாப்பன். அவரு உடமாட்டாரு. முட்டாசு, பிஸ்கத் எல்லாம் தருவாரு. அவருக்குத் தயிர் என்றால் நல்ல விருப்பம். நான் தயிர் கொண்டு போய்க் குடுப்பன். அவரும் மத்தச் சேர்மாரும் நல்லாத் தின்பாங்க. எங்க உம்மா தயிர் உறைச்சித் தருவா. அவரு காசி தருவாரு. ஆனா உம்மா எடுக்க மாட்டா.

நான் சிரிச்சா பாள வெடிக்கிறாப் போல இருக்கிறயாம் என்று சொல்லி அவரு சிரிப்பாரு. அவரு சிரிச்சா கன்னத்திலே ரெண்டு குழி இருக்கும். என்னப் பாத்து,

“நாவப் பழத்திலேயும் நற்காசான் பூவிலேயும் காக இறகிலேயும் கடுங்கறுப்பு இந்தப் புள்ள” என்று கவி

கறுப்பும் ஒரு நிறந்தானே?

- மருதமைந்தன்

படிப்பாரு. அதக் கேட்டு மத்தச் சேர்மாள் சிரிப்பாங்க. பெரிய சேர் மட்டும் சிரிக்க மாட்டாரு. அவரப் புள்ளைகள் முஞ்சுறு எண்டு ஏசங்கள். அவரு உரமா அடிப்பாரு.

“நீ நல்ல அழகிடி. இந்தக் கண்ணாடியில பாரு” எண்டு முகம் பாக்கிற கண்ணாடிய எண்ட முகத்துக்கு முன்னால படிப்பாரு. நான் வெக்கப்பட்டுகிட்டு குனிஞ்சிகிட்டு ஓடுவன். நான் ஊட்ட போய் கண்ணாடியில பாப்பன். நான் கறுப்பாகத் தான் இருப்பன். ஆனா சுமமா இருக்கக்குள்ள நம்முட முகத்தில் இருக்கிற கறுப்பு நமக்குத் தெரியிரயில்ல. மத்தவங்களுக்குத் தான் தெரிமாக்கும்.

“ஏன் உம்மா நான் கறுப்பா இருக்கன்” எண்டு உம்மாகிட்டக் கேப்பன்.

“அது அவங்கவங்களுக்கு ஆண்டவன் குடுக்கிற நிறம்” எண்டு சொல்லுவா.

“குடுக்கிறவங்க நல்லாக் குடுக்குற தானே? சந்திக் கடக்காரன் பழய பாணத் தந்து ஏமாத்திறாப் போல ஏன் குடுக்கணும்” எண்டு சொல்லுவன். உம்மா சிரிச்சிட்டு வாப்பாக்கிட்டச் சொல்லுவா. அவரும் சிரிப்பாரு.

என்ட மனம் வெள்ளயெண்டு சேர் சொல்லுவாரு.

“மனம் எங்க சேர் இருக்கு?” என்று கேப்பன்.

“அது உள்ளக்குள்ள இருக்கு” எண்டு சொல்வாரு. நான் கறுப்பெண்டாலும் எண்ட மனம் வெள்ள என்பத நினைச்சுச் சந்தோஷப்படுவன்.

பவுசியாட உம்மா ஒருநாள் கொதிக்கிற தண்ணியை அவங்கட வேலக்காரப் புள்ளைக்கு தூக்கி ஊத்தினா. நான் குறுக்காலப் போக எண்ட காலில ஊத்துப் பட்டிட்டு. நான் கிடந்து கத்தினேன். கால் பத்தத் தொடங்கிற்று. பவுசியா வாப்பர் தேனக்கொண்டு வந்து பூசுனாரு. அவங்க உம்மாவுக்கு நல்லா ஏசினாரு. அவ அண்டைக்கு ஒண்டும் பேசல. புறகு ஊட்ட சொல்ல வாணாம் எண்டு சொன்னாங்க. சொன்னா உம்மா அவங்களோட சண்டைக்குப் போவா எண்டு நானும் சொல்லல்ல. நான்தான் சுடுதண்ணியை ஊத்திகிட்டேன் எண்டு பொய்யச் சொன்னன். உம்மா நம்பிகிட்டா.

எனக்குக் காலில பெரிய சிரங்காகிப் பள்ளிக்கூடத்துக்கும் போகல. புதுச் சேர் தான் என்னை ஆசுபத்திரிக்குக் கொண்டு போய் மருந்து கட்டி விட்டாரு. ஒவ்வொரு முறையும் அவர்தான் ஆசுபத்திரிக்குக் கூட்டிப் போவாரு. காசு கொடுத்தாலும் வாங்க மாட்டாரு. பவுசியாட உம்மா ஒருநாள் கூட வந்து பாக்கல்ல. அவங்கிட வாப்பா மட்டும் ஒரு முறை வந்து போனாரு.

கால் கசமான உடனே பவுசியாட ஊட்டுக்குப் போனேன். அவங்க உம்மா அடுத்த ஊட்டுக்காரரோட சத்தம் போட்டுச் சண்ட புடிச்சிக்கிட்டு நின்றா. அவங்க வாப்பா சொல்லச் சொல்ல அவ

கேட்கல. புறகு அவங்கட மாமா வந்து அவவுக்குப் ஏசிப் பேசாம இருக்க வச்சாரு.

“நீ அவங்கிட ஊட்ட போய் அவங்க என்ன கதைக்கிறாங்க எண்டு கேட்டு கிட்டு வா” எண்டு எனக்கிட்டச் சொன்னா. நான் “ஓம்” எண்டு சொல்லிப் போட்டு எங்கிட ஊட்ட ஓடிட்டன். கோள் சொல்றது பாவம். ஆண்டவன் நரகத்து நெருப்பில போடுவான் எண்டு பள்ளிக்கூடத்தில மெளலவி சேர் சொல்லி இருக்காரு. பவுசியாட உம்மாவ ஆண்டவன் நெருப்பில போட்டா எண்ட காலப் போல நல்லாச் சிரங்காப் போவா.

அடுத்த நாள் பவுசியாட மாமி கொழும்பில இருந்து வந்திருந்தா. அவவும் என்னைப் போல நல்ல கறுப்பு. அவட தலமயிரு குதிர வாலப் போல இருந்திச்சு. கண்ணுக்குக் கறுப்புக் கண்ணாடி போட்டிருந்தா. சருகு போல சில கட்டியிருந்தா. உள்ளக்குக் கிடந்த பாவாட தெரிஞ்சது. வெக்கமில்லாம எப்படிக்கட்டி வந்தாவோ தெரியா. அவர போட்டிருந்த சட்டையால முதுகு முழுதும் தெரிஞ்சது. எனக்கு பாக்கக் குள்ள சரியான கோவந்தான் வந்திச்சு. ‘டக்கு, டக்கு’ எண்டு உயர்ந்த சப்பாத்தப் போட்டுகிட்டு ஊட்டுக்குள்ள திரிஞ்சா. எங்க உம்மா எண்டா ஏசவா. பவுசியாட உம்மா ஒண்டும் சொல்லல்ல. பாத்துக் கிட்டுச் சுமமா இருந்தா.

அவங்களப் பாத்தா முஸ்லிம்களப் போல இல்ல. “எங்க இருந்தாலும்

முஸ்லிம்களப் போலதானே இருக்க வேணும்” எண்டு பவுசியாவக் கேட்டன். அதுவும் “ஓம்” எண்டு சொல்லிச்சு. அவங்க உம்மாவும் அதப்பத்தி அவங்க வாப்பாகிட்டச் சொன்னாவாம்.

எங்க உம்மாவப் போல நல்லாப் புடவையை உடுத்து முழுகிட்டு இருக்கலாம்தானே? அவங்க பணக்காரர் எண்ட பெருமையாக்கும். பணக்காரர் எண்டா என்ன? ஏழையெண்டா என்ன? எல்லாரையும் மண்ணுக்குள்ளதானே புதைக்கிறாங்க. பவுசியாட அப்பச்சியையும், எங்கிட அப்பச்சியையும் மண்ணுக்குள்ள கிட்டக் கிட்டத்தான் புதைச்சாங்க. அவரு பணக்காரன் எண்டு மேலே வைக்கவுமில்ல, தள்ளிப் புதைக்கவுமில்ல.

பின்னேரம் அவங்க ரெண்டு பேரும் காரில போனாங்க. பவுசியாவும் இருந்திச்சு. இதுப் பாத் எங்கட மாமிட மகன், “உன்னையும் நான் இப்படித்தான் காரில எத்திக்கிட்டுப் போவன்” எண்டு பகிடி பண்ணினாரு. எனக்கு வெட்கமாக இருந்திச்சு. அவரெங்கே கல்யாணம் முடிக்கப் போறாரு. நான் கறுப்பியாச்சே!

பவுசியாட மாமியப் போல முக்காடு இல்லாம நோட்டில போனா பாக்கிறவங்க என்னத்தச் சொல்லுவாங்க. நம்முட அழக நாம காட்டிகிட்டுப் போகலாமா? புறகு போறவங்க நம்மளப் பாக்கிறத்தில என்ன குற இருக்கு?

எண்ட வெள்ளச் சட்டை கிழிஞ்சு போனதாலே நான் மூண்டு நான் பள்ளிக் கூடத்துக்குப் போகல. புதுச் சேர் ஊட்டுக்

குத் தேடி வந்தாரு. வாப்பாவுக்குத் தொழில் கிடைக்காததால் சட்டை தைக்க காசு இல்ல எண்டு உம்மா உண்மையச் சொன்னா. சேர் சட்டப் பைக்குள்ள இருந்த அஞ்சு நூறு ரூவாத் தாள எடுத்துத் தந்தாரு.

உம்மா “வாணாம்” எண்டு சொன்னா. அவரு கேக்கல்ல. கதிரயில் வச்சிட்டுப் போயிற்றாரு.

பவுசியாட மாமா வயல்ல வேல செஞ்ச காசை இன்னும் வாப்பாவுக்குக் குடுக்கிறாரில்ல. இல்லாட்டி வாப்பாகிட்ட காசி இருக்கும். கேட்டுப் போனா பின்னேரத் தாறன், நாளைக்குத் தாறன் எண்டு ஏமாத்துராரு. கூலிக்காரன்ட காசை அவன்ட வேர்வ வத்துறத்துக்கு முன்னே கொடுத்துப் போடனுமாம் எண்டு எங்கட் மெளவலி சேர் சொல்லி தந்திருக்காரு. பவுசியாட மாமா படிக்கல்லயாக்கும்.

புதுச் சட்டையைப் போட்டுகிட்டு பள்ளிக்கூடத்துக்குப் போனன். “வாடி நல்ல அழகாய் இருக்காய்” எண்டு புதுச் சேர் சிரிச்சிக்கிட்டுச் சொன்னாரு. சில பிள்ளைகள் எண்ட சட்டையைத் தொட்டுப் பாத்திச்சுகள். எனக்குப் புதுச் சட்ட போட்டதில நல்ல சந்தோஷம்.

சுடுதண்ணி பட்ட இடத்தில் இருந்த புண்ணெல்லாம் ஆறி வெள்ளயா இருந்திச்சு. இதுபோல உடம்பெல்லாம் வெள்ளயா இருந்தா நல்லா இருக்கும். அதுக்காக உடம்பெல்லாம் சுடுதண்ணியை ஊத்திக்கலாமா?

வாப்பாவுக்குத் தொழில் கிடச்சு காசு கிடச்சிட்டாக்கும். கொள்ளச் சாமான் கள் வாங்கி வந்தாரு. “எல்லாக் காசுக்கும் தின்னுற சாமான்கள் வாங்கி வந்தா வேற தேவயில்லயா? காசு மிச்சம் புடிச்சாத் தானே நாளைக்கு உதவும்” உம்மா புறு புறுத்தா.

“காசு மிச்சம் புடிக்கிற பணக்காரன் தான். அப்பதான் அவன் பணக்காரனா இருக்கலாம். நாம ஏன் மிச்சம் புடிக்கணும். நாளைக்கு வேல கிடைச்சா உழைச்சிட்டு போறதுதானே?” எண்டு சொல்லிப் போட்டு வாங்கி வந்த பனிஸ், பாண், தேயில, சீனி, அரிசி, அப்பிள் பழம் எல்லாத்தையும் எடுத்து வெளிய வச்சாரு. நான் ஒரு அப்பிள் பழத்த எடுத்து வச்சிகிட்டன், நாளைக்குப் புதுச் சேருக்குக் குடுக்க.

எல்லா நாளயும் போல சேர்மார் என்னக் கறுப்பியெண்டு பகிடி பண்ணிக் கிட்டு இருந்தாங்க. அப்போது அங்கே வந்த சித்திரம் படிச்சித்தாற சேர் “கறுப்பும் ஒரு நிறந்தானே? அது இல்லா மல் எந்தச் சித்திரமும் அழகா வராது” எண்டு சொன்னாரு. எனக்குக் கேக்கக் குள்ள சரியான சந்தோஷந்தான்.

இனிமேல் ஆரும் என்னைக் கறுப்பி யெண்டு சொன்னா “கறுப்பும் ஒரு நிறம்தானே?” எண்டு சொல்லி வாய அடைக்க வைப்பன்.

‘அந்நியன்’ என்ற சினிமாப் படத்தைப் பார்த்த பொழுது, அது சம்பந்தமான இரசனைப் பகிர்வை திரைப்பட இரசிகர்களோடு செய்து கொள்ள வேண்டுமென மனம் வற்புறுத்தியது. அதற்குக் தக்க காரணங்களும் இருந்தன!

தமிழ் நாட்டில் தற்பொழுது நடைமுறையிலுள்ள வாழ்வின் அசைவியக்கத்தில் கோலமிடும் பாரிய தொய்வுகளை ‘அந்நியன்’ திரைக்கதை புட்டுக் காட்டுவது. அவை கண்டிக்கப்பட வேண்டியவை, தண்டனைக்குரியவை என நிறுவுவது. இத்தொய்வுகள் சமகாலத்தில் அனைத்து நாடுகளுக்கும் பொருத்தமானவைகளாகவும் தென்படுவது. இவைகளின் தூண்டுதலே இப்பகிர்வுக்கு உந்து சக்திகள்.

சிக்கலான முடிச்சுகளோ, திகிலூட்டும் சம்பவங்களோ அற்ற கதைப் பின்னல்!

உலகால் ‘மகாத்மா’ எனச் சங்கைப்படுத்தப்பட்ட, காந்தி பிறந்த இந்திய மண்ணில், அவர் பிறந்த தினத்தன்றே, அதைப் பயன்படுத்தி, “கொள்ளை” விலையில் சாராயம் விற்கப்படுகிறது...

பல வேதங்கள் தோன்றிய புனித மண்ணில், விதியோரத்தில் உயிருக்காகப் போராடிக் கொண்டிருக்கும் ஒருவனை, தனது காரைக் கொடுத்து காப்பாற்ற எத்தனிக்காத காஞ்சு மனங் கொண்ட கார்க்காரன்...

பொது மக்களுக்குக் கொடுக்கும் உணவை அசமந்தப் போக்கோடு தயாரிக்கும் உணவு விநியோகஸ்தன்...

அரசுக்குச் சேர வேண்டிய வரியைச் செலுத்தாமல், அரசை ஏமாற்றும் நாகரிக யுவதி...

இந்தச் சமூக விரோதிகளை இனங்கண்டு தண்டனை கொடுக்கப்படுகின்றது. இவைகளைப் பின்னியே கதை நகருகின்றது. கதையின் நாயகன், ராமானுஜம் (விக்ரம்) இந்திய வைஸ்ணவக் குடும்பத்தின் ஏகப் பிரதிநிதி. தந்தை சட்டத்தரணி. தந்தையின் அடிச்சுவட்டைப் பின்பற்றி மகனும் சட்டத்தரணி. ஆனால் கறுப்பைச் சிகப் பாக்கும் இன்றைய சட்ட உரைஞர்களோடு சேர்ந்தோடக் கூடிய வக்கீலல்ல ராமானுஜம். நிஜத்தை நிஜமாகவே காணத் தெண்டிக்கும் பக்குவ மனத்தவன். சிறுமைகளைக் கண்டு நெகிழ்பவன்.

ராமானுஜத்தின் வளர் இளம்

இரசனைக் குறிப்பு :

‘அந்நியன்’
திரைப்படம்

- பாலா

பருவத்தில், அவனது தங்கை அகால மரணமடைகிறாள். மின் வாரியத்தின் ஊழியர்களின் அசமந்தப் போக்கே அவனது மரணத்துக்குக் காரணமாகின்றது. சட்டத்தரணியான தந்தை தனது ஒட்டு மொத்தமான சட்ட வல்லமையைப் பணயமாக வைத்துத் தப்புச் செய்தோருக்கு உரிய தண்டனை கொடுக்கு மாறு வாதாடுகிறார். பலன் பூஜ்ஜியமே! சட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்துவோரின் மனங்களில் தந்தையின் நியாயங்கள் உறையவில்லை. மாறாக, வளர் இளம் பருவத்தினான ராமானுஜத்தின் அடிமனதில் இச்சம்பவம் புற்று நோயாகக் குடி கொள்கிறது.

ராமானுஜத்தின் வாழ்வில் எதிர் கொண்ட இந்த அசாதாரண நிகழ்வை, இன்றைய மனோவியல் தத்துவங்களோடு இணைத்துப் படம் விரிகின்றது.

ராமானுஜத்தில் ரொபோ, அந்நியன் ஆகிய இரு வேறு இயற் தன்மைகளைக் கொண்ட - ராமானுஜத்திற்கு முற்றிலும் வேறுபட்ட - மனச் சலவைக்குத் தங்கையின் எதிர்பாராத இழப்புச் சகாயிக்கிறது. அந்த அப்பாவிக்குள் குடிவந்த இந்த இருவேறு - அவனுக்குத் தெரியாத - இந்த மாய மனிதர்கள் (INVISIBLE PERSONS) அவன் எதிர்பாராத நிகழ்வுகளால் கொந்தளிக்கும் பொழுது அவனை ஆட்கொள்கின்றனர். அச்சந்தர்ப்பங்களில் ராமானுஜத்தின் இயற் தன்மைகள் காவு கொள்ளப்படுகின்றன. இது யதார்த்தமானதா? அல்லது சாமியாடு தலுக்கு ஒத்ததா? என இன்றைய அறிவு ஜீவிகள் கேட்க முடியும்! இது

மனிதருக்கு ஏற்படக்கூடிய நோயெனச் சுட்டப்படுகின்றது. இதை MULTIPLE PERSONALITIES DISORDER என்ற நோயென இன்றைய மனோவியல் பாடம் புகட்டுவதாக இதைப் படத்தில் அளிக்கை செய்தவர்கள் கூறுகின்றனர். இதுதான் அவர்களது தீர்வு! 'கருட புராணத்'தை ஒரு சட்ட ஆவணமாக இத்திரைப்படம் கனம் செய்கிறது. நீதிமன்றத்தை அனுசரித்துப் போகாத தண்டனைகளை நிறைவேற்றுவதற்கு நமது தமிழ்ச் சினிமா இதுவரை தண்டனையை நிறைவேற்று வோரின் கரத்தில் வாள், கிரிஸ், சுத்தி, துப்பாக்கி, கைக்குண்டு என்பவற்றைத் தான் கொடுத்ததை நாம் கண்டோம். ஆனால் இப்படக் கதை கருட புராணத்தில் விதிக்கப்பட்டுள்ள தண்டனைகளை குற்றவாளிகளுக்குக் கொடுத்து இரசிகனின் மனதில் ஒரு திருப்பத்தை விதைக்கின்றது.

இரத்தத்தை அட்டைகளால் உறிஞ்ச வைத்துக் குற்றவாளியை உபாதைக்கு உட்படுத்திக் கொல்லுதல்... பாதகஞ் செய்தவனைக் கொதிக்கும் எண்ணெய்க் குள் தள்ளல்... இப்படியான விநோதமான, இன்றைய சட்டங்களுக்கு அந்நியமான தண்டனைகள்!

இருந்தும், இன்றைய அவசரமான விஞ்ஞான யுகத்தில் இத்தகைய பாய்ச்சல்களை முன்வைப்பது பொருத்தமாகுமா?

ஆனால், ஆன்மீகத் துறையை விட்ட கன்று, மனித நேயத்திற்கு வேட்டு வைத்துக்கொண்டு நிமிரும் இன்றைய இளம் சந்ததிக்கு இப்படியொரு 'கருட புராண'மும் இருக்கென்பதை பரம்பல்

செய்தது பாராட்டப்பட வேண்டிய தொன்றாகும்!

தனுஷ், மனோஜ், சிம்பு ஆகியோரை இரசித்தோருக்கு விக்ரம் இப் பொழுது சற்று முதிர்ந்தவர்தான்! அதுவும் ராமானுஜ வேடம் அவரைப் 'பொடியனா'க ஏற்க மறுக்கிறது. காதல் காட்சிகளில் இயல்பு தொய்கிறது. இருந்தாலும் மனுஷன் அதிர்ஷ்க்காரர்! பிதாமசனில் கிடைத்த வித்தியாசமான பாத்திரத்தைப் போல் இப்படத்திலும் தமிழ் சினிமாவுக்கு இதுவரை அந்நியமாக விருந்த வைஷ்ணவ ராமானுஜப் பாத்திரம் கிடைத்திருக்கிறது. குடுமியோடு தோன்றுகிறார். சந்தர்ப்பத்தைச் சாதனையாக்கி விட்டார்!

வட துருவத்துக்கு வந்து விட்டாலும் மனிதனது 'பிறவிக் குணம்' போகாதென்பதற்கு இரயில் பயணக் காட்சி வலுவூட்டுகிறது.

ராமானுஜம் மூலமாக வெளிப்படுத்தப்படும் பாடல்கள் இசைப் பிரியர்களை அரவணைக்கக் கூடியவையாக

இருக்கின்றன. திரையரங்கை விட்டு வெளிவந்த பின்னரும் "குமாரியே..." 'ஜயங்காரு வீட்டு அழகே' என மனதில் அலை பாய்கின்றன. தொன்மை வாய்ந்த தமிழ் இசையை அடியொற்றிய ஆலாபனைகள், டி.ஆர். மகாலிங்கத்தின் "காயாத கானகத்தே..." என்ற பாடலை மறு ஒலிப்படி செய்துகின்றன. இன்றைய சினிமாவில் இத்தகைய கருட புராணம் என்பவற்றைப் புகுத்திக் காட்டுவது பெரும் பாரந்தான்! இருப்பினும் துணிவு மெச்சத்தக்கதே!

சமூக நேசிப்பைத்தான் 'அந்நியன்' தொனிப் பொருளாக்கி, வித்தியாசமான களத்தில் நிறுத்தி இரசிகர்களுக்குக் கொடுத்துள்ளது. இது மறுவாசிப்பாகவும் இருக்கலாம்!

ஷங்கரின் நெறியாள்கை வல்லமை இரசிகனை வசியப்படுத்துகிறது.

கொள்ள வேண்டியவைகளோடு தள்ள வேண்டியவையுமுண்டு! அது எமது சினிமாவின் சாபக்கேடென்பதை ஏற்றே அத வேண்டும்!

மலல்கை சிறுவர்களுக்கான 1-2 விலை 275/- - 350/-

மலல்கை ஆசிரியர் பள்ளி விழா நூல்கள் தரமாக வெளியிட வைக்கப் பெற்ற சிறுகதைத் தொகுதி

30 எழுத்தாளர்களினது தரமான சிறுகதைகள் அடங்கிய தொகுப்பு

41 சிறுகதைகளை உள்ளடக்கிய இரண்டாம் பாகம் விற்பனையாகின்றது

நூல்களில் இருக்க வேண்டிய தொகுப்புகள்

மலல்கைப் பந்தலுடன் தொடர்பு கொள்ளுங்கள்

70களின் மத்திய பகுதில் ஈழத்து தமிழ் கலை இலக்கிய உலகில் அனுராதபுரம் மண்ணிலிருந்து கணிசமான ஒரு பங்களிப்பு கிடைக்கக் கூடியதாக இருந்தது. அன்பு ஜவஹர்ஷா, அநுவை நாகராஜன், பேனா மனோகரன், மாவை நித்தியானந்தன் இப்படியாக ஒரு குழுவினர் இலக்கிய பணியாற்றிக் கொண்டிருந்தார்கள். இடைப்பட்ட காலத்தில் நம் நாட்டின் நிலவரத்தின் காரணமாக அக்குழுவினர்களில் பலர் இடம் பெயர்ந்தும், புலம் பெயர்ந்தும் போன நிலையில், அன்பு ஜவஹர்ஷா அவர்கள் தனது கல்வி பணிகளின் காரணமாக இலக்கியப் படைப்பாக்கத்தில் மெளனம் சாதித்தாலும், அம்மண்ணில் எதேனும் இலக்கிய பணி நடைபெற மிகுந்த உழைப்பையும் ஆர்வத்தை காட்டிக் கொண்டிருந்தார்.

கெக்கிராவ ஸஹானாவின்

“இன்றைய வண்ணத்துப் பூச்சிகள்”

கவிதைத் தொகுதி வெளியீட்டு விழா.

- அஸ்மா பானு -

அவ்வாறான சூழலில் ஆக்க இலக்கியத் துறைக்கான பங்களிப்புக் குரலாக கெக்கிராவ ஸஹானாவின் குரல் ஒலிக்கத் தொடங்கியது. மல்லிகையில் வெளிவந்த முதலாவது சிறுகதை மூலம் ஈழத்து தமிழ் சிறுகதைத்துறையில், அதுவும் இலங்கையின் முஸ்லிம் பெண் படைப்பாளிகளில் கவனத்திற்குரிய படைப்பாளியாக தன்னை அடையாளப்படுத்திக் கொண்டார். மல்லிகைப் பந்தல் வெளியீடாக வந்த அவரது முதலாவது சிறுகதைத் தொகுதியான ‘ஒரு தேவதைக் கனவு’ அவரது முதலாவது நூலாக அமைய, சமீபத்தில் தமிழகத்தில் வெளிவந்த அவரது “இன்றைய வண்ணத்துப் பூச்சிகள்” எனும் கவிதைத் தொகுதியின் வெளியீட்டு விழா 24.07.2005 அன்று காலை 10.00 மணிக்கு அனுராதபுரம் நட்சத்திர நற்பணி மன்றத்தின் எற்பாட்டில், அனுராதபுரம் ஸாஹிரா மகா வித்தியாலயத்தில், மேமன்கவியின் தலைமையில் நடைபெற்றது.

அனுராதபுர மண்ணில் இலக்கியக் கூட்டங்கள் குறைவாக நடைபெறும் சூழலில், அவ்விழாவுக்கு வருகை தந்தவர்கள் தொகை அளவில் குறைவாக வருகை தந்திருந்தாலும் விழா முடியும் வரை அமர்ந்திருந்தமை ஒரு நிறைவான அம்சமாக இருந்தது. அத்தோடு அனுராத புர மண்ணில் இன்னும் இன்றும் கலை இலக்கியத்தை நேசிக்கின்றவர் இருக்கிறார்கள் என்பதையும் எடுத்துக் காட்டியது. - அவ்விழாவில் தலைமை உரை நிகழ்த்திய மேமன்கவி தனது உரையில் :

“கெக்கிராவ ஸஹானாவின் இக் கவிதை தொகுதி முக்கிய ஒரு கால கட்டத்தில் வெளிவந்திருக்கிறது. இன்றைய தமிழ் கலை இலக்கிய சூழலில் பெண் படைப்பாளிகளின் படைப்புகள் மிகுந்த கவனத்தையும், சர்ச்சைகளையும் எழுப்பிக் கொண்டிருக்கும் ஒரு சூழலில் ஸஹானாவின் இத்தொகுதி வெளிவந்திருக்கிறது. அந்த வகையிலும் இலங்கையில் குறிப்பாக முஸ்லிம் பெண் படைப்பாளிகள் தொகை அளவில் குறைவான ஒரு சூழலில், கெக்கிராவ ஸஹானாவின் படைப்புகளிட்ட ஒரு ஆழமான விமர்சனம் தேவையாக இருக்கிறது” எனக் குறிப்பிட்டார்.

நூலாய்வு நிகழ்த்திய கலாபூஷணம் அன்பு ஜவஹர்ஷா தனது உரையில் :

“பெண் படைப்பாளிகள் எல்லோரும், தம் படைப்புகளை பெண்ணியச் சிந்தனையின் அடிப்படையில்தான் படைக்க வேண்டும்

என்பதில் எனக்கு உடன்பாடு இல்லை. அந்த வகையில் இன்றைய பெண்ணியச் சிந்தனையின் அடிப்படையில் ஸஹானாவின் கவிதைகளைப் பார்க்கக் கூடாது” எனக் கூறி ஸஹானாவின் கவிதைகளிட்ட ஆழமான விமர்சனத்தை முன்வைத்தோடு, ஸஹானாவின் இலக்கிய பணியினால் அனுராதபுர மாவட்டம் பெருமை அடைகிறது” என்றார்.

இவ்விழாவில், பிரதம அதிதியாக கலந்து கொண்ட உயர் நீதிமன்ற சட்டத் தரணியும் சமாதான நீதவானுமாகிய ஜனாப் ஏ.சி.எஸ். ஹமீட் அவர்கள், அழகான தமிழில் நிகழ்த்திய தனது உரையில், இலக்கியத்தின் சமூக பயன்பாட்டை பற்றியும், இன்று இலக்கியத்தில் உருவத்திலும் உள்ளடக்கத்திலும் ஏற்பட்டு வரும் மாற்றங்களையும் எடுத்துச் சொல்லி, ஸஹானாவின் கவிதைகளில் தான் கண்ட சிறப்புகளை தனது சிறப்பான உரையில் எடுத்துக் கூறினார்.

அவ்விழாவில், கௌரவ அதிதியாக கலந்துக் கொண்ட அனுராதபுரம் ஸ்ரீ கதிரேசன் ஆலய நம்பிக்கைப் பொறுப்பாளரும், அனுராதபுரம் விவேகானந்தா சபைத் தலைவரும், சமாதான நீதவானுமாகிய திரு. சிவஸ்ரீ பா. ஞானச்சந்திரன் அவர்கள் அவ்விழா மேடையில் ஸஹானாவுக்கு ஒரு கௌரவம் செய்தார்.

அவரது அச்செயல் மூலம், அனுராதபுரம் தமிழ்-முஸ்லிம் மக்களிடையே நிலவும் ஒருமைப்பாடும், நேசமும் வெளிப்பட்டது.

நாட்டில் எங்கு இலக்கிய கூட்டம் நடந்தாலும் தவறாது சமூகமளிக்கும் கோவை அன்சார் அவர்கள் இந்த விழாவுக்கு வருகை தந்திருந்தமை விழா ஏற்பாட்டாளர்களுக்கும், கெக்கிராவ ஸஹானா அவர்களுக்கும் ஆச்சரியத்தை அளித்தது.

அவ்விழாவில் சிறப்பம்சமாக மேமன்கவியின் தலைமையில், 'இன்னுமா?' எனும் தலைப்பில் ஒரு கவிதா நிகழ்வும் இடம் பெற்றது. இக் கவிதை நிகழ்வில் அனூராதபுர மாவட்டத்தைச் சார்ந்த இளங்கவிஞர்களான ஐ.றஹ்மதுல்லாஹ், எம்.எஸ் பார்த்திமா சப்ரினா, எம். சஹரின் அஹமட், எம். சி.நஜிமுதீன், நாச்சியாதீவு பர்வீன் ஆகியோர் பங்கு ஏற்றார்கள். அந்த இளங்கவிஞர்களின் கவிதைகள் சமகால நிகழ்வுகளை சித்தரிக்கும் சிறப்பாக அமைந்திருந்தன. கெக்கிராவ ஸஹானாவின் அவ்விழாவின் ஒரு சிறப்புப் பயனாக அந்த இளங்கவிஞர்களின் ஆற்றகளை அறியக்கூடியதாக இருந்ததோடு, எதிர்காலத்தில் அனூராதபுர மாவட்டத்திலிருந்து நல்ல கவிஞர்கள் தோற்றம் பெறுவார்கள் எனும் நம்பிக்கையை ஏற்படுத்தியது எனலாம்.

இவ்விழாவில் கலந்து கொள்ள இருந்த இளைய அப்துல்லாஹ் தனது பணியின் நிமித்தம் தவிர்க்க முடியாத காரணத்தால் கலந்துக் கொள்ள முடியாமல் போனது ஒரு குறையாக இருந்தது.

இவ்விழாவில் நிகழ்த்திய ஏற்புறையின் மூலம், கெக்கிராவ ஸஹானா தனது வளர்ச்சிக்கு உறுதுணை செய்யும் சகலரையும் நன்றி உணர்ச்சியுடன் குறிப்பிட்டதோடு, தனது எழுத்துப் பணிக்கான நோக்கத்தையும் அடக்கமான மொழியில் முன் வைத்தார்.

இவ்விழாவை ஏற்பாடு செய்த அனூராதபுரம் நட்சத்திர நற்பணி மன்றம் கடுமையான உழைப்பும், தணியாத இலக்கியத் தாகமும் கொண்ட இளைஞர்களை உள்ளடக்கிய ஒரு மன்றம் என்பதை கெக்கிராவ ஸஹானாவின் "இன்றைய வண்ணத்துப் பூச்சிகள்" எனும் தொகுதிக்கான வெளியீட்டு விழா நிரூபித்தது.

தன் உடல் நலனை மீறியும், தனது கல்விப் பணிகளின் மத்தியிலும் அந்த மன்றத்தையும் அம்மன்றத்தைச் சார்ந்தவர்களையும் வழிநடத்திக் கொண்டிருக்கும் கலாபூஷணம் அன்பு ஜவஹர்ஷா போன்ற இலக்கியக் களப் பணியாளரும், அம்மன்றத்தினருடன் தோளோடு தோள் நின்று அம்மன்றத்தினரை பிறருடன் தொடர்புப்படுத்திக் கொண்டிருக்கும் அனூராதபுர மாவட்டத்தின் கவனத்திற்குரிய இளங்கவிஞரான நாச்சியாதீவு பர்வீன் போன்றவர்களும் அம்மன்றத்தினை வழி நடத்தும் பொழுது பயப்படாமல் கெக்கிராவ ஸஹானா போன்றவர்கள் அனூராதபுர மண்ணில் இலக்கியக் கூட்டங்களை நடத்தலாம் எனும் நம்பிக்கை இவ்விழா அமுத்தமாக ஏற்படுத்தியது.

இலக்கியப் பெரன் விழாவுக் காரணம்

பத்மா சோமகாந்தன்

தமது மாணவப் பருவத்திலேயே 'சுதந்திரன்' பத்திரிகையின் சிறுகதைப் போட்டியில் பங்குபற்றி முதலாவது பரிசைப் பெற்ற பத்மா, இலக்கியத்தின் பல துறைகளிலும் தடம் பதித்து, தமிழுலகு எங்கும் நன்கறியப் பெற்ற எழுத்தாளர் - நாவினாலும், பேனாவினாலும் முற்போக்குக் கருத்துகளை முன்வைத்து வருபவர். பெண்களின் உரிமைகளுக்கான இயக்கங்களில் தீவிரமாக ஈடுபட்டு வருபவர். தமது கணவர் திரு. சோமகாந்தனுடன் (ஈழத்துச் சோமு) இணைந்து முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் செயற்பாடுகளில் முன்னின்று ழைத்தவர். 25 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே இவரின் இலக்கிய ஆற்றல்களை பாராட்டும் வகையில் 'மல்லிகை' தனது முகப்பு அட்டையில் இவரின் புகைப்படத்தை வெளியிட்டுக் கௌரவித்தது.

சென்னையில் உலக மகளிர் தினத்தை யொட்டி, பிரபல எழுத்தாளரும், ஊடகவியலாளருமான திரு. மாலன் அவர்களினால் ஏற்பாடு செய்து நடத்தப் பெற்ற இலக்கிய

விழாவில், பாராட்டப் பெற்ற பெண் எழுத்தாளர்கள் மூவரில், நமது நாட்டைச் சேர்ந்த பத்மா சோமகாந்தனும் ஒருவர். அவ்விழாவில் பிரபல நாவலாசிரியர்களான செ.கணேசலிங்கன், பொன்னீலன், திலகவதி, பா. செயப்பிரகாசம் ஆகியோர் பாராட்டுரைகள் வழங்கினர். பாரதி ஆய் வறிஞர் பெ.சு. மணி நினைவுக்கு கேடயம் வழங்கி பத்மா சோமகாந்தனைக் கௌர வித்தமை இலங்கைத் தமிழ் எழுத்தாளர் களுக்குப் பெருமை தரும் நிகழ்ச்சியாகும்.

எழுத்துலகில் பிரபலம் பெற்று விளங்கும் பத்மா சோமகாந்தனின் இலக்கியப் பொன்விழா சென்ற ஜூலை 9ம் திகதி கொட்டாஞ்சேனை ஐங்கரன் மண்ட பத்தில், கம்பன் கழகத் தலைவர் தெ.ஈஸ்வரன் தலைமையில் வெகு சிறப் பாக நடைபெற்றது. அறங்காவலர் பொன். பாலசுந்தரம், சிலிங்கோ நிறுவனக் குழுமத்தின் பிரதித் தலைவர் செல்வி. மாலா சபாரத்தினம், 'மல்லிகை' ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவா, கம்பவாரிதி இ. ஜெய ராஜ், 'தினகரன்' ஆசிரிய பீடத்தைச் சேர்ந்த ஆனந்தி பாலசிங்கம், பத்திரிகையாளர் ஆ. சிவநேசச்செல்வன், நவம் வெள்ளைச்சாமி ஆகியோர் பாராட்டுரைகள் வழங்கினர்.

எழுத்துலகப் பொன் விழாக் கண்ட இப்பெண் எழுத்தாளருக்கு 'மல்லிகை' மனமார்ந்த வாழ்ந்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றது.

- ஆசிரியர்

தூண்டில்

- டிடென்சிக் ஜீவா

நீங்கள் உங்களுடன் ஆரம்ப கால கட்டடங்களில் பழகிய எழுத்தாளர்களை நினைத்துப் பார்ப்பதுண்டா?

கொக்குவல்.

க.பெருமணம்

என்னை மனதார நேசித்தவர்கள், அன்பு செலுத்தியவர்கள், மல்லிகையின் வளர்ச்சிக்குப் பசுனையிட்டவர்கள் பலரை இன்று ஆறுதலாக இருந்து சிந்திக்கும் வேளைகளில் நினைத்துப் பார்ப்பேன்.

ரஸிகமணி கனகசெந்திநாதன், ஏ.ரி. பொன்னுத்துரை, இ.நாகராஜன், நந்தி, சொக்கன், வீரகேசரி செல்லத்துரை போன்றோரை அடிக்கடி நினைத்துப் பார்த்து மெய் சிலிர்த்துப் போனேன். அப்படிப்பட்ட அற்புதமான மனிதர்கள், இவர்கள்! இன்று பலர் உயிருடன் இல்லை. ஆனால், அவர்கள் வாழ்ந்த காலத்தில் அவர்கள் சாதித்தவை மிகப் பெரிய சாதனைகளாகும். அவர்கள் புதைத்து வைத்து விட்டுப் போன உரத்தின் மகிமையைத்தான் நாம் இன்று அறுவடையாகப் பெற்றுக் கொண்டு வருகின்றோம்.

கன காலமாக உங்களையொன்று கேட்க வேண்டுமென்று எண்ணியிருந்தேன். உத்தமையும் சாதிக்கிறீர்களே, இதற்குப் பின்னணியாக இருக்கும் பொருளாதாரத் தளத்தை எப்படித் தக்க வைத்துக் கொள்கிறீர்கள்?

வவுன்யா

ச.பெருமணம்

நான் முன்னர் ஒரு தடவை கூறியது போல, திட்டமிட்டு உழைத்தால் இந்த மண்ணில் எங்களது அர்ப்பணிப்பு உழைப்பைப் புரிந்து கொண்டு தானாகவே முன் வந்து உதவிக் கரம் நீட்டக் கூடிய கொடையாளர்கள் நிறையப் பேர் இருக்கிறார்கள். அவர்களை இனங்கண்டு நெருங்குவது தான் நமது வேலை. நான் புரிந்து கொண்டவர்

களும் என்னைப் புரிந்து கொண்டவர் களுமாய்ப் பலர் இருக்கிறார்கள். நான் வசதியான பணக்காரக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவனல்ல. மிக மிகச் சாதாரணன். இலக்கியத்தை நெஞ்சார நேசிக்கும் பலர் காலத்திற்குக் காலம் மல்லிகைக்கு உதவி வருகின்றனர். இதுவே உண்மை நிலை யாகும்.

இங்கு வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் போது எழுதிக் கொண்டிருக்கும் போது படைப்புலகில் தமது பெயரை அடிக்கடி பதிவு செய்து வந்த பல எழுத்தாளர்கள் புலம்பெயர்ந்து வெளிநாடுகள் சென்ற பின்னர் எழுத்துலகை முற்றாக மறந்து போய் விட்டனரே, என்ன காரணம்?

நெல்லியடி. எஸ்.மாணிக்கதாசன்.

அவர்கள் தமது புதுச் சூழ்நிலைக்குத் தக்க வண்ணம் வாழ்வமைக்கவே இன்னமும் முயன்று கொண்டிருக்கின்றார்கள். அவர்கள் விதையில் முளைத்த வர்களல்ல. பிடுங்கி, வேறொரு மண்ணில் நடப்பட்டவர்கள். வேர் பாய்ச்சி வளர்ந்து வரவே நீண்டகாலம் பிடிக்கலாம். இருந்தும் பலர் தமக்குத் தமக்குக் கிடைத்துள்ள தளங்களில் தமது எழுத்துப் பணியைச் செய்த வண்ணமே யுள்ளனர். அவைகள் எமது பார்வைக்குக் கிடைக்காமலிருக்கலாம். இதில் மகிழ்ச்சியான செய்தி என்னவென்றால் இவர்களில் பலர் இன்னமும் மல்லிகையுடனும் என்னுடனும் தொலைபேசி மூலமும் தொடர்பு கொண்டு வருகின்றனர்.

நீங்கள் அடிக்கடி கனவு காணுவதுண்டா?

வேலணை. எஸ்.ருவந்தன்

பலர் தூக்கத்தில் கனவு காண்பார்கள். என்னைப் போன்றவர்களுக்கு விழித்திருக்கும் நிலையில் தான் அடிக்கடி கனவு வரும். எழுத்தாளன் என்பவனே பகற் கனவு காண்பவன் தானே? அத்துடன் அவனொரு சஞ்சிகை வெளியீட்டாளனாகவும் இருந்து விட்டால் கனவுகளுக்குத்தான் பஞ்சமேது!

தகுதியானவர்களை அட்டைப் படத்தில் பதிவு செய்து ஆவணப்படுத்த வேண்டும் என்ற இந்த வரலாற்றுத் தேவை உங்களது மனதில் எப்பொழுது தோன்றியது?

சீலாபம். ஆர்.சீவதாசன்.

சரஸ்வதி, தாமரை போன்ற தமிழகத்து இலக்கிய சஞ்சிகைகள் எப்போவோ எனக்குத் கற்றுத் தந்த பாடம்து. அவை இரண்டும் கடந்த கால் நூற்றாண்டு காலத்திற்கு முன்னர் என் உருவத்தை அட்டைப் படத்தில் வெளியிட்டு வைத்தன. எனது வளர்ச்சிக்கு அதுவும் ஒரு காரணம். அந்த ஆரோக்கியமான இலக்கியப் பதிவை நான் மல்லிகையில் தொடர்ந்து செய்து வருகிறேன்.

வாரப் பத்திரிகைகளில் தமது ஆக்கங்களை வெளியிடுவதைக் குறைத்துக் கொண்டு இன்று பல எழுத்

தாளர்கள் சஞ்சிகையில் பரவலாக எழுதி வருகின்றனரே, என்ன காரணமாக இருக்கும்?

நீர்கொழும்பு. எம்.எம்.ரவீந்திரன்

என்னதான் சொன்னாலும் செய்திப் பத்திரிகைகள் செய்திகளுக்கே முதலிடம் தர்பவை. சஞ்சிகைகள் இலக்கிய நோக்கத்திற்காகவே வெளி வருபவை. பாதுகாத்து வைக்கத்தக்க உருவ வசதி படைத்தவை. எல்லாவற்றையும் விட, இலக்கியக் கனதி மிக்கவை. குறிப்பிட்ட ஒரு தொகையினர் தான் அதன் வாசகர்களாக இருந்தபோதிலும் கூட அதன் இலக்கியக் கனதி பிரமிக்கத்தக்கது.

போர்க் கால இலக்கியப் படை யல்கள் பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

கீள்நொச்சி. ச.முருகவேல்

எனக்கு அவை அத்தனையும் இரண்டொன்றைத் தவிர படிக்கும் வாய்ப்புக் கிடைக்கவில்லை. பல யுவதிகளும் இளைஞர்களும் அபாரமான எழுத்துப் பாணியில் கவிதைகளை உருவாக்கி வருவதாகக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். படித்துப் பார்க்காமல் சும்மா அபிப்பிராயம் சொல்ல என்னால் முடியாது.

இன்று பல பழம்பெரும் எழுத்தாளர்கள் ஒவ்வொருவராக மறைந்து விடுகின்றனரே, இவர்களது இடத்தை ஈடு செய்யத்தக்கதாகப் புதிய எழுத்

தாளர்கள் தோன்றி வளர்ந்து வருகின்றனரா?

மாண்ப்பாய். எம்.சடாட்சரன்

எழுத்து ஊழியம் என்பது திடீரெனப் புகழைத் தந்துவிடாது. மறைந்த அவர்கள் தமது வாழ்வின் பெரும் பகுதியை அர்ப்பணித்து உழைத்தே இந்தப் புகழைப் பெற்றுள்ளனர். இன்றைய இளந்தலைமுறையினரிடம் அத்தகைய அர்ப்பணிப்பு அருகிப்போயுள்ளது. முயன்றால், தொடர்ந்து உழைத்து வந்தால் மறைந்தவர்களின் வெற்றிடத்தை இவர்களில் சிலர் ஈடு செய்யலாம்.

நல்ல நண்பர்களை எப்படித் தேர்ந்தெடுப்பது?

புத்தளம். க.க.நாதன்.

இதற்கு ரொம்பவும் கலப்பான வழியொன்று உண்டு.நானும் அதைத்தான் நீண்ட காலமாகக் கையாண்டு வருகின்றேன்.

நல்ல நண்பனாக உங்களை நீங்களே தக்க வைத்துக் கொள்ளுங்கள்.

மல்லிகையின் ஆசிரியராக நீங்கள் உருவாகாமல் இருந்திருந்தால் நீங்கள் யாராக இருந்திருப்பீர்கள்?

கோப்பாய். எம்.ஜெயதரன்

நிச்சயமாக அடிக்கடி புத்தகம் எழுதி

வெளியீடும் ஒரு பதிப்பாளனாக இருந்திருப்பேன்.

இளந்தலைமுறை எழுத்தாளர்களிடம் நீங்கள் அவதானித்த குணம்சங்கள் என்னென்ன?

நெல்லியடி. எம்.நவசோத்

எங்களது காலத்தை விட, நிறையப் படிக்கிறார்கள். எழுத்தைப் புதிய கோணத்திலும் புதிய வடிவத்திலும் படைக்க முயற்சி பண்ணுகிறார்கள். அவர்களது எழுத்தில் தமிழகத்து எழுத்துத் தாக்கத்தை விட, இந்த மண்ணின் தமிழ் உணர்வு அதிகமதிகமாக வெளிப்படுகின்றது.

யாழ்ப்பாணத்தில் மல்லிகையை நோக்கி நிறைய நண்பர்கள் வந்து போவார்கள். நானும் ஒருதடவை 25-வது ஆண்டு மலர் பெற்றுக் கொள்ள அங்கு வந்து போயுள்ளேன். அந்த நினைவு எனது நெஞ்சில் இன்றும் பசுமையாக இருக்கிறது. கொழும்பில் மல்லிகையைத் தேடி ரசிக்கர்கள் வந்து செல்கின்றனரா?

கன்னாகம். எஸ்.சந்திரன்.

நீங்கள் யாழ்ப்பாணம் மல்லிகைக் காரியாலயத்திற்குத்தான் வந்து போனீர்கள். இன்று மல்லிகைப் பந்தல் நூல்

வெளியீட்டு நிறுவனத்தின் வளர்ச்சியினூடாக மல்லிகையை நீங்கள் நோக்க வேண்டும். வெளிநாடுகளில் இருந்தெல்லாம் இலக்கியச் சுவைஞர்கள் மல்லிகையை நோக்கி வந்து போகின்றனர். அத்துடன் நாடு பூராவிலுமிருந்து வரும் இலக்கிய நெஞ்சங்கள் அப்படியே எட்டி என்னைப் பார்ப்பதிலும் அதிக ஆர்வம் காட்டி வருகின்றனர். யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து இயங்கினதிலும் பார்க்க, தொலைபேசித் தொடர்பின் மூலம் தினசரி சர்வ தேசத்தையும் உள்ளடக்கி நாளாந்தம் நான் இயங்கி வருகின்றேன்.

உங்களது எதிர்காலத் திட்டமென்ன?

வத்தளை. எஸ்.பரஞ்சோத்

மல்லிகையை இன்னும் இன்னும் சிறப்பாக வெளிக்கொணர்வதுதான்.

நானொரு பட்டதாரி இளைஞன். எழுத்துலகில் நிலைகொள்ள வேண்டும் என்ற அடங்காத ஆவல் கொண்டவன். எழுத்துலகில் நின்று நிலைத்திட நான் என்ன செய்ய வேண்டும்?

பதுளை. ஆர்.முருகந்தன்

எழுதுவதையும் தொடர்ந்து படிப்பதையும் இடைவிடாது கைக்கொள்ளுங்கள். இலக்கியக் கூட்டங்களில் கலந்து கொள்ளுங்கள்.

201 - 1/4, ஸ்ரீ கந்தேசன் வீதி, கொழும்பு - 13. முகவரியில் வசிப்பவரும் மல்லிகை ஆசிரியரும் வெளியீட்டாளருமான டொமினிக் ஜீவா அவர்களுக்காக, கொழும்பு விவகாரத்தொகுதி, 103, இலக்கத்திலுள்ள U. K. ரிபிண்டர்ஸில் அச்சிட்டு வெளியிடப் பெற்றது.

புத்தளம் மாவட்டத்தில் ஒரு புத்தக இல்லம்!
சாஹித்திய புத்தக இல்லம்
 எம்.டி. குணசேனவின் ஏஜன்ட்

மல்லிகைப் பந்தல் வெளியீடுகள்
அனைத்தையும் இங்கு பெற்றுக் கொள்ளலாம்

பள்ளிக்கூட மாணவர்களுக்குத் தேவையான காகிதாதிகள், பாடநூல்கள், அகராதிகள், உபகரணங்கள், இலக்கிய நூல்கள், சஞ்சிகைகள், ஈழத்து மற்றும் புலம் பெயர்ந்த எழுத்தாளர்களின் நூல்கள் அனைத்திற்கும்

புத்தகக் காட்சியும் விற்பனையும்

சாஹித்திய புத்தக இல்லம்
 இல. 15, குருநாகல் ரோட்,
 பஸ்நிலையம், புத்தளம்.
 தொலைபேசி தொலைநகல் : 032-66875

ஈழத்து, மற்றும் புலம் பெயர்ந்த எழுத்தாளர்களும், பாடநூல் வெளியீட்டாளர்களும் தயவு செய்து தொடர்பு கொள்ளுங்கள். உங்கள் நூல்களை காட்சிக்கு வைத்து விற்பனை செய்து உதவுவோம்.

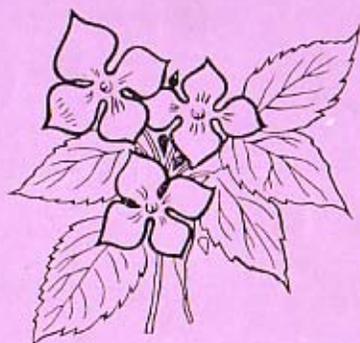

Mallikai

August 2005

SURIYA

TEXTILE MILLS (PVT) LTD.

**32/34, 3rd Cross Street,
Colombo - 11.**

**Tel : 2336977, 2438494,
2449105**

Fax: 2438531